

ЛІГА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

XII Крайова Конференція

ЦЕНТРАЛЬНІ КЕРІВНІ ОРГАНЫ ЛВУ і ОЖ ЛВУ 1969 - 1971

Зліва стоять — горішній ряд: М. Бартків, ред. О. Матла, В. Окіпнюк, п-і О. Заверуха, мір. С. Кузь, інж. В. Безхлібник, п-і Л. Антонович, інж. Я. Чолій, С. Горлач. Середній ряд: С. Безубко, ред. В. Солонинка, мір. І. Іванчук, проф. М. Андрухів, інж. Ю. Сумик, п-і М. Нарожняк, І. Бойко, п-і С. Білик, інж. П. Бубела. Сидять: інж. М. Барабаш, п-і О. Романишин, інж. М. Кравців, п-і М. Солонинка — голова Ц. ОЖ ЛВУ, д-р Р. Малащук — голова ГУ ЛВУ, інж. п-і Л. Вертипорох, д-р Б. Стебельський, п-і Н. Башук, В. Макар.

ТОРОНТО, 22 - 23 КВІТНЯ 1972

З М І С Т

Сторінки :

К о м у н і к а т	1	
П р о г р а м а ХІІ Крайової Конференції ЛВУ і Сесії ОЖ ЛВУ	3	
З в і т у в а н н я :		
В. Макар: Звіт з праці секретаріату і канцелярії	5	
М. Барабаш: Звіт організаційної референтури .. .	7	
О. Кушнір: Звіт референтури внутр. політики і діяльності	10	
В. Безхлібник: Звіт зовнішньо-політичної референтури .. .	13	
I. Вараниця: Звіт референтури видавничо-пропагандивних справ	17	
В. Стебельський: Звіт референтури культури .. .	19	
Марія Солонинка: Звіт Централі ОЖ ЛВУ .. .	22	
Є. Капій: Музей-архів визвольної боротьби ім.С.Бандери	26	
Ю. Сумик і	Приблизний маєтковий стан відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ	30
В. Макар: Касовий звіт 1969-1971 .. .	31	
Виказ вплат відлілів ЛВУ і ОЖ ЛВУ .. .	33	
Аналіза касового звіту .. .	35	
Р. Малашук: Звітна доповідь голови .. .	37	
Головна Контрольна Комісія: Звіт з переведеної перевірки	43	
Головний Громадський Суд: З в і т .. .	45	
Д о п о в і д і :		
Б. Стебельський: Наші завдання щодо України і Канади .. .	46	
Ю. Шимко: Роля і завдання молодої української генерації в канадській спільноті .. .	54	
Оксана Романишин: Українська жінка в минулому і сучасному в Україні і її завдання на еміграції .. .	60	
Софія Горлач: Українська мати у вихованні літій .. .	66	
П о с т а н о в и і р е з о л ю ц і ї :		
Привітання і загальні постанови .. .	68	
Резолюції організаційні .. .	70	
" внутрішньо-політичні .. .	71	
" зовнішньо-політичні .. .	73	
" до справ культури і виховання .. .	76	
" до видавничо-пропагандивних справ .. .	77	
" фінансово-бюджетові .. .	78	
Леоніда Вертипорох: Звідомлення із Сесії ОЖ ЛВУ .. .	79	
Ностанови і резолюції Сесії ОЖ ЛВУ .. .	81	
Пр е л і м і нар б ю д ж е т у Головної Управи ЛВУ .. .	83	
Д-р Р. Малашук: З НАРОДОМ - ДО МЕТИ /Слово на банкеті/ .. .	84	
П р и в і т и надіслані на Конференцію .. .	88	
ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ /1969 - 1972/ .. .	98	

XII-та КРАЙОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ЛІТИ ВІЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

КОМУНИКАТ

В дніах 22 і 23 квітня 1972 р. відбулася в Торонті, в "Українському Домі" при вул. Кристі ч. 83-85, ДВАНДЦЯТА КРАЙОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ЛІТИ ВІЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ, якою завершено 23 роки існування і діяльності цієї організації. У Конференції взяло участь 98 умандатованих делегатів і представників із 131 мандатами і голосами, які заступали 65 відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ та центральні керівні органи. Нарадами проводила президія в складі: мір. Яр. Пришляк /Монреаль/ - голова, д-р Мих. Боровик /Оттава/, Лев Ковал'чук /Ванкувер/, п-і Тетяна Федорів /Едмонтон/, мір. Ів. Іванчук /Вінніпег/ - члени президії, Василь Дідюк і п-і Ірина Кривинюк - секретарі.

На першій пленарній сесії Конференція вислухала 12 звітів центральних керівних органів ЛВУ з діяльності організації за минулі три роки /1969-1971/. На другій пленарній сесії перевела дискусію над звітами та уділила абсолюторію уступаючим керівним органам. З доповідями виступали: а/ д-р Б. Стебельський: "Наши завдання щодо України і в Канаді", б/ мір. Ю. Шимко: "Роль і завдання молодої української генерації в канадській спільноті".

На закінчення першого дня нарад, в суботу, 22 квітня, вечерею, у великий залі "Українського Лому" при вул. Кристі ч. 85, відбувся бенкет ЛВУ з нагоди Крайової Конференції, в якому взяло участь ок. 400 осіб - делегатів, членів ЛВУ й ОЖ ЛВУ та запрошеніх гостей. Молитву перед вечерею провів с. М. Стефанів, програмою керував адв. Б. Жаровський. Слово з нагоди 12-тої Крайової Конференції сказав голова ЛВУ д-р Роман Малашук. З привітаннями виступали: рад. Василь Бойчук, що заступав посадника м. Торонта В. Денісона, п-і Д. Степанюк від Централі ОЖ ОЧСУ, В. Мазур - голова УППомочі і уповноважений Головної Управи ООЧСУ, мір. Т. Буйняк від ЦМ і КУ СУМ. Головну промову сказав дост. Поль Гелієр, кол. міністер федерального уряду і голова нової суспільно-політичної організації "Action Canada". З письмових привітань, що наспілі на Конференцію в великий кількості, відчитано листи з благословенням від найвищих ієрархів Української Католицької Церкви з Блаженнішим Верховним Архієпископом Кир Йосифом на чолі, привітальне письмо від голови ОУН та АБН Ярослава Стецька та телеграму від лідера опозиції в Отавському парламенті дост. Р. Стенфілда. Понад 70 привітань - від канадських державних чинників і від українських організацій в різних країнах світу, були коротко зрефовані учасникам бенкету. У мистецькій частині програми виступив уперше, і дуже успішно, новий сексет пань "Світанок" з кількома українськими піснями.

В неділю, 23 квітня, по Богослуженнях, Конференція продовжувала свою працю нарадами 8-ох комісій, а Об'єднання Жінок ЛВУ відбулося, під головуванням п-і Марії Солонинки, свою Сесію, де вислухано звітів з праці Централі і відділів ОЖ ЛВУ, доповідей пань - Оксани Романишин "Українська жінка в сучасній дійсності в Україні і на еміграції" та п-і Софії Горлач "Українська мати у вихованні дітей", переведено дискусію, прийнято резолюції та обрано нову Централю ОЖ ЛВУ.

На третій пленарній сесії Конференції, в неділю по полуночі, після звідомлень Комісій і дискусій, обрано нові крайові керівні органи ЛВУ, сквален, пролімінар бюджету на рр. 1972-74, привітання від Конференції, резолюції і постанови.

Дванадцяті Крайову Конференцію ЛВУ привітали:

Блаженніший Верховний Архиєпископ Кир Йосиф, митрополит Кир Максим, архиєпископ Кир Іван, апост.візитатор о.д-р М. Марусин, владика Кир Ізидор, о. М. Стефанів, о. В. Жолкевич, голова ОУН і АБН Яр. Стецько, дост. Р. Стенфілд, дост. Вм. Дейвіс, кол.мін. П.Гелліер, дост. Ел.Гросман, дост. Вм. Деннісон, радний В. Бойчук, посол І. Ван, адв.А. Малоні; президія Світового Конгресу Вільних Українців, президія КУК, КУ СУМ в Канаді, Організація Оборони Чотирьох Свобід України, ОЖ ОЧСУ, Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, Координаційний Осередок Українських Громадських і Крайових Установ в Європі, Союз Українців у В. Британії, Наукове Т-во ім. Шевченка в Канаді, НТШ в Європі, Українська Вільна Академія Наук у Канаді, НТШ в ЗСА, Центральний Союз Українського Студентства, Союз Українських Студентів Канади, ЦК АБН, ЦУ СУМ, Т-во к.вояків УПА в Канаді, Т-во к.в.УПА в ЗСА, Братство У.С.Стрільнів Торonto, Братство к.вояків І. УД УНА в Канаді, Братство Карпатських Січовиків - Торonto, Централля Українців Католиків Торонтою спархії, Асоціація Діячів Української Культури /АДУК, Головна Управа/, Координаційний Комітет українських організацій Канади і ЗСА за здійснення патріярхату У.К.Шеркгі, Об'єднання Українців в Австрії, ТУСМ Канади, Українське Лікарське Т-во Півн.Америки, Українська Медично-Харитативна Служба /кол. У.Ч.Хрест, Мюнхен/, Пласт - К.П.Старшина, СУМ в Австрії, СУМ в Австралії, У.Н.Поміч, У.Н.Союз, Комісія Допомоги Українському Студентству, Українська Спілка Образотворчих Мистців у Канаді, Центральне Т-во "Просвіта" в Аргентині, Т-во Прихильників Української Культури в Бразилії Федеральне Об'єднання Українсько-Канадських Підприємців і Професіоналістів, Українська Громада у Швеції, Організація Українок Канади ім.О.Басара /Центральна Управа/, Союз Українок Канади - Централля, ЛУКЖК - Торonto, Суспільна Служба Українців Канади, КУК - Відділ Торонто, Спілка Українських Журналістів Канади, СУМ- Торонто, Організація Оборони Лемківщини в Канаді, - Відділ Торонто, Спорт.Т-во "Україна", Т-во к.в. УПА - Відділ в Едмонтоні, "Шлях Перемоги", "Гомін України", У.В.Спілка в Англії, "Визвольний Шлях", "У.Народне Слово", У.Радіопрограма В.Шаргана, Радіопрограма "Пісня України", Літ.-мист.клуб - відділ АДУК Торонто, У.Студ.Клуб Торонто, та ряд відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ.

До центральних керівних органів увійшли:

Головна Управа ЛВУ: Д-р Роман МАЛАЩУК - голова; мігр. О. Романишин, інж. В. Безхлібник, інж. Яр. Чолій, мігр. Ів. Іванчук, В. Сагаш, М. Сус, Л. Ковальчук, д-р М. Боровик - заступники голови; С. Безубко, М.Бартків, інж. М.Барабаш, А.Бандера, ред. І.Вараниця, С.Горлач, п-і О.Заверуха, мігр. В.Кардаш, мігр. В.Кліш, І.Козак, М.Кошик, мігр. С.Кузь, проф.О.Кушнір, В. Макар, ред. О.Матла, мігр. Я.Млинарський, В.Окіпнюк, ред. В.Солонинка, п-і М.Солонинка, д-р Б.Стебельський, мігр. Ю.Шимко, - члени ГУ.

Головна Контрольна Комісія: інж. П.Бубела, п-і М.Спольська, І.Бойко.

Головний Громадський Суд: проф. М.Андрухів, дир.Яр.Сербин, д-р М.Остафійчук, інж. Р.Стахів, мігр. В.Бородач.

Централя ОЖ ЛВУ: Марія СОЛОНИНКА - голова; Т.Федорів, Н.Башук, Н.Ласківська, Я.Бринявська, С.Сагаш - заступники голови; І.Кривинюк, С.Білик, О.Загеруха, С.Горлач, О.Романишин, І.Остафійчук, М.Шкамбара, інж. Л.Вертипорех, М.Спольська, І.Безхлібник, Л.Кузь, М.Бандера, Т.Стахів, Л.Антонович - члени Централі ОЖ ЛВУ.

XII-ту Крайову Конференцію ЛВУ закінчено в неділю, 23 квітня, о год. 6-їй вечором, гідспіванням "Не зора".

За Президію Конференції:

Яр. Пришляк
голова

І.Кривинюк, В.Дідюк
екретарі

ПРОГРАМА
ДВАНАДЦЯТОЇ КРАЙОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЛІГИ ВІЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

ТОРОНТО, 22 і 23.4.1972

XII Крайова Конференція Л. В. відбудеться в днях 22 і 23 квітня 1972 року в приміщеннях "Українського Дому" при вул. Кристі ч. 83-85, Торонто, Онтаріо, з таком програмою:

Субота, 22-го квітня:

Год. 8.30 ранку: Реєстрація делегатів і гостей

Год. 9.00 " : ПЕРША ПЛЕНАРНА СЕСІЯ, з таким порядком:

- I. Відкриття Конференції
2. Вибір Президії Конференції
3. Прийняття порядку нарад
4. Вибір Комісій: а/ верифікаційно-мандатної, б/ номінаційної, в/ організаційної, г/ внутрішньої політики, і/ зовнішньої політики, д/ культури і видавничих справ, е/ фінансово-бюджетної, є/ резолюційної
5. Верифікація протоколу XI-тої Крайової Конференції
6. Звіти з діяльності Головної Управи
7. Звіт Головного Громадського Суду
8. Звіт Головної Контрольної Комісії
9. Запитання до звітів і дискусія

Год. 1.00 - 2.30 по півдні: Обідова перерва

Год. 2.30: ДРУГА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ з таким порядком:

- I0. Звіт верифікаційно-мандатної комісії
- II. Схвалення діяльності уступаючих керівних органів ЛВУ
- III. Доповіді:
  - а/ д-р Б. Стебельський: "НАШІ ЗАВДАННЯ ЩОДО УКРАЇНИ І В КАНАДІ"
  - б/ мтр. Ю. Шимко: "РОЛЯ І ЗАВДАННЯ МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕНЕРАЦІЇ В КАНАДСЬКІЙ СПЛІНОТІ"
- IV. Дискусія над доповідями /до год. 6.00 вечором/.

Год. 8.00 вечером: БЕНКЕТ і ВЕЧЕРНИЦІ З ТАНЦІМИ, з участю делегатів, членства і гостей

Неділя, 23-го квітня:

Год. 9.00 ранку: Участь делегатів у Богослуженнях

Год. 10.00 - 1.30 по півдні: СЕСІЯ ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ЛВУ. НАРАДИ КОМІСІЙ.

Год. 1.30 - 3.00 " : Обідова перерва

Год. 3.00 : ТРЕТЬЯ ПЛЕНАРНА СЕСІЯ з таким порядком:

- I4. Звідомлення з праці Комісій
- I5. Звідомлення з Сесії ОЖ ЛВУ
- I6. Дискусія над звідомленнями
- I7. Вибір центральних керівних органів ЛВУ на 1972-73-74 рр.
- I8. Схвалення бюджету на 1972-73-74 рр.
- I9. Схвалення резолюцій і постанов Конференції
20. Різні справи, внески, побажання
21. Закриття Конференції.

Якщо у визначений час не буде вимаганої статутом кількості делегатів, Конференція розпочнеться одну годину пізніше і рішення її будуть правосильні без уваги на кількість приявних делегатів /стаття 21-ша Статуту/.

Членство ЛВУ і ОЖ ЛВУ закликаємо взяти участь у Богослуженнях, у всіх сесіях Конференції та в банкеті з вечерицями.

/Оберни!/

При вступі на залю кожний учасник Конференції отримує конференційну відзнаку та платить \$ 12.00 на кошти Конференції та за участь у бенкеті й у вечерицях.

На бенкеті будуть виголошенні і відчитані надіслані привітання для ЛВУ.

Торонто, 14 березня 1972 р.

За Головну Управу ЛВУ:

Д-р Р. Малашук
голова

В. Макар
секретар

ПРОГРАМА
СЕСІЇ ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ЛІГИ ВІЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Неділя, 23-го квітня 1972 р.
"Український Дім", вул. Кристі ч. 83-85, Торонто

Год. 9.00 рано: Участь делегатів у Богослужіннях

Год. 9.30 " : Реєстрація делегатів

Год. 10.00 " : СЕСІЯ ОЖ ЛВУ з таким порядком:

1. Відкриття Сесії
2. Вибір президії
3. Вибір комісій: верифікаційної, номінаційної і резолюційної
4. Відчитання протоколу Сесії з 1969 року
5. Звідомлення з праці відділів ОЖ ЛВУ
6. Доповіді: а/ п-і Оксана Романишин: "УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В СУЧASNІЙ ДІЙСНОСТІ В УКРАЇНІ І НА ЕМІГРАЦІЇ"
б/ п-і Софія Горлач: "УКРАЇНСЬКА МАТИ У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ"
7. Дискусія на звітами і доповідями
8. Звідомлення комісій
9. Вибір проводу Централі ОЖ ЛВУ
10. Різне, внески, побажання
- II. Закриття Сесії.

Год. 1.30 по полуничі: Спільний обід

Год. 3.00 " : Участь у ТРЕТЬІЙ ПЛЕНАРНІЙ СЕСІЇ КРАЙСОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

За Централю ОЖ ЛВУ:

Марія Солонинка
голова

Софія Білик
секретар

ЗВІТ З ПРАЦІ СЕКРЕТАРІАТУ І КАНЦЕЛЯРІЇ

За устійною схемою, подаю звіт з праці секретаріату і канселярії Головної Управи ЛВУ за останні три роки 1969-71 окремими розділами, що узгляднюють такі основні ділянки праці:

1. Кореспонденція. За три звітові роки ми отримали 2.024 листи, в тім 1.159 від відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ та 865 від інших. В тому ж часі ми вислали 8.798 листів і різних інших посилок, з чого 3.707 до відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ та 5.091 до інших. В поданій цифрі висилок було 3.626 персональних листів та 5.172 листів обіжникового характеру згідно посилок з книжками, журналами і ін. Листування між відділами ОЖ ЛВУ і їх Централею узгляднене тут тільки частково.

2. Друки. В останній 3-річній каденції було видруковано на циклостилі в канцелярії Головної Управи ЛВУ і розіслано до відділів ЛВУ й ОЖ ЛВУ 26 обіжних листів ГУ ЛВУ нумерованих і 4 ненумеровані, а від Централі ОЖ ЛВУ 4 обіжні листи, разом 34 обіжники. Доповідей видруковано і розіслано 8. Okremo треба згадати збірник матеріалів XI Крайової Конференції ЛВУ 1969 року з 25 назвами різних опрацювань. Всіх інших друків /як 2 сценічні монтажі, різні формуларі, петарді, зразки листів, англомовні тексти/ - все це для вживання всіх наших відділів, - видруковано 33 назви. Для інших братніх організацій, установ і окремих відділів ЛВУ чи ОЖ ЛВУ видруковано різних друків 29. Разом рубрика циклостилевих друків, виготовлених у канцелярії ГУ ЛВУ, охоплює 131 назву різних випусків, разом на 299 сторін, загальним накладом 25.950 примірників.

Окремо треба згадати про наші не-книжкові видання інформативно-пропагандивного характеру, виготовлені в друкарні "Гомону України", а саме: 4 односторінкові листівки і 2 брошури в англійській мові. Дві листівки були видані в 1969 році для розповсюдження в часі демонстрацій, з них одна присвячена 10 річчю з дня смерти сл.п. С. Бандери накладом 20.000 примірників, інші по 10.000, в тім-дів'ятирізні листівки проти культу Леніна в 1970-р.р. Брошюра проф. І. Вовчука п.н. "Ін Дефенс оф Гуманізм" на 45 сторінок була видана двома накладами, разом 7.000 примірників. Централья ОЖ ЛВУ видала в 1969 році памфлет в англійській мові про св. княгиню Ольгу, на 6 сторінок, накладом 10.000. Перевидано теж друком статут ЛВУ і правильник ОЖ ЛВУ /на 32 стор./ накладом 1000 примірників. Крім того видруковано нові кількості членських заяв, фіrmових листів /в тім нові з емблемою ЛВУ/, конверт і ін.

3. Членські виказки. Членських виказок, нових, нумерованих, видано за три роки 167, до порядкового числа 3.961, та 150 ненумерованих, до відмінної старі виказки.

4. Центральна членська картотека і архів членських заяв - були в процесі дальнішого постійного упорядковування, змінювання і доповінювання, згідно з надсиленими даними від управ відділів. На кінець 1971 року було в центральній картотеці кругло 2.600 виповнених картотек /не рахуючи висортованих/ і стільки ж членських заяв дійсних членів ЛВУ і ОЖ ЛВУ. На жаль, не всі відділи співпрацюють належно з головною канцелярією в цьому відношенні.

5. Реєстр дописів про життя і працю відділів та альбом вирізків з "Гомону України" за роки 1969-71 виказують 711 дописів та інших нотаток або згадок про поодинокі наші відділи та 79 статей, об'яв і комунікатів Головної Управи ЛВУ і Централі ОЖ ЛВУ.

За кількістю поміщених дописів і інших нотаток, на першому місці стоять відділи ЛВУ і ОЖ ЛВУ в Торонто з цифрами 59 і 56, далі слідують: ЛВУ Едмонтон 30, ОЖ ЛВУ Вінніпег 25, ОЖ Етобікоук 23, ЛВУ Гамільтон, ОЖ Монреаль і ОЖ Ст. Кетерінс по 22, ОЖ Едмонтон, ЛВУ Монреаль і ЛВУ Тандер Бей по 20, ЛВУ Судбури 19, ЛВУ Вінніпег і ЛВУ Лондон та ОЖ Тандер

Бей по I8, ОЖ Судбури I7, ЛВУ Етобікок і ОЖ Калгари по I6, ЛВУ Калгари і ОЖ Ошава по I5, ОЖ Ванкувер, ОЖ Гамільтон, ОЖ Лондон, ЛВУ Саскатун, ЛВУ Ст. Кетерінс, ЛВУ Ст. Томас - по I4, ЛВУ Ватерфорд I3, ЛВУ Ванкувер, ЛВУ Віндзор, ОЖ Ст. Томас по I2, ОЖ Віндзор, ЛВУ Ошава по II, ОЖ Саскатун I0, ЛВУ Оттава 9, ЛВУ Брентфорд, ЛВУ Вудсток по 7, ЛВУ Велланд 6, ОЖ Велланд 5, ЛВУ Кіченер, ЛВУ Портедж ля Прері, ЛВУ Престон по 4, ЛВУ Куксвіл, ЛВУ Летбридж, ЛВУ Ріджайна по 3, ЛВУ Капускейсінг, ЛВУ Кіркленд Лейк, ЛВУ Ніпітон, ЛВУ Су Ст. Марі, ЛВУ Чатам, ЛВУ Ніягара фалс, ОЖ Ріджайна по 2, ЛВУ Брадфорд, ЛВУ Бремптон, ЛВУ Гвелф, ЛВУ Кінгстон по I. Більша частина додисів була виготовлена в канцелярії Головної Управи ЛВУ на підставі надісланих протоколів, звітів, листів.

6. Книга протоколів збагатилася на дальших I8 протоколів засідань Головної Управи ЛВУ, тобто 6. на рік . Протоколи охоплюють 63 сторінки машинопису. Всі засідання тривали разом кругло 60 годин, тобто пересічно кожне тривало три і чверть години.

7. Каса. Секретар був одночасно касиром Головної Управи ЛВУ. Касова книга ГУ ЛВУ за останні три роки виказує I06I приходових і розходових по зицій на загальну оборотну суму \$ I27.900.I8. Два або три рази щороку касир виготовляв інформативні звіти на засідання Головної Управи ЛВУ про стан каси та загальний звіт за кожний календарний рік. Загальне зведення за цілу 3-річну каденцію і аналіза фінансового звіту на I2-ту Крайову Конференцію виготовлені спільно касиром і фінансово-господарським референтом інж. Ю. Сумиком. Кожного року виготовлювано рівно ж повні викази виплат кожного відлілу, а на Крайову Конференцію зведення тих виплат за цілу каденцію разом. Річні звіти і викази виплат були пересилані кожного року всім відлілам для інформації і взаємної контролі.

8. Архів-магазин ЛВУ /не мішати з Архівом-Музеєм Української Визвольної Боротьби ім. Ст. Бандери!/, що від 1968 року приміщується в окремій кімнаті "Дому Просвіти", є від підлоги до стелі заладований нашими багатими архівальними і довідковими матеріалами, що назиралися за 23 роки існування і праці ЛВУ, а ще більше - великими кількостями запасів різних видань, як наших власних, так і інших ОУФ зпоза Канади. Останніми роками помічається все частіше сумне явище доволі масових зворотів відлілами не-проданих видань, що їх - при добрій волі і невеликому зусиллі можна було всюди на місцях розпролати. Це теж проблема до обговорення.

9. Інше. Крім властивої праці, так сказати б - чисто літової, в канцелярії ГУ ЛВУ було ведене теж розрахункове діловодство представництв різних видань ОУФ зпоза Канади, як - "Шляху Перемоги", "Визвольного Шляху"/У.В.Спілка в Англії/, "АБН Кореспонденц", "Юкрейнісн Ревю" і ін., включно зі щорічною збіркою Визвольного Фонду, що два роки збіркою на фонд АБН і ін. Згадані грошові операції не переходили через касові книги ГУ ЛВУ, тому не є узгляднені у фінансовому звіті на цю Крайову Конференцію.

10. Персонал. На початку звітової каденції були на повній платні ГУ ЛВУ два працівники: П. Башук як організатор в терені і В. Макар як працівник в канцелярії. П. Башук відійшов від праці в ЛВУ з днем 31.3.1970, і перейшов на працю до канцелярії Кр.Управи СУМ. Доривочно, головно в часі літніх місяцях, допомагали в праці в канцелярії, за скромною винагородою, студенти здебільша: Леся Бандера, мгр. Ст. Кузь, мгр. О. Романишин, і останньо, в 1971 році, Яр. Млинарський. В минулій каденції не пощастило розв'язати задовільно справи ділової обсади головної канцелярії, де потрібно бодай двох сил на повний день праці, 6 днів у тижні. Ця справа постійно турбує Головну Управу. Можливо, що дастися її поладнати у черговій трьохрічній каденції.

Всім друзям, з якими я мав шану і приємність співпрацювати, чи бодай переписуватися, в минулих трьох роках, складаю на цьому місці мою ширу подяку.

Інж. Мирон Барабаш

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РЕФЕРЕНТУРИ

Організаційна Референтура ГУ ЛВУ в останній каденції, в рр. 1969-1971 працювала в складі: М. Барабаш-референт, М. Бартків, С. Безубко, В. Окіпнюк і І. Козак - члени.

В основу пляну праці референтури лягли резолюції і рекомендації останньої ХІ-тої Крайової Конференції ЛВУ.

Головними напрямними праці було: дбати про дальший ріст організації ЛВУ, дбати про її активну участь на суспільно-політичному відтинку і стояти на висоті завдань для збереження української духовості членства, і всієї громади.

ЛВУ скріпила свої риди і пожвавила діяльність, що можна ствердити на підставі спостережень, роблених в часі відвідин поодиноких відділів, як також на підставі статистики зі звітів, які відділи надсилали давніше що пів року, а почавши від 1971 р. раз в рік. На жаль не всі відділи такі звіти присилають, або присилають не повні, тому ѹ ці інформації і цифрові дані, які подаватиму, належить уважати не повними, бо вони охоплюють тільки надіслані дані не від усіх відділів.

Всіх відділів начисляється: ЛВУ - 47, ОЖ ЛВУ - 18, разом 65.

Наші відділи були організовані в роках 1949 до 1969, до перших відділів, основаних в 1949 році, належать в хронологічному порядку: Гамільтон, Ошава, Торонто, Ст. Томас, які під кінець каденції, яку починаємо цією Конференцією, будуть відмічувати 25-ліття свого існування. Табеля засновання відділів ЛВУ за роками представляється так:

1949	-	4	1957	-	3
1950	-	8	1958	-	1
1951	-	3	1959	-	1
1952	-	7	1960	-	1
1953	-	5	1961	-	2
1954	-	5	1962	-	1
1955	-	4	1963	-	2
1956	-	4	1964	-	1
			1969	-	1

Всіх заснованих відділів ЛВУ було десі 52, з них в останній каденції діючими було 47, відділів ОЖ ЛВУ 18.

Це свідчить, що ЛВУ протягом минулих літ постійно розвивалась, як ми це бачимо зі статистики, від 1948 до 1964, з хвилем застоем у каденції 1965 до 1968. Під цим оглядом остання каденція 1969-71 для організаційної референтури була успішніша, бо основано один новий відділ у Вудсток, а відновлено і зактивовано 4 інші, а саме Престон, Бремптон, Нілгард Фалс і Кіркленд Лейк. З цих нових відділів Престон і Вудсток можна зачислити до взірцевих під оглядом активності.

Останньо пороблено заходи й підготовку, хоча воно не йде так легко, до зорганізування нового відділу у Бірлінгтон, де поселилось більше числа наших людей, в тім деякі члени ЛВУ з інших місцевостей попереднього свого побуту.

До стану членства, який на початку звітового часу був 2.459,

прибуло 181 нових, вибуло 96 /всьому 44 померли/, так, що звітовий час віднотовує зрост членства на 85. Беручи до уваги розподіл членів ЛВУ і ОЛ ЛВУ, статистика виглядає так:

ЛВУ.....47 діючих відділів з 1840 членами.

ОЛ ЛВУ.....18 діючих відділів з 704 членами.

Разом.....65 діючих відділів з 2544 членами.

Роблені заходи для приєднання більшої кількості членів ЛВУ з рядів молодлої генерації, професіоналістів, і тих, які вийшли зі СУМ, не мали бажаного масового успіху, хоча між ними є багато наших симпатиків.

Намагання організаційної референтури, щоби відділи, головно менші, могли працювати спільно районами, по три, або більше, мали добрий успіх. Райони ці покриваються з паралельними районами осередків СУМ, а передувальною для тіснішої співпраці, крім доброї волі поодиноких відділів, є близька віддаль місцевостей, що є характерне в першу чергу в Онтаріо. Для прикладу - Етобікок, Куксвіл, Оквіл і Бремптон, далі - Престон, Кіченер, Гвелф. Цей район обговорює навіть план будови дому для спільногожитку й праці. Слідує район: Брэнфорд і Ватерфорд, далі район Лондон, Ст.Томас і Вудсток і врешті район: Ст.Кетерінс, Ніягара Фалс і Велланд. Спільні засідання управ, відділів ЛВУ і ОУВФ кожного району окрема, плаnungання праці, злаштування спільних акцій і імпрез показалися доцільними і могли б бути ще успішніші в майбутньому, як праця буде продовжуватися в той спосіб і наразі.

■ діяла ЛВУ у звітовому часі?

Протягом останніх трьох років наші відділи /тобто ті, що прислали звіти/ відбули: 82 загальних зборів, 504 засідань, 240 ширших сходин, 104 доповіді, 183 імпрез, 37 віч. Це дає разом 1150 різних форм зорганізованої праці поодиноких клітин нашої організації. Діяльність наших членів не обмежувалася виключно до рам ЛВУ. Вони брали участь у цілості українського життя нашої громади, що напевно буде згадане у звіті референта внутрішньої діяльності.

Стан майна, яке є в посіданні і власністю ЛВУ, відноситься головно до будівель, культурних центрів і домівок, урядження в тих домах, бібліотек і канцелярійного злаштування. Ці domi є реєстровані як окремі корпорації, або на мужів добр'я. В обох випадках ЛВУ є повновартісним членом, поруч СУМ і ОЛ ЛВУ та інших організацій УВФронту.

Майно нерухоме і рухоме осягнуло суму кругло 2,500,000.00 дол. І хоча ЛВУ не є доходовою організацією і свій бюджет укладає стосовно до потреб зведення громадської і політичної праці, то дах над головою і навіть скромне злаштування тій праці пособляє. Власних домів має 14 відділів. Інші приміщення є в церковних залах, народних домах або приватно.

Контакт організаційної референтури поодинокими відділами, при співчасті інших членів Г.У. відбувався при помочі особистих поїздок, як також загальних обіжників і індивідуальної переписки, які веде постійно і дуже докладно канцелярія головної управи ЛВУ. Відвідини відбувалися з різних нагод: загальних зборів, пленарних засідань ОУВФ, ширших сходин управ районів, ювілейних святкувань 20-ліття ЛВУ і посвячені прaporів, національних свят, доповідей, зборів домів, і інше. Таких відвідин у зві-

тому часі було 119. До відділів іздили: д-р. Р.Малащук, голова ЛВУ 13 разів, В.Окіпнюк -14, М.Бартків -7, С. Безубко -6, В.Іліш -4, д-р. Б. Стебельський -4, мгр. Ю.Шимко -4, В.Макар -2, мгр. О.Романишин -2, мгр. С.Кузь -2, С.Горлач -2, ред. О.Матла -1. Із замісцевих: В.Сагаш -2, М. Сус-2, П.Балук-1. На запрошення організаційного референта відбули поїздки теж не-члени Головної Управи ЛВУ - І.Таращук-2 рази, і М.Карпій-1, разом 66 поїздок, як до того додати 53 поїздки орг. референта, то всіх поїздок маємо разом 122.

За ініціативою орг. референта бала покликана до життя Комісія плянування праці Організації У.В.Фронту. Комісія зложена з представників ЛВУ і СУМ, діяла і предложила письмовий плян Головній Управі ЛВУ до розгляду. Плин заторкував ряд проблем, а саме: 1/ співпраця О.У.В.Ф., 2/ відношення ЛВУ до цілості українського життя, 3/ справа молоді, 4/ понирення членства, 5/ техніка праці, 6/ шкільництво, і інші актуальні проблеми. Хоча цей плин може не був вичерпуючий і деякі справи вимагали уточнення, то все ж таки справи плянування є важливі і тому вони повинні бути постійно предметом уваги, бо добрий і реальний плин праці є поважною частиною успіху.

Праця організаційної референтури у звітному часі велася інакше як попередніх каденцій, тим, що ~~не~~ ^{бо} мала постійного, на почин час працюючого орг. референта. Така система праці має свої додатні і від'ємні сторони. Позитивним є те, що: 1/ організаційну роботу ЛВУ можна провадити на громадській базі при скріплений допомозі канцелярії Головної Управи ЛВУ, 2/ участь більшого числа членів Г.У. в поїздках і контакті з відділами, 3/ сильне звернення конців, всі видатки, виплачені з каси Г.У. на оплату поїздок орг. референтури за трирічну каденцію виносили суму 1394.55 дол., частину покрили самі відділи, 4/ можливість лутити поїздки в справах ЛВУ і СУМ, що заощаджує час і гроші. Негативи: 1/ трудність присвятити деяким відділам більше часу - як один день, 2/ трудність увійти в частіший контакт з дальшими відділами, головно у західних провінціях. Це можна було б розв'язати визначуючи заступника орг.референта на західній Канаді, або уповноважуючи до цієї праці заступників голови Г.У. в західних провінціях.

На закінчення хочу підкреслити те, що Ліга Визволення України являється поважною і активною організацією побудованою на здорових ідейних залеженнях. ЛВУ проробила велику працю і заняла передове місце в організованому житті українців Канади.

Праця одної каденції це не є відрубна дія. Це продовження праці попередніх каденцій, і плянування на будуче. І якраз на цьому місці треба поважно взяти до уваги першу потребу - включати до відповідальної і нелегкої але конечної праці - генерацію, що іде по нас. Без допливу молодих людей у наші ряди і без участі їх у проводі організації, ми не зможемо реалізувати наших далекийдущих плянів.

Це - передумова дальшої тягlosti дії і відповідальність за зміст слів назви нації організації "Ліга Визволення України".

Проблема праці з молодими, дорогою дискусій і персональних контактів, дає надію, що продовжуючи цю роботу в наступній каденції, можна буде осiąгнути кращі висліди.

Друга справа, якої не вдалося нам успішно поділити, це урухом-

лення діяльності інформативно-пропагандивної станиці в Оттаві. Орг. референтура в прозумінні з референтурами зовнішньої і внутрішньої діяльності, була запланувала поставити цю справу на базі громадської роботи одної людини, або групи людей замежкадих в Оттаві. Від Головної Управи мало б бути додана поміж у формі архівальних матерілів, опрацьованих потрібних тем і грошей на т.зв. репрезентативний фонд. Ці вимоги можна було виконати. Тяжко однак було піднайти людину або людей, які були б готові взяти на себе цей обов'язок. Якщо персональну частину пляну вдасться розв'язати, тоді працю станиці можна буде продовжувати і розгорнати.

Працю всіх наших відділів треба й дальше скріплювати приєднувати нових членів, зокремо молодих, основувати нові відділи, постійно діяти для сприяння, для якої покликана Ліга Визволення України.

Проф. Омелян Кушнір

ЗВІТ РЕФЕРЕНТУРИ
ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ І ДІЯЛЬНОСТИ

У звітному часі референтура внутрішньої політики працювала в такому складі: Омелян Кушнір, керівник референтури, дир. І.Варниця, мгр. В.Кліш, ред. О.Матла - члени. Крім цього в праці референтури брав участь цілий ряд осіб, з яких належить згадати д-ра Р.Малащука, голову нашої організації, наших представників в президії КУК, - мгр-а І.Іванчука і П.Башука, інж. В.Безхлібника, ред. В.Солонинку, мгр-а О.Романишина, мгр-а С.Кузя, які чи то в справі КУК чи в інших конкретних справах давали поважну допомогу в праці референтури.

Праця наша проходила за наміченим рамовим пляном референтури, який спирається на такому основному принципі: Українська спільнота в Канаді змагає до максимального оформлення себе в об'єднану, сильну національну групу, яка тільки при таких умовах зможе допомогти своєю працею справі визволення України. Для досягнення цієї мети в праці референтури узглядовано такі вимоги крайової боротьби, як і різного характеру місцеві справи, важливі для скріплення нашого росту і нашої сили.

У звітному часі відбувались важливі події в суспільно-громадському житті українців Канади: Конгрес КУК, ряд віч, демонстрацій, маніфестацій, зустрічі-здвиги українців Канади і Америки, політичні бенкети і т.д., а всі вони мали своє значення, давали свій вклад, більший чи менший, в напрямі здійснення нашого основного принципу.

Для кращого насвітлення праці референтури добре буде спинитись на делких конкретних наших роботах чи радше відтинках нашої роботи.

СКВУ. Оскільки СКВУ мав свій осідок поза тереном Канади в звітному часі, безпосередній контакт з ним був слабший. Але все ж відбувались зустрічі на протязі цього часу з членами Президії СКВУ і велись розмови, в яких наші представники мали нагоду насвітлити наше становище до даних конкретних справ.

КУК. Роки конфліктів закінчилися ще до нашої каденції. У звітному часі наша організація зберегла відповідний вплив і важливість нашого голосу у вирішуванні важливіших загально-українських складних справ. В президії КУК наша організація була заступлена двома нашими представниками. Безперечно, траплялись конфлікти, на які наша організація мусіла відповідно до важості справи реагувати. Як один з таких прикладів можна навести нездалу інтервенцію Президії КУК канадського прем'єр-міністра в справі його нетактовного виступу в парламенті відносно української національної групи після його поверту з Москви на весні 1971 року. Але у всіх таких випадках наша організація зберігала рівновагу, керуючись засадною, що з загострення наших внутрішніх конфліктів користують тільки наші вороги.

Так на передконгресовій нараді в Торонті, як і на Х Конгресі у Вінніпезі осінню 1971 р. наша організація продовжувала змагання за зміну статуту КУК по лінії демократизації і підкреслення дії всіх активних українських сил в Канаді. Зміна статуту на цьому Конгресі КУК по лінії ротації була теж вислідом праці нашої організації, бо ми розуміємо цю зміну як один з переходових етапів на шляху до здійснення властивої мети-принципу "виборності".

Коли не враховувати платформи КУК, то наша співпраця з іншими суспільно-громадськими організаціями/поза ОУВФ/ була мінімальна. Наші контакти зводяться до зустрічей з представниками УНО чи БУК для справ КУК чи радше Конгресу КУК, то до участі наших представників у конференціях чи банкетах даних організацій. Влаштовуємо спільнозагально-українські річниці.

Справи нашої Церкви. У звітному часі загострилися були конфлікти серед української еміграційної громади на тлі релігійно-обрядовому та зокрема устроєвому Української Католицької Церкви. Чітко поставлено справу помісності і патріархату У.К.Церкви. Невластиві потягнення римської курії для східних Церков в тих спрівах розбурхали людські пристрасті. Відбувалися черги віч, громадських зборів, нарад, конференцій, релігійних маніфестацій, протестних акцій, висилки меморандумів, масової висилки протестних листів, а все це посилювало, можна б сказати, нескоординована дія кількох Комітетів для оборони патріархату та прав української Католицької Церкви. Наша організація займила одну тверду виразну лінію: ми стоїмо за патріархатами для обидвох наших Церков, ми активні учасники оборони прав нашої Церкви, оборони збереження нашого обряду, мови, традицій, календаря, ми неоднократно виявляли нашу відданість і підтримку нашему Первоієрархові, Блаженнішому Кир Йосифові. Але ми за відержання громадського правопорядку, ми за засаду, що такі важливі справи не може вирішувати розбурхані товпа. Їх треба вирішувати на відповідному форумі, придержуючись властивих форм і спираючись на науково-обґрунтованій дискусії. Так ми ставили справу, так ми інформували нашу членську громаду. Згідно з прийнятою нами засадою респектування правопорядку, наші представники працювали для тих справ в рамках Координаційного Комітету за Патріархат і оборону прав української католицької Церкви, спротого на базі представництва організацій і установ.

Зустрічі, здиги, національні святкування.

З метою наснаження нашої громади ідейним змістом та її національного відсвіження, відбувалися старанням нашої організації рік-річно великі зустрічі-здиги українців Америки і Канади на терені Канади /Торонто 1969/ або в ЗСА /Дітройт 1970, Клівленд 1971/. З тою ж метою у звітному часі відбувались по цілій Канаді старанням наших відділів відзначування

40-річчя ОУН, 10-річчя смерти сл.п. Пратінника С. Бандери, 20-річчя загибелі Головного Командира У.П.А. ген.Р.Щухевича-Чупринки, 100-річчя з днем народження Лесі Українки, а даліше Свята Героїв, роковини нашої державності і т.п., багато з них спільно з іншими організаціями, або в рамках КУК. Всі вони мають своє велике значення і їх не можна в нашій праці легковажити.

Справи молоді.

ЛВУ -СУМ. В загальному, треба признати, обидві організації тісно співпрацювали з собою. Тут і там траплялися непорозуміння, але вони не вилівали із засадничих причин, а переважно причиною їх були персональні справи місцевого характеру. Вони в основі шкідливі, іх треба усунути і не допускати до них. Перед нами важлива проблема сумівської молоді, яка часто в дозвіллю віці відходить з роботи в СУМ, але теж не переходить до ЛВУ. Нам треба над цією проблемою поважно застосуватись, відбувати в тій справі спільні наради наших організацій,/ЛВУ - ОмЛВУ - СУМ/, ніж не допустити, щоби нами виховані молодь пропадала для нашої громади. Це всі можуть бути виховниками. Тих, що не надаються до такої роботи, треба заличувати в ряди членів наших відділів, підшукувати для них відповідні важливіші атрактивні пости в праці наших відділів чи в громадській праці в загальному. Останньо заінтувало дуже відрадне явище на відтинку нашої студентської молоді. Вона перейшла в наступ, до активності. Праця в студентських клубах, панелі, наради, конференції, активність в громадському життю /Конгрес КУК/, широко закроєні акції в обороні нашої Церкви, в обороні прав нашого народу, в обороні арентованих і переслідуваних студентів і інтелектуалістів в Україні, інтервенції в урядових чинників, демонстрації в Оттаві, Торонті, Монреалі і інших містах Канади, говорять про ті великі, які зайшли в поставі українських студентів в користь української визвольної боротьби. Може ті справи не належать до засягу праці чи звітування нашої референтури, але вони такі важливі і так тісно пов'язані з життям української громади, що їх ніжк не можна обійтися мовчи. Вони говорять, що наша громада живе і буде жити.

З привітань надісланих на Конференцію:

Управа Комітету Українців Канади - Відділ Торонто, з нагоди ІІ-тої Крайової Конференції Ліги Визволення України засилає Вам сердечний привіт та найширіші побажання дальших успіхів у Вашій відповідальній праці. Слава Україні!

КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ, ВІДДІЛ ТОРОНТО
Інж. Б. МАКСИМЕЦЬ - голова, Д-р В. МУЖ - секретар.

Дозвольте привітати Вашу XII Крайову Конференцію та широко побажати її учасникам якнайкращих успіхів у нарадах та рішеннях на добро Вашій Організації, всій нашій громаді та нашему народові в Україні у його величних поривах до здобуття державної волі.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ КАНАДИ,
Нестор РІНЕЦЬКИЙ - голова
Мирон КОРОЛИШИН - секретар.

Інж. В. Безхлібник

ЗВІТ ЗОВНІШНЬО-ПОЛІТИЧНОЇ РЕФЕРЕНТУРИ

На час трирічної каденції, від 1969-1971, до зовнішньо-політичної референтури ГУ ЛВУ були вибрані такі особи: В.Безхлібник - референт, та М.Сосновський, І.Бойко, О.Романишин та С.Кузь - члени. Близько співпрацював з референтурою Ю.Шимко.

План ^{члені} з-п. референтури ДВУ було намічувано на засіданнях ГУ ЛВУ, в яких референтури приймали участь. Приняті прямі праці були реалізовані членами з-п. референтури безпосередно, або посередно, за поміччю наших відділів, відділів АБН - Канада та канцелярії ГУ ЛВУ.

На безпосередню роботу з-п референтури складалися такі дії, які не вимагали масового виступу назовні й могли бути реалізовані в місці осідку референтури. Сюди треба зачислити виготовлювання Меморіялів-бріфів, листів ітп, до канадських чи інших чинників, звідомлення про нашу діяльність/прим. на конференцію ВАКЛ/, статті, привіти, листи до преси та іншу кореспонденцію з різними не-українськими чинниками/прим. ВАКЛ, радіо Мадрид/ виготовлювання різних засобів пропаганди для різних наших акцій, як лягушки, роз'яснювальні письма, тощо.

Сюди теж належить зачислити: а/ нав'язування та вдержування зв'язків з різними нашими співзвучними організаціями в Канаді й поза Канадою; б/ дію референтури по лінії відділу АБН-Канада; в/ вдержування зв'язків по лінії з-п роботи з відділами ЛВУ, користуючись в тому головною працею канцелярії ГУ ЛВУ; г/ підготовка й проведження з-п роботи в місці осідку референтури - Торонті.

Посебедня дія референтури проходила за поміччю відділів ЛВУ, наших симпатиків та широких кіл української громади, часто як продовження чи розгорнення безпосередньої дії з-п референтури. Сюди треба зачислити, всі акції ЛВУ, які для своєї вдачності вимагають масової участі нашої громади.

Дія з-п референтури мала за весь час інформативний та пропагандивний характер. Референта намагалася не тільки реагувати на події, але теж по можності впливати на хід подій та їх корисне для нас заключення.

Референта наголошувала потребу активної постави нашого членства до нашого досвідів, виходчи з залеження, що плинування та активність нашого членства є передумовою поширення та перемоги наших ідей.

Дія з-п референтури за підзвітний час була доволі різномірна. Були випадки, коли референта була тільки ініціатором перших акцій /нпр. студентські анти-ленінські демонстрації/ в багатьох інших випадках вона і ініціювала та організувала певні акції, послуговуючись при тому всіма її доступними формами для збільшення зовнішньої ефективності дії./ протиленінська демонстрація під патронатом КУК 31.5.70 в Торонто, хоч і людей і фінанси дала ЛВУ/.

Зовнішньо-політична дія ЛВУ за звітний період проявлялася в таких виступах та акціях:

- а/ акція в обороні червонохрестів працівниць УПА,
- б/ протестна акція в 10-ту річницю загибелі С.Бандери,
- в/ пікетування культ-обмінних злочинців в ССР,
- г/ акція висилання листів до впливових чинників в обороні Д-ра Горбатого,
- г/ акція в обороні В. Мороза та дінчів української культури,
- д/ протестна акція проти кривавого "гуманіста" Леніна: /телевізйна програма в ТандерБей 18.4.70/
- е/ писемна акція до ОН проти звеличування Леніна на форумі ОН,
- є/ пікетування проленінської вистави там, де така була роблена,
- ж/ протиленінська вистава в Торонто /організатори: пп. Шимко, Гарлач, Романишин/ та в інших містах Канади, як теж на конференції ВАКЛ в Манілі, Філіппіни,
- з/ протестно-роз'яснювальна акція до канадських урядових чинників у зв'язку з відмовою її мотивацією відмови Трудо поздоровити ЛВУ з її 20-річчям існування,
- и/ акція проти зовнішньої політики Трудо та його заяви після його повернення з ССР,
- і/ акція проти Косигіна та просоветської політики Трудо й інше.

За підзвітні три роки видала ЛВУ чимало пропагандивно-роз'яснювального матеріалу, головно англійською мовою, для вжитку референтури та своїх відділів у терені. З головніших видань треба назвати "В обороні гуманізму" /І. Ворчука та "Християнізація європейського сходу" /І. Кузь/ месіяністичні аспірації Москви як "третього Риму", д-ра Ф. Корчмарика. Обі брошури видано великим накладом і широко розповсюднено.

Крім масового пропагандивного матеріалу, як різного типу й змісту з'ясоване:

- а/ наше становище до русифікації і переслідування діячів української культури /Безхлібник/,
- б/ наш погляд на потребу зміни канадської конституції /Шимко/,
- в/ наше становище до зовнішньої політики Канади /Кузь/,
- г/ бріф для Трудо на передодні його виїзду до ССР,
- г/ бріф ОЖ ЛВУ в справі червонохрестів працівниць УПА,
- д/ бріф на конференцію ВАКЛ про ЛВУ та її роботу, й інше.

Референтура відмежувала зв'язки з різними офіційними й півофіційними чинниками та особами з поміж інших національностей, що цікавилися справами поневолених народів.

Члени референтури інтересувалися канадським політичним життям, деякі з них приймали активну участь в житті канадських політичних партій, як співосновники "Акція Канада" /пп. Шимко, Кузь, Романишин/ та як кандидати на послів /Шимко/.

ЛВУ вперше в 1970 році брала участь в конференції ВАКЛ у Токіо, на якій була принята в члени ВАКЛ. На конференцію ВАКЛ у Манілі в 1971 році референтура виготовила звіти про діяльність ЛВУ й ці звіти появивилися як частина збірника конференційних матеріалів ВАКЛ.

Відділи ЛВУ були в звітному періоді, як зрештою і передтим, головними каналами для поширювання нашої англомовної літератури. Кількість літератури, що переходить через відділи, не є заужди однакова. Все залежить від того, хто ці відділи веде. Від активності наших відділів залежить теж успіх інших родів нашої пропаганди та інформації в Канаді. Між іншим, можливості пропаганди для нашої справи в малих містах є далеко більші ніж у великих містах. Це відноситься однаково до радіо, телевізії як і до місцевої англомовної преси. На цьому полі деякі наші відділи мали більші успіхи ніж інші, в залежності від того, як вони працювали й знайшли контакти з нашими англомовними співгромадянами. Цікаво відмітити, що навіть особиста ініціатива одного чоловіка може мати успіхи, як це показав свого рода двобій наших членів з щоденною газетою "Гвелф Меркурі", що його душою був п.В. Бицик.

У звітному часі відділи ЛВУ додатково розповсюджували бюллетені ВАКЛ зі спеціальною українською тематикою, та книжку Бернардини Бейлі "Кентів нейпенс"/700 прим./.

Члени референтури приймали участь у конференції присвяченій сучасному Китаєві в "Макмесстер універсіті"/25.10.69/ в політичному семінарі Християнської Антикомуністичної Ліги в Вашингтоні /Кузь/, зберігали контакти з нашими прихильниками, виступали з привітаннями на імпрезах етнічних груп, тощо.

Головну Управу ЛВУ відвідали й поділилися своїми думками й спостереженнями представник скандинавського відділу ВАКЛ, естонець Ш. Горм та голова ВАКЛ і голова Міжнародної Федерації для перемоги над комунізмом -японець п. Кубокі.

Свого часу ЛВУ мала своє представництво в Оттаві, яке перед нашою звітною каденцією перестало з різних причин існувати. Референт разом з іншими референтами намагався згадане представництво в Оттаві відновити, на жаль без успіху.

В кількох більших містах Канади існують відділи АБН, в яких членом є ЛВУ. Ці відділи активізуються звичайно тоді, коли треба мобілізувати в первих спільніх справах і акціях поневолених народів спільну публічну опінію цих народів. Наладнати ці відділи на базі членства різнонаціональних організацій не вдалося, головно з тих причин, що активність наших контрагентів нерівномірна.

Праця з-п референтури за підзвітні три роки була доволі різномірна та інтенсивна. Враховуючи ту обставину, що багато з-п роботи в центральній по відділах було виконувано на добровільній базі, безплатно, громадським порядком, вечорами або в дні, вільні від зарібкової праці, виконана з робота була чималою. Очевидно, наша ціль ще не досягнена й наша робота ще не закінчена. Нам треба більше зусиль і більше успіхів. Наші успіхи могли б бути більші, якщо б ми собі ясно усвідомили, що наші можливості сьогодні є куди більші ніж вони були зараз після нашого прибууття на цей терен, чи хочби 10 чи 15 років тому ззад, й усвідомили собі це, достосунали наші збільшені можливості до нових вимог. Не можна заперечити того факту, що за час нашого побуту в Канаді, наші можливості для з-п роботи зросли тому, що / ми пізнали наше довкілля, ми знаємо людей, їхню мову й звичай,

б/ дросло наше молоде покоління,

в/ зросли наші можливості, завдяки подіям в Україні та світі /новий спротив Україні й криза комунізму в ССР та світі/. Ті наші відділи, які зробили пропильні висновки зі зросту наших можливостей для роботи на з-п відтинку та весь час активно ставилися до /зимог/, дали доказ, що з-п роботу можемо робити краще й мати більші успіхи.

Служними є зимоги мати постійного, повнісю для нас затрудненого з-п референта, головно тоді, коли маємо на увазі тягливість та глибину з-п роботи в Канаді. Можливо, що при зрості наших фінансів, при збільшенні нашій жертвенності, ЛВУ буде спроможна такого референта затруднити. Але ми зважди мусимо пам'ятати, що постійно затруднений референт може надати тягливість нашій з-п праці, може вести в неї більшу пляновість і систематику, але ніколи він не зможе заступити нашого збірного зусилля, не зможе він нас звільнити від виконування тієї частини наших з-п обов'язків які тільки ми самі й наша молодь можуть виконати й ніякий референт за них виконати не зможе. Чи може, прим. один чи навіть двох повністю затруднених з-п референтів писати до преси, чи демонструвати в масі, чи дати відчути нашу присутність і напе негодування при виборах таким кандидатам що нас обирають або діють на нашу шкоду? Постійний працівник у з-п референтурі, коли такий буде, повинен зміцнити наше спільне зусилля, але він не зможе нас від нашої роботи звільнити або нас в цій роботі заступити.

За час звітної каденції можливо й відчувається деколи брак постійного працівника на зорніньому відтинку. Цей брак був злагоджений збірним зусиллям членів і пам'яніків з-п референтури, що по змозі старалися вчасно наперед опрацьовувати потрібні для різних акцій матеріали, які виготовляла і висилала канцелярія в терен, улегнувши таким чином нашим відділам їхні завдання і збільшуючи їхні можливості успіху.

Почище згадана практика центрального виготовлювання матеріалів для наших відділів на місцях показалася доброю і повинна в майбутньому бути практикована.

Однака така постачання справи не повинна бути причиною чи перепоною для ініціативи на місцях. Нашпаки, наші відділи повинні виходити з ініціативою різних наших акцій у своїх місцевостях; вони можуть теж виходити з ініціативою якоїсь акції для всьогонашого терену. Для цього, очевидно, треба живучості відділу, притягнення до роботи в відділі, а зокрема до з-п роботи, нашої професійної молоді, яка мала б нагоду, з одного боку, себе пізвити, а з другого боку, ширити наші ідеї на місці своєї праці, в політичних партіях, чи в своїй громаді.

Ми постійно в минулому підкреслювали потребу нашим людям брати активну участь в канадськім політичнім житті. Нас не знають там, де нас немає. Неприсутні не мають речі, каже відома поговорка. Ми можемо бути присутні в канадськім політичнім житті місцевих громад, провінцій чи до-мінії, бо ми маємо молодь. Вона є добра, хоч часто не може віднайти свого місця і свого призначення. Нашим завданням і обов'язком є помогти їм себе відкрити, головно в з-п референтурі й користь з того буде велика.

Накінець пригадайте собі одну знану нам всім правду: для виконання нашої роботи потреба дві речі - людей і грошей! Одне і друге не приходить й не приходить з-поза нас, а тільки й виключно від нас і з-поміж нас. Кожну, навіть найменшу нашу роботу мусить виконати якесь людина.

Коли цею людиною не є ли чи ви, коли ми самі так дуже заняті нашою зарібкою працею, що не маємо змоги помагати громаді, причиняємо нашими фінансовими датками, щоб дану роботу зробив за нас хтось інший. Не є зло, коли одні наші члени дають свій час і знання, а другі дають свою фінансову допомогу. Є зло, коли й час і гроші дають одні й ті самі люди, звичайно меншість, а більшість критикує меншість, що мовляв мало зроблено, або нарікає на злу долю.

Наші можливості не є обмежені, але сьогодні вони дaleко ще неничерпні. Ми мусимо зробити все, щоб ми могли з них скористати. Мабуть ніколи в історії українського поселення в Канаді Українська громада не мала стільки професіоналістів і кандидатів на професіоналістів, скільки вона має нині й матиме завтра. Подбаймо, щоб вони були озброєні нашими ідеями і допоможім їм знайти відповідь на питання, що їм робити в нашому житті, коли вони таке питання нам ставлять, і ми посунемо нашу з-п роботу /ї/ не тільки її/ далеко наперед.

I. Вараниця

ЗВІТ РЕФЕРЕНТУРИ ВИДАВНИЧО-ПРОПАГАНДИВНИХ СПРАВ

Референтуру очолював дир. Іван Вараниця

Членами референтури були: ред. Василь Солонинка, мгр. Юрій Шимко, мгр. Олег Романишин.

Видання, випущені ГУ ЛВУ, або іншими видавництвами, пропаговані і кольпортовані силами ЛВУ і на терені відмілів ЛВУ:

1. В 1969 р. Бюро ЦК АБН випустило англійською мовою книжку "Revolutionary Voices", "Ukrainian Political Prisoners Condemn Russian Colonialism". перше видання /100 стор. друку/. Кольпортовано-около 300 примірників. Ця сама книжка в збільшенному форматі, як друге видання, вийшла в 1971 році /269 стор./. Кольпортовано 200 примірників.

2. Bernard Bailey - "Captive Nations our First Line of Defense" Кольпортовано-около 1000 примірників.

3. Статут ЛВУ і Правильник ОМ ЛВУ викано та розіслано по відмілех ЛВУ.

4. Лист д-ра Володимир Горбового до Міжнародної Амнестії, до комісії юристів у Женеві, комісії людських прав, інтернаціонального суду в Газі в спаді його короткого безпідставного ув'язнення без суду. Лист перевидано друком, кольпортовано і ведено акцію за звільнення д-ра В. Горбового.

5. Організовано і вислано листи англійською мовою в протиленінській акції до генерального секретаря у Танта в ООН в часі 100-річчя від народження Леніна, річницю якого як "гуманіста" ця організація відмічала.

6. Брошуру Івана Вовчука англійською мовою п. з. "In Defense of

Humanism, the Case against Myth Creation in the U.N.

видано і кольпортоовано 2-ма накладами /разом 7000 примірників/ в Канаді і ЗСА та розіслано до різних країн.

7. Випущено 10 тисяч листючок п.з. "Lenin Prophet of Humanism or Destruction?", і "The Outstanding Humanist - Lenin?"
Кольпортоовано 20,000 прим.

8. Друки на Зустріч-з'їзиг українців ЗСА і Канади - 29.6.1969 р.

9. Листючки проти соєтського фестивалю 1969 р.

10. 2000 нагрудних відзнак ЛВУ /металевих і золочених/.

11. Брошури "Kiev versus Moscow" видані АБН-ом, кольпортовано.
і "Russia is not Invincible"

12. Видання ЛВУ, ООСЧУ і УВС - "Білас і Данилин", 277 стор.
Друку кольпортовано в Канаді та інших країнах.

13. В 1970/71 рр. організовано Антиленінську виставку, що була показана в Торонто та інших містах Канади, підготована референтурею на спілку з організаціями інших народів. Виставка показувала документи і світлини ленінського терору в часі і після революції і називалася - "Ленін без маски".

14. В справі Патріархату Української Католицької Церкви ГУ і Відділи ЛВУ висилили до Папи прокламі-меморандуми англійською мовою.

Англомовні брошюри, видані в Англії, поширювані теж у Канаді:

15. Ярослав Стецько - "For the Ukrainian Catholic Patriarchate"

16. В.Савчак - "The Status of the Ukrainian SSR in View of State and International Law"

17. Іл.Бирч - "The Ukrainian Nationalist Movement since 1956"

18. В.Мороз - "Among the Snows".

19. Захальвний "Український Вісник"-журнал ч.4. Кольпортоовано ок. 300 прим.

20. Ігор Калинець - "Послів з України" /перевидане в Європі захальвне видання/

21. Василь Стус - "Зимові дерева" / захальвна проза/

22. З нагоди 100-річчя від народження Лесі Українки було видано в ЗСА і поширювано бронзові і золоті медальйони поетеси.

23. З цієї ж нагоди були видані мистецько-формлені поштівки при-
слані Лесі Українці.

24. Організовано акцію дописів до англомовної преси Г'єлф, Кіче-

нер, Ватерлю, Ватерфорд, Торонто, Су Ст. Марі, Судбур і ін.

25. Протиліністська виставка в Торонті організована силами ЛВУ та іншими організаціями під керівництвом міграційного агента Шимка Юрія, мала окремий Комітет, вона була показана в іншіх містах. Виставку оглянуло близько 25 тисяч осіб.

26. Матеріали і летючки на демонстрації в обороні нескорених виготовлювано в канцелярії ГУ ЛВУ, в деяких місцевостях виконували цю працю відділи ЛВУ.

- - -

Д-р. Богдан Стебельський

ЗВІТ РЕФЕРЕНТУРИ КУЛЬТУРИ

Референтура культури постала в 1966 році, коли референтура пропаганди розподілила свої діловодства на дві окремі ділянки-референтури:

1/ видавничу, якою керував дир. Іван Вараниця

2/ культури, веденої д-ром Богданом Стебельським.

Сьогодні ми звітуємо, як і в минулій каденції, у двох окремих звітах.

Референтура культури працювала у двох напрямках:

А/ внутрішня діяльність у рамках клітин ЛВУ,

Б/ зовнішня діяльність, співпраця у рамках інших організацій.

A/ Внутрішня діяльність

Внутрішня культурна діяльність виявляється працею у відділах ЛВУ, що користуються обіжниками Головної Управи ЛВУ та її інструкціями, стосовно імпрез та різних культурних виступів серед українців і чужинців.

1/ У більшості відділів існують бібліотеки, які поповнюються книжками, що їх помирає видавнича референтура ГУ ЛВУ.

2/ У великих відділах існують хори, або на спілку з ОЖ ЛВУ або зі СУМ.

3/ Відділи ЛВУ співпрацюють і допомагають у веденні Рідних шкіл, хоч фірмують і ведуть їх головно Осередки СУМ.

4/ Деякі відділи користуються зв'язками з льоцальними телевізійними і радіовими мережами і передають свої культурні програми, головно з нагоди релігійних свят і національних імпрез. Майже в кожному відділі кожнорічно в рамках ОУВФ або КУК, або й самостійно, святкується пам'ять Тараса Шевченка. Вивчаються його ідеї і мистецьке слово.

В 1969 році ЛВУ підняла ювілейну дату 1000-річчя, що означає початок християнізації України, з прославленням книгині св. Ольги та її ролі у підготовці хрещення Українського народу Володимиром Великим. Культурна подія, яка мала широку популяризацію імпрезами у відділах ЛВУ і ОЖ ЛВУ.

В 1970 році по всіх відділах переведено усвідомлючу акцію проти Леніна у 100-річчя від народження цього найбільшого злочинця народів Східної Європи, руїнника їхніх держав, культур і свободи, що його проголосили "великим гуманістом" під тиском Москви - Об'єднані Нації.

В 1971 році всі відділи у різних формах, залежно від своїх сил відмітили 100-річчя від дні народження найбільшої української поетеси Лесі Українки - наймужнішої жінки в світовій літературі, революціонера Прометеївського духу, та Василя Стефаника - незрівненного мистця слова у прозі, оборонця української країни, праці і землі.

Ідеї цих постатей української культури були включені у тогорічну 22-гу Зустріч українців Америки і Канади в Клівленді, де зокрема, відбулося вроčисте свято-поклін Лесі Українці, в чому ЛВУ зі своїми відділами взяла участь.

На 1972 рік заплановано ряд ювілейних імпрез культури, між ними найважливіша, це 250-річчя від народження Григорія Сковороди, як його назвав Іван Дзюба - "першого українського разуму".

Продовж цілої каденції, від 1969-1971 проходила акція в обороні культурних діячів в Україні, що стоять у боротьбі за національні і особисті вільності людини. Різночасні демонстрації "в обороні нескорених" йшли разом з агітацією доповіді про визнані постаті духовного резистансу в Україні, головно про Валентина Мороза, Аллу Горську, Святослава Караванського, як теж і інших діячів культури, що хоч і не були суджені та карані тюремою, але були суженні морально і репресовані соціально, як Іван Дзюба.

Культурна революція в Україні має живий відгомін у нашій акції, бо вона морально відроджує багато приспаних і охоложених душ. Вона особливо промовляє до віри наших людей і розв'яснює майбутнє в той час, коли для ума багатьох починає бути щораз темніше. В той час, коли на Заході в умовах індивідуальної свободи народжується атеїзм і космополітизм, під терором московського імперіалізму народи шукають своєї духової самобутності, головно в культурі, що допомагає українцям за кордоном закріплювати свою ідентичність і силу для допоміжного фронту на користь України.

Б/ Зовнішня діяльність

Зовнішня культурна діяльність ГУ ДВУ проявлялася через співпрацю з подібними референтурами ОУВФ /СУМ/, або мистецьких і наукових організацій.

Референт був у тісній співпраці з Науковим Товариством ім. Шевченка в Канаді, з Асоціацією Діячів Української Культури /АДУК/, Українською Спілкою Образотворчих Мистців у Канаді.

Найуспінніше переведена була співпраця ЛВУ з АДУК. АДУК включила в програму своєї діяльності акцію в "обороні нескорених", даючи ряд дуже важливих імпрез присвячених культурним подіям і діячам в Україні, а зокрема ліквідовчній московськими окупантами Аллі Горській.

На рік 1972 АДУК на спілку з НТШ і УВАН проектуватиме культурну маніфестацію на підтримку діячів української культури в Україні, як це було

в 1966 році, в якому таку конференцію організувало НТШ в Канаді і з якої постала АДУК.

Асоціація Діячів Української Культури, яка стоять на подібних ідейних залеженнох, як ЛВУ й інші організації Визволального Фронту, поширила свою мережу на континентах Європи і Америки і нині нараховує 14 філій.

До культурної проблематики, в якійсь мірі, належала і акція, що живо проходила в наших клітинах, в обороні Української Католицької Церкви та її заверлення у формі патріархального устрою. Самостійність Церкви є теж гарантією культурної самостійності народу. Українська мова, обряд та звичаї в рідній Церкві можуть бути гарантовані лише тоді, коли вона буде самостійною і самоуправною. Тому боротьба за Патріархат УКЦ, в останніх часах, мала свій відгомін і в культурній праці ЛВУ.

Літературно-мистецька сторінка "Гомону України", що появляється раз на місяць, була трибуною культурної політики ЛВУ. Вона відзеркалювала процеси і процеси та хроніку культурного життя в Канаді, а то й поза Канадою, інформуючи читачів про культурні події і їх розвиток в Україні.

З привітань надісланих на Конференцію:

...Дуже шкодуємо, що через велику віддалу не можемо з Вашого запрошення скористати, але духовно ми завжди є з Вами пов'язані. Цією дорогою вітаємо Хвальну Президію Конференції, присутніх Делегатів і Делегаток, а новообраній Головній Управі бажаємо успіхів у громадській та політичній діяльності для добра нашої недоленої України.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АВСТРІЇ, Крайова Управа,
Микола ПЕТРУШАК, голова, Сергій БОВДИЙ, секретар.

...Не маючи, на жаль, змоги бути на Вашому Святі, радіти Вами досягненнями за минулий період і мати приємність брати участь як у нарадах, так і у бенкеті, дозвольте нам цим шляхом привітати палко Президію і всіх учасників Конференції. Бажаємо Вам ділового перебігу нарад і нових успіхів у дальшій діяльності Вашої широко відомої і заслуженої Організації на користь нашої спільноти в діяспорі, зокрема для добра нашої молоді, яка, в це віримо, матиме нагоду віддавати своє знання і сили на службу і благо визволеній Батьківщині. ...Дякуємо якнайсердечніше за Вашу цінну підтримку, якої Ви нам ніколи не відмовляли.

КОМІСІЯ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКУМУ СТУДЕНТСТВУ, Сарсель,
Проф. д-р О. КУЛЬЧИЦЬКИЙ, голова, Франція
Т. ВОЛОШИН, секретар.

Головна Управа УСОМ вітає 12-ту Крайову Конференцію Ліги Визволення України. Бажаємо успіхів у переведенні нарад, а новій Головній Управі - в її праці на добро України.

УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ОБРАЗОВТОРЧИХ МИСТЦІВ у Канаді,
Мирон ЛЕВИЦЬКИЙ - голова,
Богдан СТЕБЕЛЬСЬКИЙ - секретар.

Марія Солонинка

ЗВІТ ЦЕНТРАЛІ ОЖ ЛВУ

Організація Об'єднання лінок Ліги Визволення України, як повна-
цінна частина Організації УВФронту, що має спільні цілі і завдання на
всіх рівнях праці, вирізала своє існування на протязі двадцяти років.
Праця, наші досягнення не прийшли легко. Треба було найперше працювати,
щоб постати, так би мовити, організацію на ноги, змобілізувати і приєд-
нати в наші ряди відповідні членські кадри та ознайомити їх з нашими зав-
даннями і проблематикою, що лягла в основу нашої діяльності.

Ми з гордістю глядимо на пройдений шлях. Ми маємо відділи ОЖ ЛВУ,
що своєю ідеїністю у праці для добра й разбудови нації організації та
здійснення наших ідеино-програмових завдань можуть послужити прикладом
для інших організацій та здохотою до дальніої праці у нашій власній орга-
нізації. Не хочу тим сказати, що нам все йшло легко, що шлях наш був ус-
телений самими успіхами, бо як в життю людини, теж і в організації бувають
західи і всюди успіхи і труднощі, що їх спричинють або обставини, або
самі члени, які не раз свої собисті амбіції і сили переносять на терен
організації. Так постають клопоти і проблеми, що не тільки перешкоджають
нормальній праці, але й зупиняють ріст організації, відштовхуючи і знеохо-
чуючи новітні запропоновані у суспільній праці людей. Звичайно, таких випад-
ків у нас на щастя, не багато, але якщо вони є, то треба їх вже в зарод-
ку усувати з терену нації діяння.

Наша ціль і праця, заради якої ми себе організували і мобілізува-
ли, є чітко визначена: тут, на новому поселенні допомагати батьківщині
Україні у її змагу за здобуття волі і державної незалежності.

За нами 20 літ пройденого шляху, а на ньому пляни, праця, зусил-
ля, перешкоди, обов'язки матерів, жінок і членів ОЖ ЛВУ - а дальне бороть-
ба за душу і національне виховання своїх дітей, яким судилося жити, що
праця, в епосі великих винаходів і міжпланетарних польотів, зарядом і в
добрі лорелення молодих душ в орбіту наркоманії, щоб позбавити молоду не-
досягнутий людину почуття людської гідності та тверезого розуміння життя.
У таких умовах, самозрозуміло, праця української жінки, що хоче зберег-
ти національну ідентичність своїх дітей і виконати свої обов'язки щодо
їх неневоленої Батьківщини і нової країни поселення, не легкі.

Тому і праця нашої організації є багатогранна. Вона стосується не
лише політично-пропагандизної роботи, але й охоплює такі діянки, як
організаційна, виховна, культурно-освітня і допомогова.

Найперше хочу, бодай в побіжній формі, подати оцінку проробленої
праці наших відділів ОЖ ЛВУ в Канаді. Кожний відділ по своїй силі і змозі
працювати, так як на це дозволяли йому його силові спроможності, уміlostі
та місцеві обставини.

Всіх діючих відділів ОЖ ЛВУ у підвітній каденції було 18, що
нараховують 704 члени. Данине було всіх відділів ОЖ ЛВУ 22, але 4 з них
змовілківідувалися, чи то з причини виїзду членів до інших місцевостей, чи
включення їх до місцевих відділів ЛВУ. Це стосується місцевостей: Брадфорд
Кінгстон, Ніагара Фолс і Кіркленд Лейк, всі у провінції Онтаріо.

Більші відділи ОЖ ЛВУ у році Лесі Українки, тобто в 1971-ному,

проводили на більшу скалю відзначення 20-річчя або 15-річчя свого існування і праці. Свое 20-річчя відзначили: Торонто, Онава; і Вінніпег, а 15-річчя відділи: Віндзор, де з доповіддю виступала голова Централі Ом, як теж промовлив голова ГУ ЛВУ др. Р.Малышук, Ст.Кетеринс з доповіддю виступила п-і О.Романишин, Ст.Томас з участю членів Централі - пань О.Заверухи і М.Солонинки, яка виступила з доповіддю: у Тандер Бей була п-і М. Солонинка, де виголосила дві доповіді - одну на святі 15-річчя Ом ЛВУ, а другу на академії на пошану героїв.

Ці відзначення 20 і 15-річчя наших відділів відбулися всюди з належною повагою і переживанням. Це був своєрідний перегляд проробленої праці, в тому поважних успіхів і досягнень, якими справді може гордитися наше членство.

Нашими діяннями праці є: внутрішній і зовнішній відтинки, організаційний, культурно-освітній, виховний, суспільної праці, виховний та господарський. Внутрі проходить праця над поширенням членства та піднесенням суспільного стажу членів через читання рефератів, дискусій, організування концертів, академій, бессід і чайних вечорів, що мають на меті пленкання товарицького життя. Для молоді організуються курси писання писанок, хородів гагілок та вишивання, влаштовуються вишиті вечорниці та мистецькі виставки, покази ноші, примінення вишитки до модерних суконь - а також показ строїв княжої доби, що їх започаткував відділ Ом Вінніпег. Деякі відділи Ом влаштовують, крім мистецької виставки, виставку української книжки, зокрема жіночих письменниць, а також виставки дитячої літератури.

Знову ж на виховному полі влаштовують дитячі забави, свята матері, Свят.-Миколаївські вечорі, кутю і дитяче свяченю, зокрема для тих дітей, що ходять до дитячих садочків чи світличок. Постійних світличок маємо дві: у Торонті і Вінніпегу, який організовував теж дитячий театр. У свій час Ом ЛВУ в Гамільтоні був кіспонзором дитячого садочка при СУМ-і, зараз він існує при СУМ-і.

Існують у нас теж хори Ом ЛВУ, разом з молоддю СУМ, у таких місцевостях: найкращий в Едмонтоні, який вже існує 16-тий рік, маючи вже теж своїх бандуристок, Вінніпег - де крім хору пань з Ом є оркестр "Перепеличок", які мають за собою вже кілька поважних поїздок, в тім до Риму і Франції, а зокрема поїздки по західній Канаді, та які видали кілька пісень награваних на довгограючих платівках; далі хор у Судбурах, Ст.Кетеринс, Етобікок. Едмонтон і Судбури теж видали платівки. Крім того, зміру потреби, як це було із святкуваннями Лесі Українки, чи теж свята Героїнь, організуються хори Ом в Монреалі, Тандер Бей, Калгарі, Онаві і других місцевостях.

Минула каденція нашої діяльності проходила теж під датою 1000-річчя княгині Ольги. Майже всі відділи Ом відзначували цю дату своїми святкуваннями. Знову ж рік 1971 був роком Лесі Українки, який наші відділи відзначували спільно з усіма Організаціями Українського Визвольного Фронту, згадати б 22 Зустріч: Україна/Америки і Канади в Клівленді, а також зокрема жіночими силами влаштовували академії при чому на сцені булиставлені твори Л.Українки: "Іфігенія в Тауриді" /Монреаль/, "Боярки" /Вінніпег, Торонто/, "На полі крої" /Ст.Кетеринс/, або сюжетними сходинами віддавали почину нашій найбільші претесі.

В місяці грудні 1971 р. наше членство відзначувало більчу першу

річницю смерти образотворчого мистця Алли Горської, що загинула зі злочинних рук КГБ. Відтворено панахиди з горіючими свічками в руках учасників та святкові сходини з доповідями /Торонто, Велланд, Ванкувер і ін./.

Зовнішній відтинок:

В минулій каденції ми звернули більшу увагу на зовнішній відтинок праці, як один із дуже важливих вивів нашої діяльності.

Ми свідомі того, що на тому відтинку можна було зробити далекобільше, але все ж таки тут слід підкібслити, що ми в час нашої каденції присили петиції до ОН в справі ув'язнених і засуджених у ССР Українських жінок: Катрі Зарицької-Сотоки, Одарки Гусяк, Галини Дідик. Відповідного листа в цій справі вислано теж до організації міжнародної Амнестії в Англії. Вислали ми спільно, Централя Ом ЛВУ і Головна Управа ЛВУ, петиції до міжнародного суду в Газі в справі репресованих жінок і діячів культури в Україні. Брали участь у протисоветських демонстраціях, зокрема проти Косигіна. Централя і відділи Ом в Канаді вислали листи до папи Павла УІ в справі патріархату У.К.Церкви та з протестом проти заборони приїзду нашого Верховного архієпископа до Канади в 1971 і 1972 рр.. Крім того, разом з іншими жіночими організаціями, які входять у склад СФУМО, вислано спільного листа до папи в справі патріархату.

У 1000-тіччі смерти княгині Ольги ми спорудили в 1969 році її експонат до міського замку-музею Каса-Лома в Торонті на постійну українську виставку під назвою "Спадщина України", при тому видали памфлети про її походження в англійській мові, для інформації відвідувачів. Зараз же поруч статуї княгині Ольги стоїть другий наш експонат з книжою доби "Князь Володимир Великий на престолі", на прославу подвижника християнства в Україні. З цього приводу Централя Ом видала поштові картки зі світлиною цього нашого експонату. Ці картки можна набувати через канцелярію ГУ ЛВУ. Вони теж бувають у кіоску Каса-Ломи.

Ом ЛВУ належить до Національної жіночої Ради в Канаді, до якої входять майже всі жіночі організації Канади. Всі наші відділи Ом ЛВУ мають змогу вступити до відділів НЖР як поспільні члени і тим самим виступати в оброні прав українського жіночтва і з гуманітарних мотивів винести проблеми та заступати наші позиції, зокрема на захист репресованих українських жінок в ССР.

Як у всіх організаціях, так і в нас, пекучою є потреба в нашій організації молодих жінок, які володіють добре іншими мовами, а зокрема англійською. Вони саме можуть належно з'ясовувати наші справи, зокрема інформувати про візвольні змагання українців на зібраниях іншомовних організацій.

Суспільна спіка:

Ця ділянка у нас ніколи не сходила з поля зору. В загальному відділи Ом ЛВУ видали на цілі суспільної спіки приблизну суму \$4,300.00. Окрему суму видала Централя Ом ЛВУ на гасилку допомог в Україну, а саме \$1014.03, на АБН, Визвольний Фонд, УПА-суму \$840.00, на СУМ і Рідну Школу \$303.05.

вплачено /

Відділи Ом являються співінсниками домів ОУВФронту, на які в минулій каденції суму \$25,350.41 ц. Крім того відділи Ом закуповують теж кухонне начиння і ін. у згаданих домах. На потреби Ом ЛВУ, а зокрема на сплату долгів за яроми наше членство здобуває фонди, працюючи в буфетах,

і бінгами, як наприклад в Етобікок, чим у великих місті причиняються до сплати збору, що тяжить на домі ім. Т.Шевченка.

Відміли Ол ЛВУ в Канаді в уділовцями "Громону України" на суму \$450.00. Ол Торонто має 4 уділи по 25.00 дол., Ст.Кетерінс - три, про одного наступні відміли: Едмонтон, Вінніпег, Саскатун, Онава, Етобікок, Гамільтон Ванкувер, Калгари, Віндзор, Ст. Томас, Судбури.

Централь веде жіночу Стукрінку Ол ЛВУ вже понад 15 років, в якій в першій мірі даемо звідомлення з діяльності наших відділів. У минулому році на нашій сторінці друкувалися спомини колишнього з'язня польських, німецьких, болгарицьких тюрем Анни Думи-Шевчук.

СМО
Співпрацюємо з усіма Організаціями УЗФ, знову ж через принадлежність до КУК співпрацюємо з усіма жіночими організаціями Канади, а через СФУМО з усіма українськими жіночими організаціями у світі, а через Національну жіночу Раду із іншими жіночими організаціями Канади.

Централь отримує з'язок зі своїми відділами кореспонденційним шляхом, через обіжні листи, спільні обіжники із ЛВУ, а теж поїздки по відділах. Листів до відділів і організацій вислано 314, одержано 484, поїздок відбуло 40, з тім з рефератами, чи на загальні збори та відзначення 15-річчя і 20-річчя існування і праці наших відділів.

Ось перегляд поїздок-відвідин за останні три роки:

Рік 1969

24.V.	Гамільтон	М.Солонинка
21.IX	Торонто	О.Романишин
12.X	Ватерфорд	О.Романишин
18.X	Гамільтон	М.Солонинка і Л.Аntonович
21.XI	Гвелф	О.Романишин
7.XII	Лондон	С.Білик
21.XII	Престон	О.Романишин
16.XI.	Велланд	С.Білик

Рік 1970

1.II	Віндзор	Т.Стахів
15.II.	Онава	М.Солонинка
14.III	Гвелф	О.Романишин
4.VII	Дітройт	О.Романишин /з доповід/ М.Солонинка, С.Білик
липень	Ст.Томас	М.Солонинка, О.Заверуха
13.IX	Етобікок	С.Білик
14.X.	Ватерфорд	О.Заверуха, М.Шкамбара, С.Луцик і др.
24.X.	Ст.Кетерінс	О.Романишин, Т.Стахів
28 i 29.X.	Нью-Йорк	/Сесія ОЖ ОЧСУ/ М.Солонинка, С.Білик, Б.Гнатиков, Т.Стахів.

Рік 1971

7.II.	Торonto	О.Романишин
14.II.	Онава	М.Солонинка, С.Білик
28.II.	Лондон	О.Романишин /ді доповіді/

27.III.	Гемільтон	Т.Стахів
4.IV.	Ст.Кетеринс	М.Солонинка
4.VI.	Бурлінгтон	О.Романишин
27.IV.	Велланд	С.Білик
22.-23.V.	Тандер Вей	М.Солонинка
7.X.	Віндзор	М.Солонинка
17.X.	Ст.Томас	О.Романишин
7.XI.	Етобікоук	С.Білик
20.XI.	Онтаріо	М.Солонинка, М.Шкамбара
27.XI.	Торонто	О.Романишин
25.XI-15.XII.	Аргентина	М.Солонинка, І.Островійчук
26.XII.	Торонто	О.Романишин

Рік 1972

30.I.	Честон	О.Романишин
27.II.	Онтаріо	М.Солонинка
19.III.	Ст.Кетеринс	С.Білик, О.Зареруха

На кінець хочу подякувати полові Головної Управи ЛВУ д-р.Р. Члайдукові і секретарі В.Макарові, як рі вож усім членам Централі ОЛВУ за добру співпрацю.

— — —

Євген Капій

МУЗЕЙ-АРХІВ
ВІЗВОЛЬНОГО БОРОТЬБИ
ім. СТЕПАНА БАНДЕРИ

В записах і хроніці Музею-архіву стверджується, що збірка матеріалів була започаткована в половині 1958 р.

В початках згаданий музей-архів мав незадовільні приміщення на третій підлозі. В квітні 1969 р. коли ЛВУ завершувала своє 20-ти річчя існування і праці, весь архівний матеріал був перенесений до більших просторих кімнат на першій підлозі. "Дому Просвіти" при вул. Батгурст ч. 140.

Щоби відповідно розмістити призбираний матеріал, потрібно було багато часу і праці і цю функцію ставався перевести п.інж. Кравців при пом'яті пані Слави Бандери і її доньки Лесі.

Весною 1970 р. мені доручено працю в музеї-архіві і я розпочав її 10 лютого.

По коротких інформаціях, які я одержав від п.інж. Кравціва і за коротко наміченим планом я розпочав систематичну працю так в розміщенні призбираних архівних матеріалів, які не були посортувані, як також постаранив змінити місця знаходження, які були призначенні на ці матеріали.

Я подбав також, щоб кімнати мали культурний вигляд з головно, щоби стіна, яка є напроти входових дверей, підзеркалювала пошагу приміщення. З-під неї я забрав велику шафу з журналами і переніс її до другої кімнати, а на цій репрезентативній стіні я розмістив портрети наших воїнів як Степана Бандери, якого іменем названо цей музей-архів, відтак портрети Євгена Коновальця, Романа Шухевича та Симона Петлюри.

На стінах в цій кімнаті містили своє місце хрест та тризуб: і портрети голов наших Церков, які благословили Акт 30 червня 1941 р., а саме Слуга Божий митрополит Андрій Шептицький та митрополит УАПЦ Власеній Полікарп.

Між архівними матеріалами було встановлено досить знищена мапа України, яка має архівну цінність тому, що на ній є землі України в її сучасних межах, коли та її історія та різні статистичні вичерки з перед 1914 р. Цю мапу вдалося підклейти, вичистити та зберегти, як архівний експонат та пристосити в цій першій кімнаті. Тут висять також малки і "Мандівка про Україні", Дії УПА 1943-1944, Березневі події 1939 р., ілюстрована картина "Перший Листопад 1918 р." та портрети Івана Франка і Тараса Шевченка.

В першій кімнаті я залишив 2 складені шафи з музейними експонатами, при задній стіні, шафу з українськими художніми книжками та таблицю з емблемами. Також в першій кімнаті на половині лівої стіни я залишив шафу, яка там же була, однак я вибрал з неї всі календарі, денікі журнали та томи з процесу в Нюнбергу і це переніс до другої кімнати, а на їх місце я почав склачати течки, які їхже сам почав виготовляти в формі збирок та книжок.

Я призбирав різні спогади та записки різних свідків, які залишились живими на еміграції і які були свідками смерті Геною, які загинули на полі бою або в підвалах смерті. Головну увагу я звернув на спогади, які мають джевельне та історичне значення, тобто такі, які описували автор, який сам пережив боротьбу або різні страхіття зараділені ворогом.

Список течок які, зроблені в формі книжок, в яких зберігаються спогади та матеріали зідносно окремих осіб або організацій:

1. Рейдучі групи УПА
2. АБН
3. Про початки та дії УПА
4. Степан Бандера
5. Євген Коновальєв
6. Ярослав Стецько
7. Тарас Чупришка
8. Олекса Гасин
9. Товариство кримініх воїнів УПА
10. Ленін не гуманіст а тиран
11. Міжнародний Конгрес Історичної науки в Стокгольмі
12. Патріотізм і особа Власеній
13. Кардинала Йосифа Сліпого
14. Відціли лву /денкі/
15. Крайові Кінфесії лву
16. "На Святий Хрест" /Климішин/
17. "Спогади про Ст. Бандеру" /Климішин/
- Спогади: а/ Печка і останні зустріч /Мінський/
Розмова з другим /Данський/
Так Гартувався Він /Руденський/
Чому Іого збито /П.К./

18. Постаті Українського підпілля:
а/ Володимир Федак - Граб
б/ Олена Заячківська - Ульна
в/ Пр. Свістьель - Веселій
г/ Степан Стебельський - Хрін
г/ Вол. Федининин, бойовик ОУН
19. Чому ми переможемо /Джів - Гарнобай/
20. Бандера про фортів України /Бедрій/
21. життя і діяльність Бандери
22. Сміла в підпіллю /Спогад/
23. Ми боролись за Україну /Розповідь жидів, що служили при УПА/
24. Ген. Роман Шухевич провідник повстанської війни.
25: а/ Глан Климів - Легендза /В.Макар/
б/ Мої зустрічі з Климою - Легендрою /Морозенко/
26. життя і смерть Галини Столляр /Лугова/
27. а/ Пам'яті Дмитра Штиклза /В.Макар/
б/ Як загинув Я.Старух - Стяг
в/ Друг Стріла
28. Щінім проходу про УПА
29. Андруй Федина /Терещук/
30. Степан Охримович /А.Г./
31. Мирослав Туран /Терещук, Гладилович, Татух/
32. Зенон Коссак
33. Українські жінки в українській історії.
34. Дмитро Мирон Орлик
35. Сини революції ОУН, Петро, Іван і Михайло Баї з містечка
Нарків р-н Болехів
36. Пам'яті Глана Клима з Мізуня Старого
37. Кость Цмоць - Модест
38. Біографічна ділінка проф. О.Шульгина
а/ Зміст нашої візуальної концепції і пов'язаність її з нашою
программою
39. б/ Незаперечні правди.
40. Сім літ визвольних змагань /1938-1945/ - Марко Віра
41. Др. Ярослав Дзиндра
42. Пам'яті Біласа і Данилишина
43. "Покров", Сміто української зброй, Сміто УПА
44. Юрій Клен - Бурггардт
45. а/ Ярослав Стецько про помісність УКЦ
б/ Зміна Пропорції ОУВФ в США в актуальних церковних справах
46. Останній день життя і смерть на Чернечу Гору /уПІО-річчі смерти
Т.Шевченка/
47. Пишім проходу по УПА
48. Тисячіліття гербу України - Тризуба
49. Історичнобіблійні основи помісності УКЦеркви
50. Трудо
51. "Хлопський разум" голотський "глузд" /Д.Донцов/
52. Вісти з України 1944-1945 - Збройна боротьба українського
народу проти московського окупанта.
53. Збірка - статті /Д.Донцов/
54. Мучениці за правду людини і нації
55. Кесигін
56. Москівсько-бельшевицькі злінства в червні-липні 1941 р.
57. 5-та Конференція Світової Антикомуністичної Ліги.
58. Трагічна смерть Алли Горської
59. Полягли на полі слави

600. Постаті українського підпілля

61. Григорій Мачейко

Разом всі течок 61.

Бібліотека

Число українських книжок.....1197
Число чужомовних книжок..... 616
Число українських пісюжничих і
непісюжничих видань..... 931
Число чужомовних " " " " " " " 441
Нових річників журналу "Визвольний Шлях" 30

Знімки

В архіві є багата збірка фотознімок і ті знімки, які мають хоч
частинні виснення, я використав і зробив альбом. Історичні
образи м. розвісив на стінах свого кімнати.

В 1962 р. "Визвольний Шлях" в ч.10 написав статтю, яка на основі
статьї в журналі "Мілітері Рівю" ч.8 з 1966 р. офіційного органу Коледжу
Командування і Генерального Штабу армії США накреслила маленьку схему
організації УПА. На цій основі я виготовив на картині в розмірах 29" на
22" схему організації УПА і розміщення її в теренах дій.

Всі дії УПА, її ріст і підтримка я рібрав з наших та чужих газет,
і їх я зберігаю в окремій течці. Від Стебельського одержав знімочку гердан
організаторки Червоного Хреста УПА, Катрі Зарицької, яка карається в московсь-
ких тюрмах більше 25 років. Знімочку з Володимировської тюрми.

Цей експонат, хоч малий розмір, є символом безсмертної слави
гетьмані, яким пригадує і закликає нас на чужині до постійної праці для
відновлення нашої Батьківщини.

Всі матеріали, які мають архівну цінність, а не надаються до сор-
тування в шарах, я складаю на металевих полицях, які минулого року змонтував
п. Петро Шумський.

Журнали і газети

Шафу заповнену українськими журналами, яку я забрав з першої кім-
нати, я поставив на сусідині "шугай" кімнати, а до неї поставив паралельно
такої самої величини шафу з чужомовними журналами і книжками.

Між журналами були неповні річники місічника "Визвольний Шлях".
З третьої підлоги принесено велику шафу, яку я після приготовив і ошкілив п.
П.Шумський. Там я зібрав повні річники "Визвольного Шляху" і зони, дбайливо
посортовані від 1953 до 1971 р. і мають по 12, а деякі по три повні річники.
Неповні річники, рівно ж посортовані, поблизу і доступні до погляду.

При збільшенні скількості журналів показалось, що в шарах немає для
них місця. П.Головач подарував більшу скількість коробок і в них я поклав нові
видання різних журналів і ще Відділив полиці в шарах. Багато газет, які не ма-
ли в нас архівного значення, я викинув, а на їх місце положив нові річники
"Громону України" і "Шляху Перемоги".

Дальший ріст нашого музею-архіву залежить від зрозуміння громади, яка
зберігає в пам'яті борців-героїв за визволення нашої батьківщини України.

Додаток до фін.-господарського звіту

ПРИБЛИЗНИЙ МАСТКОВИЙ СТАН ВІДДІЛІВ ЛВУ і ОЖ ЛВУ
/нерухомості спільні з СУМ і ін. ОУВФ/
на кінець I97I року

Ч: Відділи:	Майно нерухоме:	Рухоме:	Готівка в касі:
I. Брадфорд, Онт.:	\$ 2.000.00		
2. Бремптон, Онт.:		\$ 192.00	
3. Брентфорд, Онт.:	\$ 200.00		397.93
4. Ванкувер, Б.К.:		550.00	939.08
5. " ОЖ:			694.24
6. Ватерфорд, Онт.:		350.00	444.69
7. Велланд, Онт.:	250.000.00		693.42
8. " ОЖ:			695.92
9. Віндзор, Онт.:	25.000.00	800.00	557.04
10. " ОЖ:			389.98
II. Вінніпег, Ман.:		400.00	703.71
12. " ОЖ:			869.70
13. Вудсток, Онт.:		150.00	324.68
14. Гамільтон, Онт.:	160.000.00	9.000.00	762.86
15. " ОЖ:			347.62
16. Едмонтон, Альта.:	500.000.00	1.500.00	2.120.87
17. " ОЖ:			915.46
18. Етобікок, Онт.:	220.000.00	1.400.00	109.21
19. " ОЖ:			414.34
20. Норктон, Саск.:			60.50
21. Калгари, Альта.:		3.200.00	2.227.86
22. " ОЖ:			601.86
23. Капускейсінг, Онт.:			481.71
24. Летбридж, Альта.:		630.00	714.51
25. Лондон, Онт.:		1.000.00	324.73
26. " ОЖ:			122.03
27. Монреаль, Кве.:	150.000.00	250.00	63.76
28. " ОЖ:			10.24
29. Ніпігон, Онт.:		50.00	9.91
30. Оквил, Онт.:		50.00	157.70
31. Оттава, Онт.:	120.000.00	1.000.00	380.94
32. Ошава, Онт.:	75.000.00	6.000.00	788.63
33. " ОЖ:			4.070.64
34. Портедж ля Прері, Ман.:			29.97
35. Престон, Онт.:			151.35
36. Ріджайна, Саск.:			191.25
37. Саскатун, Саск.:	25.000.00	1.000.00	279.63
38. " ОЖ:			156.95
39. Ст. Томас, Онт.:			481.90
40. " ОЖ:		400.00	232.43
41. Судбури, Онт.:	50.000.00	2.000.00	687.78
42. " ОЖ:		800.00	939.94
43. Ст. Кетерінс, Онт.:	300.000.00	650.00	733.43
44. " ОЖ:			761.02
45. Тандер Бей, Онт. /ЛВУ і ОЖ/	45.000.00	5.000.00	320.84
46. Торонто, Онт. /ЛВУ і ОЖ і ОУВФ/	600.000.00	10.000.00	816.88
Підсумки:	\$ 2,522.000.00	46.380.00	27.360.64

Повищі дані є недокладні і неповні, бо не всі відділи дали звіт.

3 / 4
 КАСОВИЙ ЗВІТ за роки 1969,-70,-71
 /від 1.1.1969 до 31.12.1971/
А/ ПРИХОДИ:

1. Членські вкладки:	\$ 19.864.52
2. Організаційно-пропагандивний фонд:	
а/ Коляда:	14.056.23
б/ Писанка:	3.8II.89
в/ бюджетові вплати відділів:	I.326.25
г/ звороти коштів поїздок:	89I.00
т/ з Зустрічей-Здигів У. Кан. і Америки:	678.50
д/ звороти з рахунку платні	I.000.00
е/ дотації кред. "Будучність":	300.00
	22.063.87
3. Впливи за видання:	22.063.87
а/ за книжки:	9.733.63
б/ нагрудні відзнаки ЛВУ:	2.605.20
в/ медальйони Лесі Українки:	476.70
	I2.8I5.53
4. Вплати на бюджет КУК:	I2.8I5.53
5. % з імпрез:	2.885.00
6. Вплати на р-к Централі ОЖ ЛВУ:	I.788.83
а/ на експонати в музею Каса Лома/О. і ВВ/	I.2I6.I0
б/ суспільно-допомогові цілі:	43I.00
в/ дотація кред. Будучність:	150.00
г/ інше /фонди, картки, ноти/:	234.00
	2.03I.I0
7. Адміністратійні звороти:	2.03I.I0
а/ % від "Визвольного Шляху":	62I.45
б/ % у кред. кооп."Будучність":	538.85
в/ інше /циклостиль, знімки, виказки/:	200.30
	I.360.60
8. З бенкету ЛВУ 1969 і ін.:	I.360.60
9. Інші дотації кред. Будучність /архів-музей, Конгрес У.К./:	I.393.33
	3I0.00
Разом	\$ 64.5I2.78

В/ РОЗХОДИ:

I. Адміністрація:	
а/ канцелярійне і господарське приладдя:	I.008.I9
б/ рент і утримання та обладнання домівки:	4.4I6.82
в/ поштові марки, порто:	I.4I7.27
г/ телефони і телеграми:	I.057.I4
т/ друк статуту ЛВУ і збірника XI Кр.Конф.:	698.06
д/ інші друки, знімки, печатки, чеки і т.п.:	570.26
	9.167.74
2. Видатки з орг.-проп. фонду:	9.167.74
а/ платні працівників:	2I.559.00
б/ висилка належностей до податкового уряду	2.463.33
в/ соц. обезпечення працівників:	836.40
г/ орг. поїздки:	I.394.55
т/ друки проп. брошур, летючак:	844.09

д/ кошти демонстрації в Оттаві /18.X.69/: 458.47

27.555.84

27.555.84

3. З рахунку видань:

а/ За книжку "Білас і Данилишин":	2.270.00
б/ нагрудні відзнаки ЛВУ:	2.159.93
в/ бронзові і золоті медальйони Л.Українки: I.550.00	
г/ закуп видань /"У.Вісник", Бюл. ВАКЛ і ін/ I.I37.90	
г/ зворот за видання з Англії:	426.70
д/ гонорарі /збірник "Україна"/ і ін.:	339.18

7.883.71

7.883.71

4. Висилка на бюджет КУК: .....

5.250.70

5. З рахунку Централі ОЖ ЛВУ:

а/ вкладки /СфУЖО, жін.КУК, Нешен.Кавнисил/	656.40
б/ експонати в Каса Лома: кн.Ольга, кн.Вол.В.: I.531.44	
в/ друк брошур /Св.Ольга/, карток /В.В./ і ін.:	954.97
г/ висилки пачок /в Укр.674.66, Югосл.339.37/: I.014.03	
г/ різне /картки, ноти, книга "Л.Укр.", вінки/:	I.049.91

5.250.70

6. Репрезентативні видатки:

а/ поїздки делегацій /Конгреси У.К., міжнародні конференції, закорд.імпрези/:	4.245.65
б/ участь у банкетах ін. організацій:	I31.00

5.206.75

7. Різне:

а/ датки, дотації:	I.971.13
б/ архів-музей /працівник і обладнання/:	I.548.88
в/ інше /депозит, вінки/:	I31.00

3.651.01

3.651.01

Разом:

\$ 63.387.40

В/ ЗАГАЛЬНЕ ЗВЕДЕННЯ за рр.1969-71

ПРИХОДИ: \$ 64.512.78

63.387.40

РОЗХОДИ:

Сальдо 31.12.1968: 154.51

63.387.40

Сальдо 31.12.1971: 1.279.89

Баланс: 64.667.29 64.667.29

Ю. Сумик
Фін.-госп.реф.

В. Макар
касир

Ч: Відділ: Вкладки: Орг-проп: Колядка: Писанка: Видання: КВК: Імпрези: Адмін. і інше: РАЗОМ:

52. Ст. Кетеринс:	250.40	50.00	854.00	27.00	458.50	30.00	30.00	67.50	I. 767.40
53. " ОЖ:	I27.00	76.00	I15.00	I67.00	50.25	I05.00	I97.60	I66.50	I.004.35
54. Ст. Томас:	I67.00	40.00	240.68	74.47	I18.35	40.00	I95.15	22.50	898.15
55. " ОЖ:	79.00	20.00	---	---	22.00	I0.00	40.68	7.50	I79.18
56. Су Ст. Марі:	42.60	I5.00	37I.25	---	69.60	20.00	---	3I.50	549.95
57. Судбури:	7I3.00	95.00	325.00	---	256.00	80.00	40.00	79.50	I. 588.50
58. " ОЖ:	I3I.50	---	---	57.75	I9.25	60.00	60.00	I3.00	34I.50
59. Тандер Бей:	I.050.00	I30.00	474.50	25I.50	I70.57	80.00	80.00	54.00	2.490.57
60. " ОЖ:	325.00	I15.00	I00.00	I0.00	34.70	25.00	45.00	43.50	698.20
6I. Тимінс:	I00.00	---	---	---	7I.77	20.00	---	5.00	I96.77
62. Торонто:	2.200.00	---	I.500.00	235.00	32.00	I80.00	---	94.00	4.24I.00
63. " ОЖ:	360.00	30.00	I.033.25	I9.50	202.40	30.00	30.00	70.50	I. 2075.65
64. Флін Флон:	---	---	35.00	I3.00	---	---	---	---	48.00
65. Чатам:	---	---	I30.25	---	I39.70	---	---	I2.20	282.15
66. Чемайнус:	30.00	---	---	---	2.10	---	---	3.00	I5.10

Разом: I8.065.25 2459.25 I4.086.23 38I3.89 664I.86 2850.00 I8I8.83 3457.I7 53.I42.48
 Сторона X/: 4I.799.27 -242.00 +20.00 -2.00+6I73.67 +35.00 -30.00+36I6.364II.370.30

I9.864.52 22I7.25 I4.056.23 38II.89 I28I5.53 2885.- I788.83 7073.53 64.5I2.78

Пояснення:

Сторона X/ - узглядніють несуттєві пересувення у рубріках та вплати поза відділами ЛВУ і ОЖ ЛВУ.

В рубриці "Видання" узгляднені тут вплати тільки за книжки і інші випуски /напр. нагрудні відзнаки ЛВУ, медальйони Лесі Українки і ін./, які були власністю ГУ ЛВУ, натомість не узгляднено видань інших ОУВФ, розрахунки з якими не переходять через касові книги ГУ ЛВУ.

За згідність:

Ю. Сумик
фін.-госп.реф.

В. Макар
касир

Аналіза касового звіту 1969-71 рр.

Загальний оборот за обрахунковий час, тобто за 36 місяців рр. 1969, 1970, 1971, дає суму \$ 127.900.18, тобто кругло \$ 3.555.00 на кожний місяць. В попередній календарії припадало на місяць пересічно \$ 3.535.00, отже наш згіст у цьому відношенні зовсім незначний.

Згідно з прелімінарем бюджету ми повинні були сягнути за минулі три роки оборотову суму \$ 148.800.00 /рахуючи \$ 49.600 річно/. Осягаючи суму \$ 127.900.18, ми виконали бюджет на кругло 86%. По стороні розходів цей відсоток є дещо менший, бо 85%.

Основні приходові позиції нашого трирічного звіту виглядають у світлі аналізу ось так:

Членські вкладки мали дати \$ 18.000.00, а дали \$ 19.864.52 /110%, тобто найвищий досі відсоток виконності у платностях членських вкладок. /В попередній календарії сягнуто з того рахунку 86%/. Все таки частина відділів має ще свої залежості у членських вкладках за минулі роки.

Друге головне джерело фінансування праці Головної Управи ЛВУ, тобто зборки Коляди і Писанки ЛВУ, мало дати кругло \$ 24.000.00 /по \$ 8.000.00 річно/. Ми дістали з того рахунку суму \$ 17.872.00, тобто лише 78% заплаченої суми. Тут слід відмітити, що на поданих у зведенні за 3 роки 65 відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ не вплатили нічого на Коляду із відділів, а з Писанки 17 відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ. До речі, згідно з постановою попередньої Крайової Конференції ЛВУ, 25% зібраної суми Коляди і Писанки відділи мали затримати в себе, але деякі відділи затримували самовільно більший відсоток у своїй касі, що не повинно було мати місця, без попереднього узгіднення.

З вплат відділів на організаційний фонд і за зворот коштів поїздок мали сягнути \$ 5.100.00, а сягнули лише 2.217.25, тобто 44%, що можна пояснити м.ін. різким зменшенням орг. поїздок по відході від праці в нас орг. референта П. Башука з днем 31.3.1970 р.

В видавничій ділянці ми виконали бюджетний прелімінар на 98%: мали отримати \$ 13.500.00, а отримали 12.815.00. Тут узгляднені вплати тільки за наші власні книжки і інші випуски, як нагрудні відзнаки ЛВУ, медальйони Лесі Українки і ін.

Позиція "Відсотки з імпрез" випала на цей раз на 76%: була передбачена сума \$ 2.400.00, отримано 1.788.83. Найбільші вплати на цей рахунок зробили відділи ЛВУ і ОЖ ЛВУ - Ст. Кетерінс 227.00, Ст. Томас 235.00, Монреаль 190.00, Калгари 162.00, Ошава 125.00, Тандер Бей 125.00, Віндзор 115.00.

З рахунку адміністраційних зворотів, дотацій і різного була передбачена зbirна сума \$ 7.500.00. Ми отримали 7.073.53, тобто 94%, отже не зле.

На бюджет КУК було передбачено \$ 3.900.00. Ми сягнули 2.885.00, що дає лише 73%, тобто понад 25% ми мусіли покривати з інших прибутків.

Загально в приходах ми мали сягнути за три роки суму \$ 74.400.00, а сягнули 64.512.78, тобто 87%. По стороні розходів ми виконали бюджетний прелімінар, як вже сказано, на 85%.

Найбільшу розходову позицію становить рубрика "платні працівників", що становить, разом з уbezпеченням, \$ 22.395.40. Передбачена бюджетова сума на 2 і пів постійних працівників, разом з уbezпеченням, була 37.200,- на три роки, але її вичерпано тільки на 60%, бо тільки один працівник /керівник канцелярії/ був затруднений безперебійно повних три роки з платнею \$ 4.800 річно, другий працівник /організатор в поїздках/ працював і був платний /теж \$ 4.800 річно/ лише 15 місяців, а принагідні помічники працювали лише доривочно і коротко. Архів і працівників архіві коштували \$ 1.548.88

На всі адміністраційні видатки ми мали до диспозиції суму на три роки \$ 7.400.00, але видали 9.167.74, тобто 122%, що було спричинене підвищкою ренту за приміщення та іншими підвищками, а також друком статуту ЛВУ.

Видатки на організаційні і репрезентативні поїздки були передбачені на суму \$ 15.300.00, ми видали з того рахунку за три роки \$ 11.018.00, тобто 73%, в тім є головно наші видатки у зв'язку з участю у Конгресі КУК та в різних міжнародних конференціях чи в загально-українських маніфестаціях, а далі різні дотації і т.п.

Видавнича ділянка нашої праці мала нас коштувати в тих трьох роках \$12.000.00, фактично ми видали \$ 7.883.00, тобто 72%.

З рахунку Централі ОЖ ЛВУ було передбачено видати \$ 1.500.00 за три роки. Видано \$ 5.205.00, в тій сумі є вкладки до жіночих централь, висилка пачок за залізну заслону, а найбільшу суму видано на виготовлення експонатів до українського відділу музею Каса Лома в Торонті - княгині Ольги і князя Володимира Великого.

До КУК ми мали заплатити за три роки \$ 3.750.00, а вплатили 5.250,- в тім залеглість з попередньої каденції і частинна "передплата" на нову каденцію. Наші відділи вплатили до головної каси на рахунок бюджету КУК за три роки \$ 2.885.00, тобто лише 77% наложеної на них суми.

Платнича дисципліна наших відділів у звітовому часі була назагал задовільна. На всіх 47 діючих відділів ЛВУ ІЗ виконали повністю свої фінансові зобов'язання, 21 майже повністю, 6 вив'язалися слабо, а 7 - на жаль - фінансово не проявили себе взагалі. Все це видно з виготовленого на цю Крайову Конференцію зведення вплат відділів за три останні роки. -- З ІІІ відділів ОЖ ЛВУ 8 виконали повністю свої фінансові повинності, 7 майже повністю, 3 вив'язались слабо.

Найбільші суми за останні три роки вплатили до головної каси такі 9 відділів ЛВУ: Торонто 4.241.00, Едмонтон 3.179.00, Монреаль 3.016.00, Гамільтон 2.500.00, Тандер Бей 2.490.00, Вінніпег 2.442.00, Ошава 2.068,- Ст. Кетерінс 1.767.00, Калгари 1.574.00. За ними йде 5 середньо сильних відділів з вплатами від 950.00 до 1.350: Ванкувер, Віндзор, Етобікок, Саскатун, Лондон. Третю групу становлять менш чисельні, але фінансово стійкі і здисципліновані відділи, як Оквіл, Ст. Томас, Су Ст. Марі, Брентфорд, Ватерфорд, Велландр, Кіченер, Куксвіл, Летбридж, Портедж ля Прери, Ріджайна, Престон, Кінгстон, Йорктон, Ніпітон, Брадфорд, Гвелф, Оттава, Ніягара фалс, Чатам і Тімінс.

З відділів ОЖ ЛВУ найбільші суми вплатили: Торонто 2.075.00, Вінніпег 1.060.00, Гамільтон 988.00, Ошава 967.00, Калгари 871.00, Велландр 749.00, Тандер Бей 688.00, Монреаль 558.00, Ванкувер 490.00, Віндзор 261.00, Етобікок 374.00, Лондон 315.00, Саскатун 253.00, Ріджайна 198.00, Ст. Томас 179.00.

Повиша, доволі загальникова аналіза фінансового звіту за останні три роки виявляє - з одного боку - устабілізування більшості наших відділів великого і середнього масштабу, а з другого боку фінансове завимірання деяких малих і зовсім дрібних відділів. У майбутньому треба буде присвятити їм більше уваги і допомогти їм двигнутися з хвилевого підупадку, так як це сталося в минулій каденції з такими відділами як - Престон, Кіркленд Лейк і Флін Флон.

Окремо треба згадати, що приблизний маєтокий стан наших відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ, тобто нерухоме і рухоме майно, як рівнож потівка в касі, на кінець 1971 року сягав цифри кругло \$ 2,500.000.00, при чому ІЗ існуючих ломів, де приміщуються наші відділи, є з-правила спільною власністю всіх місцевих ОУВФ, з особливим узглядненням потреб СУМ і Ю.СУМ. Точний облік ще не зроблений через брак даних від усіх відділів.

Інвентар канцелярії ГУ ЛВУ, тобто канцелярійне обладнання і запаси матеріалів, а також запас книжок у магазині, являє собою вартість кругло \$ 3.500.00. - У видавничій спілці "Гомін України" ГУ ЛВУ має 428 уділів на суму \$ 10.700.00. -- Висота уділів ГУ ЛВУ в корпорації "Український Дім" при 83-85 Кристі Ст., є \$ 1.800.00.

Ю. Сумик, фін.-госп. реф.

В. Макар, касир

Д-р Роман Малашук

ЗВІТНА ДОПОВІДЬ ГОЛОВИ
7.1.1969 - 31.12.1971/

За нашою організацією ЛВУ 23 роки життя і діяльності /дата основання 1.5.1949 р./. Це довгий час, майже час одного покоління, а для нас натільки вистачаючий, що немає нам сьогодні потреби забагато зупинятися і застосовлятися над такими основними питаннями, які ми ставили, розроблювали, обговорювали, вирішували на початках, на Крайових Конференціях в перших роках.

Всі - свої і не свої, вся українська і не - українська громада, приятелі і не-приятелі, і вороги /вороги особливо!/ - знають, що Ліга Визволення України це організація, яка поставила собі як перше основне і найважливіше незмінне завдання: прицювати для визволення України. Виходячи з цього фундаментального заłożення, на наших Конференціях, на засіданнях Головної Управи і управ відділів і на інших відповідних формах ми ставили питання: що треба робити, як треба робити, які форми і способи і засоби застосовувати, щоб належно виконувати наше завдання.

Сьогодні, на цій XII Крайовій Конференції Головна Управа звітує за працю свою і всіх відділів, отже всієї нашої організації за останні три роки: 1969, 1970, 1971. Звітуюмо на основі матеріалів головної канцелярії і надісланих звітів відділів. Не всі управи відділів прислали свої звіти, а тому й образ всієї нашої діяльності може бути не зовсім точний і повний.

Діяльність нашої організації в центрі і на місцях була ведена в референтурах. Референти Головної Управи предложили свої звіти про проведечу працю, сказали, що й як зроблено або не зроблено, і чому. Як голова вважаю потрібним вказати на ті наші справи і проблеми, які в минулій каденції були головними і важливими, і також наголосити наші досягнення і наші недоліки, нашу політику і прямування, завершити повноту образу діяльності ЛВУ.

Треба зразу сказати, що праця нашої організації не є легкою. Бо й сама ціль нашої діяльності є важкою. Так, як і ціль українського народу. визволення з-під ворожої московської окупації - не є легкою до зреалізування. Цим я не ставлю знаку рівності поміж тим, що там в Україні, де йде і буде йти боротьба народу, в різних формах і з різною настугою, - з ворогом, і тим, що тут у Канаді /взагалі в західному світі/, свободній країні, де ми маємо всі можливості допомагати визвольній боротьбі українського народу. Цим я підкреслю саме істотне: справа визволення України є найважливішою справою українського народу і всіх українців у вільному світі.

Не всі українці, що живуть поза межами України, і не всі українські організації так ставлять справу. І не всі працюють в цьому напрямі. Багато організацій, які мають свої власні цілі, для яких працють, а справу України або зовсім не ставлять у свою діяльність або не ставлять її на першому місці або на Україну лише відкликаються.

Для ЛВУ Україна була й в першою і центральною справою. Так теж було і в минулій каденції нашої діяльності. Для цієї справи ми концентрували наші думки, наші сили і наші засоби. Очевидно, ми інтересувалися і

працювали теж і для інших справ /нпр. розбудова українського місцевого життя й громади/ поскільки вони мали безпосереднє чи посереднє відношення до нашої центральної справи, або ми займалися тими іншими справами як іншорядними. Оце й є те, що явважаю також і тепер на цій нашій XII Крайовій Конференції засякентувати як постійну і незмінну основу і напрямні нашої діяльності.

З цим зразу в'яжеться проблема плянів і форм праці - що робити і як робити, та проблема людей - хто це має робити.

На трьох головних відтинках проходила діяльність ЛВУ теж і в минулій каденції. Основний, фундаментальний, як завжди, внутрішньо-організаційний відтинок. В першу чергу це функціонування нашої організаційної машини. Зв'язок поміж центром і відділами та членством був живий: персональний і письмовий. Персональний зв'язок втримували члени Головної Управи ЛВУ і Централі ОЖ ЛВУ поїздками до відділів, головно з Торонта, але також з Монреалю, Вінніпегу, Ріджайни, Едмонтону і ін. Були теж численні відвідини представників багатьох відділів у головній канцелярії Управи відділів скликували засідання і сходини членства для ознайомлювання із справами, плянами праці, для намічування способів і форм реалізувања завдань. Таких сходин і святкових - для відмічення важливих річниць, сходин з доповідями і панедлями, загальних зборів та ін. імпрез відбулося 646, засідань управ 504 /разом 1150/.

Поїздки з доповідями відбували теж і запрошені гости з інших країн: Яр. Стецько, п-і С. Стецько, п-і У. Целевич, п-і К. Кохно, д-р П. Цимбалістий, д-р Св. Фостун з Англії, проф. І. Вовчук, В. Мазур з ЗСА. Також члени Головної Управи ЛВУ і Централі ОЖ ЛВУ відбували поїздки до інших країн і даліх континентів: д-р Р. Малащук до ЗСА, Англії, Німеччини, Риму, Аргентіни, д-р. Б. Стебельський до ЗСА, Англії, Німеччини, Франції, Бельгії, Аргентіни, п-і Марія Солонинка до ЗСА, Аргентіни, інж. В. Безхлібник до ЗСА і Японії /на ІУ Конференцію ВАКЛ/, В. Макар до ЗСА, Аргентіни, ред. В. Солонинка до Аргентіни, і ін.

Поїздка до Аргентіни була на відкриття пам'ятника Т. Шевченкові, що відбулося 5.12.1971 р. в Буенос Айрес. В цьому великому народному святі взяли участь теж і члени ЛВУ з деяких відділів, а члени ГУ ЛВУ відвідали ще інші місцевості в Аргентіні і виступали з святковими промовами, а теж і в місцевих організаціях. Наш побут і виступи скріпили нашу громаду в цій далекій країні.

Пляни і форми праці нашої організації були виготовлювані в центрі в Головній Управі ЛВУ і в Централі ОЖ ЛВУ, та обіжниками, листами, інформаціями в "Гомоні України" і під час відвідин були подавані управам всіх відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ і всього членства. Всіх обіжників за 3 роки ми видали 26 /значить 1 обіжник що півтора місяця/. До цього треба додати багате листування канцелярії Головної Управи, обмірковуване і унапрямлюване головою і секретарем, а зведене головно секретарем - всіх листів і посилок вислано 8798 /Централя ОЖ ЛВУ звітує окремо/, різні інші інформативні письма, друки, листочки, формуляри, зразки писем уживаних в наших акціях, доповіді на різні теми і ін.

"Гомін України", як завжди виконував роль щотижневого не лише інформатора, але ^{давав} становище, насвітлення, спрямовання щодо проблем, справ, подій, завдань - наших, загально-українських, місцевих канадських і світових. Друкував постійну рубрику "З життя ЛВУ" і щомісячну Сторінку ОЖ ЛВУ.

"Гомін України" є нашою окремою статутовою установою, але одночасно не-
відемною складовою частиною нашої організації, згл. всіх ОУФ в Канаді і
виконує велику частину нашої загальної роботи не лише серед наших членів,
але також серед всієї української громади. Втримування нашої газети є вели-
ким нашим спільним досягненням також і в минулій каденції /дата випус-
ку першого числа "ГУ" 15.12.1948 р./, але недоліком є й даліше те, що
"Гомін України" не втримують самі його передплатники і не всі члени ЛВУ
є передплатниками і уділовцями цієї нашої видавничої Спілки. Був добрый
відзив перед членства щодо пресфонду, фонду купна нових машин, і це є
наш позитив.

Цим приходимо до проблеми людей, тобто членства ЛВУ. Всіх членів
маємо 2544 в 47 відділах ЛВУ і в 18 відділах ОД ЛВУ./1840 і 704/ Це велика сила. І справді вся наша організація проробила велику роботу на
відтінках, які були предметом нашої діяльності - в центрі і на місцях.
Передусім вся наша організаційна машина діяла справно, обіг крові в нашому
організаційному організмі був правильний, нормальний, добрий. Недоліком було те, що не всі наші члени можуть зарахувати
це на своє кonto, бо не всі виконали те, що повинні і могли бути вико-
нати. Це ствердження роблю на цій основі, що маємо відміли і членів, які
виконали свої обов'язки, хоча могли мати такі самі оправдання відносно
невиконування. Якщо могли і виконали одні, то могли і повинні бути вико-
нати й другі.

Завдяки тим першим, що виконували свої обов'язки і завдання, вся
наша організація добре функціонувала і належно працювала теж і в підзвіт-
ньому часі та мала успіхи і досягнення на всіх відтінках і ділянках виз-
наченої роботи, а також на відтінках і в інших організаціях і установах,
які для ЛВУ не були найважливішими, але важливими хоча не першочерговими.
Маю на увазі працю наших членів в організаціях і установах: наукових,
мистецьких, шкільних, молодіжних, церковних, господарських в інших ОУФ,
зокрема в СУМ, в КУК і ін..

Основою всієї діяльності і на всіх і різних відтінках було наше
членство: активне, жертвенне, працьовите, з почуттям обов'язку і відві-
чальности. Як завжди, так і тепер ми робили старання і заходи для збіль-
шування членства, для приваблення нових членів. Це нам не вдалося в
такій мірі, як потрібно, а деякі просто відстали, погубилися, змучилися,
постарілися, деякі відійшли у вічність.

Від дозвілного часу і також зокрема в минулій каденції ми ставили
особливий наголос на молодь, як на природнеджерело поповнювання наших
рядів і разом з цим скріплювання і поширювання нашої праці для допомоги
українській визвольній боротьбі. Так є і в Україні, де саме молода гене-
рація не лише поповнює дуже проріджені ряди старшої генерації, але вираз-
но і сильно виходить на передові позиції боротьби за визволення українсь-
кого народу з-під московської окупації. Їх багато - вирощених на бороть-
бі, крові і жертві попередників - своїх батьків, відважно крокують до
тієї самої мсти. Це - Симоненкове покоління, який кинув у вічі поневолю-
вачам: "народ мій я, народ мій завжди буде, ніхто не перекреслить мій на-
род!", а символом цього покоління став невгнущий Валентин Мороз і його
слова: "будемо битись!" - звучать як поклик до боротьби, як Шевченкове:
"вставайте, кайдани порвіте!".

В підзвітньому часі дещо було зроблено на відтінку поповнювання

рядів ЛВУ молодими членами, також у керівництві - ї центрі і в відділах є вже молодша генерація. Але зроблено ще замало й замало маємо молодого приросту. Віажаю, що ми всі і на всіх місцях, а теж і самі молоді /молоді в першу чергу!/ повинні звернути більшу увагу й більше попрацювати для цієї дуже важливої вже тепер і особливо в майбутньому справи. На цьому нашому внутрішньо-організаційному відтинку разом з позитивами ми мали теж і недотягнення і недороблення.

Все, що ми робили назовні - це була діяльність на відтинку внутрішньо-українському, серед української громади, або на зовнішньо-політичному, серед оточуючого нас світу. В деяких випадках - це була робота одночасно на обидвох відтинках.

Метою нашої діяльності на українському відтинку було скріплювати і розвбудовувати життя нашої організації, всіх ОУВФ та взагалі всієї української громади - і для її власного добра і як бази для виконування нашого найважливішого завдання: допомога українській визвольній боротьбі.

Форми нашої праці були різні: організаційні сходини, громадські зібрання, доповіді, панелі, поширювання видань, брошур, памфлетів, летючок, відзначування великих українських історичних річниць, подій, постатей маніфестації, акції, демонстрації, меморандуми, петиції і ін.

Діяли ми під своєю власною фірмою, під фірмою ОУВФ, під загальною або спеціально придуманою. А організували або самі або були співорганізаторами або брали участь. Найбільшу вагу ми клали на акції і демонстрації в обороні українського народу, моого борців і діячів, а проти московського поневолення і імперіалізму. Найбільшими були: протиленінські демонстрації в 1970 році і найголосніші проти Косигіна в 1971 році /в Торонті демонстрували 15,000, слідча комісія вела переслухання 7 тижнів, суд 2 тижні, всіх звільнило/. Переводили ми демонстрації також проти всіх большевицьких висланників-культобманників. Демонстрації, очевидно, не були єдиною формою нашої протимосковської дії.

Наша постава - рішуча, тверда, голосна проти ворога і його наступу на український народ на рідній землі і на українську спільноту в західному світі, наша постійна і різна акція в обороні переслідуваних, зрештованих, запроторсих, в обороні українського народу і його культури тимчасово у відповідній поставі до цих проблем всю українську громаду і молодь, що мало добрий зідгомін в Україні і було тиском на місцеву публічну опінію, а особливо на Москву.

Ми вели теж акцію в справі патріархату Української Католицької Церкви та структурального завершення Української Православної Церкви, займали становище до справ обряду, традицій, української мови в церкві, в школі, в організаціях і т. д. Ми вели акцію осудження політики прем'єра Трудо у відношенні до московської тюрми народів та у відношенні до України й її визвольної боротьби. Улаштовували також великі многолюдні маніфестації-збріги-зустрічі для засвічування українських історичних подій і постатей, що в них брали участь десятки тисяч людей.

Все це робили ми з наміром розвбуджувати і скріплювати живучість і активність нашої організації, всіх ОУВФ і всієї української спільноти, загострювати увагу і спрямовувати на властивий шлях українську силу, енергію, засоби. Ми вистояли на правильних позиціях щодо важливих, основних,

життєвих проблем і справ у відношенні до України, до її боротьби, до дорога - московського окупанта і його хитрих, підступних, обмінних потягнень супроти українців у західному світі. На цих правильних позиціях стоїть з нами сьогодні вся українська громада.

На зовнішньому політичному відтинку ми щораз більше поширювали наші ідеї, інформації, розбудовували зв'язки з оточуючим нас світом - політичним, культурним, громадським, з пресою, радіо, телевізією. Велику роль в цій праці виконували поширювані нами, нашими відділами, англомовні книжки, брошури, меморандуми, листючки і ін. Ми послуговувалися виданнями нашими власними або виданими УВФ в інших країнах або другими /АБН, ВАКЛ і ін.

Праця на цьому відтинку важча і складніша, як на інших ~~відтинках~~. Потрібно більше і відповідних людей із знанням справи, ментальності цього світу, з доброю англійською мовою і т. д. Це добре поле для наших молодих членів, які тут виростали, кінчили тут школи, знають цей оточуючий нас світ, і знають українські справи. Це одночасно й дуже тяжке поле праці, а ще в ситуації, коли цей світ і його провідники сходять на манівці.

Але українська визвольна справа вимагає нашої дії найбільше на цьому якраз відтинку, дії, яка має йти на користь України, а не такої, що допасовується до хвильової коньюнктури. Так, як на українському, так теж і на зовнішньо-політичному відтинку ми відстояли позиції, з яких ми давали належну допомогу Україні.

Ми давали теж допомогу іншим організаціям, які працюють на цьому важкому, але дуже важливому відтинку, особливо ЦК АБН і його голові Яр. Стецькові в його акції на широких міжнародних форумах в Азії - АПАКЛ, в Європі - Європейська Рада Свободи, на Конгресах Світової Антикомуністичної Ліги - ВАКЛ, в яких беруть участь делегати антикомуністичних організацій з понад 70 країн усього світу і де прийнято концепцію АБН. На Конгресі ВАКЛ в 1970 році в Японії був також і наш делегат інж. В. Безхлібник. ЛВУ вступила тоді в члени цієї найбільшої світової антикомуністичної організації.

В нас замало активним і відчутним був місцевий АБН, ще не розвинулася належно діяльність наших молодих на цьому відтинку, хоча багато дещо вже зроблено й теж заплановано в цьому ділі. Все це потребує більше часу і, очевидно, людей.

Профнашу діяльність на відтинках культури, видавничому, пропаганді, кольпортажу, фінансово-господарському - хоча ці референтури діяли на наших трьох основних відтинках /внутрішньо-організаційному, українському і зовнішньому/ - про досягнення і недоліки сказали відносні референти.

За добре показники, зокрема в фінансовій, господарській, кольпортаційній ділянках належиться признання тим нашим відділам і членам, які сповінили свій обов'язок.

Поруч і разом з ЛВУ на тих самих позиціях стояла і працювала наша жіноча організація Об'єднання Жінок ЛВУ, про що звітувало голова Централізованої ЛВУ п-ї Марія Солонинка.

Всі наші ОУВФ стояли на тих самих ідейних і політичних позиціях, працюючи на різних відтинках і прямуючи до однієї мети. Взаємини, співпраця

і співдія поміж нами ОУВФ були добре. Місцеві непорозуміння, що траплялися подекуди, були наслідками або замалої взаємної інформації і координації або нерідповідних взаємин поміж поодинокими членами, а не ідейних чи політичних ріжниць поміж ОУВФ.

Всі наші організації мали почуття спільноти і приналежності до однієї спільноти, яка в частину великої світової спільноти СУВФ, який є органічною складовою одного всеукраїнського Визвольного Фронту - в Україні і у всьому світі.

ЛВУ і в підзвітному часі виконувала ті завдання і ту працю, що належить до того відтинку ВФ, на якому ми стоїмо. Нашу силу ми черпали з нашої ідеї - великої, непереможної, з боротьби українського народу, наших передових, жертвених невгнутих людей-героїв, що впали їз боротьби і тих, які верстають не легкий шлях, але незважаючи на всі супротивності йдуть до обраної мети. Наша організація має багато членів - ідейних, життєвих, активних, працьовитих, що виконують обов'язки і завдання, за се і за других. Саме їм - нашим трудівникам висловлюю сьогодні і з цього місци ширу подяку і призначення. Ім ми завдачуюмо досягнення й успіхи Ліги Визволення України.

Завдяки їм ЛВУ є активною, сильною, видною своїми досягненнями серед інших українських організацій, визаною серед своїх і чужих. Завдяки їм ЛВУ стоїть твердо на зайнитих позиціях у кожному відношенні. Відношення відділів ЛВУ і ОМ ЛВУ до Централь дуже добре, немає схиблень в справах, проблемах, завданнях, які ставимо. Недомагання недотягнення стараються виправляти, роботу усправнювати, скріплювати і збільшувати під кожним оглядом. Можна бути першим, що ЛВУ й дальше буде продовжувати свою діяльність, буде дальше непохитно маршувати до поставленої мети.

Складаю подяку членам Головної Управи ЛВУ, членам Централі ОМ ЛВУ, членам Головної Контролі і Головного Громадського Суду ЛВУ, членам управ відділів ЛВУ і відділів ОМ ЛВУ та членству і прихильникам - всім, що трудалися і працювали для справи, яку наша організація ^{визначає} як найбільшу і найважливішу - для української визвольної справи.

Від імені Головної Управи ЛВУ і від імені власного - голови складу оцім ХІІ Крайовій Конференції ЛВУ і до її диспозиції наш мандат центрального керівного екзекутивного органу, який виконував свої функції і провадив ЛВУ останні три роки.

З усного привітання п. Володимира МАЗУРА, голови У.Н.Помочі:

...Недавно знову арештований Москвою Євген Сверстюк писав у ессеї "Котляревський сміється":

"Тут спадає на думку закон про незнущність духової енергії:

Не можна безслідно поховати ту силу, що вульканила Україну століттями, вкривалась могилами, а потім знову вставала, налітала вихором і зносила палаці нових панів..."

Це сила крилатої, безсмертної, вічної України Хреста і Меча!

Головна Контрольна Комісія

ЗВІТ
З ПЕРЕВЕДЕНОЇ ПЕРЕВІРКИ ДІЯЛЬНОСТИ І ДІЛОВОДСТВА ГУ ЛВУ ЗА РОКИ
1969 - 1971

Головна Контрольна Комісія переглянула і провірила ділові книги і відділи:

- Касова книга
- Ліквідаційна книга.
- Книга обтижень і сплат відділів ЛВУ
- Прелімінар бюджету і його виконання
- Книга протоколів засідань ГУ ЛВУ
- Книга вихідних і прихідних писем.
- Течка обіжників ЛВУ й інше.

На підставі перевіреного діловодства ГУ ЛВУ Головна Контрольна Комісія стверджує правильність і згідність всіх вписів з документами й всіма прилогами та відно замкнення всіх рахунків за звітний період. Вказане касове сальдо на день 31.12.1971 в сумі \$1279.89 є згідне з касовою і ліквідаційною книгами, а готівка належить на рахунку ГУ ЛВУ в кредиторі кооп. "Будучність". З прелімінарів бюджетом прибутків і розходів було сягнено суму \$127,900.18 тобто кругло 80% по стороні прибутків, а по стороні розходів виконано прелімінар бюджету на 85%. Такий стан є задовільний і в цьому видку дбайливу господарку ГУ ЛВУ.

Платнича дисципліна відділів є загальному є задовільна. На 31.12. 1971 р. було 47 відділів ЛВУ і 18 відділів ОМ ЛВУ з членством 2544 осіб. До 31.12.1971 р. ГУ ЛВУ видала 3981 членських виказок згідно з членськими реєстрами. На підставі перевіреного виказу видат відділів ЛВУ і ОМ ЛВУ, Головна Контрольна Комісія стверджує, що 9 відділів є на грани самоліквідації і тому пропонує новій управі зайнітися лкнайскоріше цією справою так, щоб знову оживити працю в цих відділах.

Перевірено книгу протоколів і стверджено, що у звітному часі вписаніх там є макінкою до писання на 63 сторінках 18 протоколів, що свідчить, що у звітному часі було по 6 засідань ГУ ЛВУ на рік. Всі протоколи є підписані головою і секретарем ГУ ЛВУ.

З книги вихідних і прихідних писем виходить, що канцелярія ГУ ЛВУ вислала у звітному часі 8798 писем і листів, в цьому листів 3626, а писем обіжникового характеру 5172, і також вислано 8 рефератів. Одержано і послагоджено 2024 пісем. У висланих обіжниках і рефератах були потрібні інформації та вказівки в біжучих організаційних спрямах і також допоміжний матеріал для відмічування важливих національних роковин і свят, акцій і ін.

Головна Контрольна Комісія провідила також зустріч з відділами, в лібу іом ЛВУ, картотеску членів і течки членських засідань відділами, течки, в яких поміщені і післяховується вся переписка з відділами від їхнього засновання речі видач членських виказок, альбом зі статей виризаних з "Громну України" про діяльність відділів ЛВУ, збирники північних звітів по відділам ЛВУ та магазин-архів ГУ ЛВУ.

Заяваги ГККомісії

Голова Контрольної Комісії заявляє, що ГУ ЛВУ ні разу не попросила нікого з членів ГККомісії на свої засідання, чим улегла працю членам комісії, а також заявляє, що в канцелярії ГУ ЛВУ потрібна хочби частине, але постійно затруднена ще одна особа на це, щоб упорядкувати і тримати архів-магазин в належному порядку і помогати секретареві в необхідній канцелярійній праці.

Загальні ствердження і висновки

На підставі провідених книг, обіжників і іншого Голова контрольної комісії стверджує, що ГУ ЛВУ проводить величезну працю, відновлюючи дуже великим бюджетом, бо ок. \$20,000.00 /двадцять тисяч/ річно. В цьому видко відчувають працю цілі ГУ ЛВУ, а спеціально голови ГУ ЛВУ д-ра Романа Малощук та і секретаря ГУ ЛВУ п. Вол. Макаров, за що ГККомісія висловлює їм, а особливо п. В. Макареві окреме призначення і подяку. Рівночасно Головна Контрольна Комісія дікує всім членам ГУ ЛВУ та всему активному членству ЛВУ за сприйняття внесок на уділення обсягів уступаючій управі.

За ГККомісію ЛВУ

Інж. П. Бубела   Інж. М. Кравцов   Інж. Леоніда Вертипорог

З привітань надісланих на Конференцію:

З нагоди XII Крайової Конференції Вашої Організації просимо приняти наш дружній привіт і найкращі побажання дальших успіхів у Вашій жертвеній праці, спрямованій на визволення українського народу.

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В БРАЗИЛІЇ,
Головна Управа, Куритиба,
Микола ГЕЦ, голова,   Рафаїл КУЛІЦЬКИЙ, секретар.

Просимо прийняти найкращі вітання й побажання багто успіхів у всіх задумах Вашої громадської праці.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНОК КАНАДИ ім. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ,
Центральна Управа, Торонто,
Степанія САВЧУК - голова, Ярослава ЗОРИЧ - секретар.

Головний Громадський Суд ЛВУ

ЗВІТ

Головний Громадський Суд ЛВУ був обраний на ХІ-ій Крайові Конференції 1969 р. в такому складі: М.Андрухів, М.Коник, М.Остасійчук, І. Паркасевич і Л.Мілл. З виїздом п.Л.Мілла до Австралії, суд пільз тільки в складі чотирьох членів.

За підзвітний час, до Г.Г.Суду злинуло дві справи: 1/ д-ра М. Сосновського протест проти рішення ГУ ЛВУ не уважати його членом Головної Управи, та 2/ відклик А. Сурового з Вінніпегу від рішення Громадського Суду ЛВУ в Вінніпегу, в справі обиди А. Сурового членами того ж відділу.

Відносно першої справи д-ра М.Сосновського, ГГСуд ЛВУ, на підставі інтерпретації точок статуту щодо діяльності ГГСуду, виніс більшістю голосів членів суду /3:1/ рішення не розглядати скарги д-ра М.Сосновського з браку достаточних причин-мотивів. Була зроблена сугestія, щоб др. М. Сосновський звернувся до Головної Управи і спільно розглянути ще раз рішення Головної Управи.

Друга справа, відклик від рішення Громадського Суду відділу ЛВУ у Вінніпегу в справі обиди членами ЛВУ пані А.Сурового, походить від самого, що ця справа ще не закінчена. ГГСуд звернувся до ГСуду у Вінніпезі, щоби надіслали перші документи, зізнання підсудних свідків і оскаржуючого, тоді ГГСуд перегляне це все й від'єсть остаточне рішення.

В цих двох справах було вислано понад 50 писем, а одержано 32.

На підставі своїх спостережень та впливу сприятливих справ, можна винести уяву, що в загальному напів членство морально здорове, свідome та до певної міри вироблене, з дуже малими віймками.

Закликаємо всі управи і членів ЛВУ надальше стояти на стороні моральних цінностей людини і надальше в підліці ЛВУ керуватися разумом, любов'ю, вирозумінням та громадською відповідальністю, а напевно не повториться в нас подібні справи як за цей підзвітний час.

Складаю дружню подяку членам ГГСуду за співпрацю та всім, які нам були допоміжні в полагодженні тих справ.

Ва ГГСуд :

М. Андрухів   М. Остасійчук   М. Коник   І. Паркасевич

Д-р Б.Стебельський

Найбільші завдання додо України та Канади
/Доповідь виголошено на ХІІ.Крайовій Конференції ЛВУ/

В системі організаційного життя української спільноти Ліга Визволення України має свою місію, якій вона була покликана в 1949-році. Після другої світової війни, до Канади, в систему українського суспільного життя вплинуло сильна сила, що відобразилося національне, духовне і політично обличчя тодішньої України з її високими ідеалами визвольної боротьби, рівночасно страдальної катастрофи, яка наступила не у висліді браку моральних кваліфікацій чи ідей українського народу, а в наслідок політичної констелляції світових сил. Най найбільший ворог - московський окупант - залишився у часі війни, як і після неї сплюзником переможних держав Заходу і спір українського народу та інших понесених Москвою народів тим Заходом був, у найкрайному випадку, замочений і недобачений.

Героїчна боротьба ОУН-УПА мала допомогу народу і тому претридала цілих десять років нерівної, але героїчної, боротьби. Хвиля безперспективності цієї боротьби і беспіклодний терор ворога, що здеситкував населення України відставлами та висадками у Сибір та в інші автські області ССР, викликало у пізніх колах смігучаційного суспільства захоплення, зневіру і бажання отримати на чужі сили, що були б зацікавлені розвалом ССР.

Однаково поважна політика держав Заходу не збиралася на інтервенцію проти ССР, а надіє з кожним роком пукала наближення до нього, залишаючи цілий Схід Європи підмежою впливів Москви, драконом чого була трагедія поєднаної Угорщини в 1956 р., а згодом Чехо-Словаччини в 1968 році. Республіки ССР уважалися і вважаються внутрішньою справою ССР, а широкий конгрес мат ССР і його народів Захід звіз до просторі назви "Росія" і "російський народ!"

Поміж двома світовими війнами в країнах Заходу переважала політика еміграції московських білых шовіністів, між якими було багато освічених і наукових сил, що обсіли університетські кафедри Америки і формували американську опінію про Схід Європи. Вони тем у якійсь мірі мали вплив на східну політику Німеччини, яка в другій світовій війні, як і західні держави, на Сході бачила лише Москву.

Українська смігучація як другої світової війни, з малими виїмками була продуктом головно соціальної експлуатації українського народу і лише частини її мала політичний характер, але і та обсіла своїм числом не могла вплинути на своє оточення в такій мірі, як російська. Після другої світової війни українська смігучація і якісно і кількісно перевищила російську. Останні - це скомпромітовані німецькі колишні: вони лише частинно посилили ряди московських спеціалістів для урядів держав Заходу, як "спеціалісти" співав Сходу.

Доля України в останньому чвертистолітті не покращала від чверть століття поневірського періоду, що сьогоднітворить півстоліття найважчої доби історії наного народу.

З біографічними штатами, які в боротьбі ноніс український народ, викристалізувалася його політична думка і усвідомлення своєї самобутності.

Ідеї, кинуті Шевченком - словом, почали сходити політично у

боротьбі за найвищі ідеали нації у вузьких колах тарасівців. Сьогодні жони є власністю мільйонів, пройшовши довгий шлях боротьби від Крут, Базару аж до Білогоці. Герої не змирають; а ведуть живих на дальшу боротьбу і незнажуючи на обставини, боротьба в Україні продовжується. Чому?

Відповідь на це питання дає сама природа. Коли кожна індивідуальність, що живе, хоче бути собою, то так і кожен народ, зформувавши уміння індивідуальність, хоче існувати, себе зберегти і пропити.

Кожен народ є не лише біологічним ірищем, але й історичним пережиттям спільноти долі, в часі якої він створив власну культуру, "свій світогляд, етичні засади суспільного та індивідуального життя". Свобім "світоглядом" він забарвлює стиль свого життя, назвіть коли б ідеологін, яку він переймає, була найбільше вселюдською, космополітичною. Чи ж треба дивуватися, що християнство-етична наука Христа має свою інтерпретацію у формах різних християнських Церков, їх обрядів, які при стосовуються до національних традицій культури даного народу? Адже ж чи не в цьому причині, що кожен стиль світового мистецтва, що спановує певен час, певну добу, має свій окремий індивідуальний вислів у кожній нації. І чи треба дивуватися, що кожна нація, незалежно від форми устрою держави, надає їй свій характер форми і змісту.

І, найважливіше, що немає нації, яка прийшла вже до свідомості своєї відрізності, до усвідомлення своєї місії життя вільно, щоб вона не пла гнула жити вільно, у незалежних від нікого формах життя. Такою формою є сама самостійна держава.

Хоч нація є для кожної спільноти, яку такою можна назвати, найвищою цінністю, то держава є другою найбільшою цінністю, що гарантує найповніший розвиток, без якого нація є загрожена не лише у своєму розвитку, але коли окупована чужою порою нацією, є загрожена і в дальному житті. Біо народи, як і одиниці, народжуються і змирають.

Ліга Визволення України - це організація, завданням якої є працювати і положити всіх сил, у всіх місцях і серед кожних обставин та на кожному відтинку життя для найвищої і найголовнішої потреби націого народу - визволення України з-під порою окупації і створення незалежної держави українського народу.

Для людей, що живуть тільки хвилинами дні, від години до години, від дня до дня, від місяця до місяця, від року до року, або потубами лише одного покоління, чи однієї лише індивідуальності, чи лише її біологічним персональним життям, для таких людей - "визволення України" - це далека перспектива, або утопійна мрія. Для людей жити, що уважають себе непід'ємною частиною у живучому поколінні народу, як нації - кожен день, кожен місяць, кожен тік боротьби є вкладом енергії у великий чин визволення, що досягне у формі держави, як великого дослідження поколінь, не конче націого, але він п'єйде неминуче - той день, що роз'єде сковані руки і замкнені уста народу.

Для людей, що для них українська державність є лише автоматично як розвиток людської гуманності, поступу, вселюдських ідей, або юніонктури чи концепції політики якоїсь сильної нації-визволителя, - власне така Україна це утопійна мрія. Україна ніколи сама, від мрії, не постаче.

Українська державність постати може лише як продукт праці, умів і тур украйинського народу у постійному зусиллі ланцюга його поколінь, а як треба, то й кроши, найвищої жертви, якою осмічується ідея і чин.

Ліга Визволення України від початку свого існування виконує свою програму праці, як політична організація. І хоч поле рідіння ЛВУ є пов'язане з тереном Канади і серед української спільноти в Канаді, а рівночасно і серед канадського населення, як цілості, то головний приціл праці ЛВУ є - Україна, український народ, як цілість, спрага його визволення і акцій для визволення, і не лише акцій в Канаді, але у суспільній дії Організації Визвольного Фронту в цілому світі, де Фронт протимосковський можна позинути, де можна нести боротьбу, чи то збудуючи приятелів та опінію для сприяї визволення України, чи усуваючи впливи ворогів України, ворогів розподілу СССР і визволення українського народу.

Ліга Визволення України уважає, що український народ, незалежно від території, де він проживає, і країни, в якій частина його поселяється і живе постійно, є однотідною субстанцією, є тим самим організмом, що привівся і живе для тієї самої мети, не зважаючи на те, де і в яких обставинах існує, і незалежно від того, з якими там народами співживе і співдіє.

Кожна частина українського народу в кожній країні свого поселення живе секами цілості свого організму і збудовує клітини для цілості організму. Смерть клітин організму в одному місці відчуває організм, як цілість, і всі клітини мусить звати, щоб основне організму, його мозок і серце не були знищеними. Вільна Україна буде запорукою життя українців у цілому світі, смерть українського народу в Україні - принесла би смерть українцям всюди, де вони живуть і закарінуються на майбутнє.

Ліга Визволення України відкидає вузький егоїзм одиниць, що на поші місце видригають особисте життя, або частинки народу, що замикаються у гетто країни свого поселення поза Україною і думають, що без України і без українського народу можуть існувати як українці і продовжувати своє національне життя.

Ліга Визволення України уважає, що збереження одиниці національно, і частинок української спільноти у різних країнах поселення - т.зв. діаспори є можливими лише в ідейному єдинні з народом в Україні, з його боротьбою за визволення. Ліга Визволення України не покликана виключно для того, щоб іменем України кормити українську спільноту в Канаді і продовжувати її існування, але тільки, і то в пошуку чергу - мобілізувати всі сили українців у Канаді, щоб нести допомогу українському народові в тих ділянках, що в них він не може вижити, або коли від імені українського народу треба говорити про його правду, коли уста його поліційними методами є замкнені.

Найвідмінним прикладом і доказом потреби і доцільності існування і діяльності Ліги Визволення України є події 60-их років в Україні, що вже перекинулися на 70-ті роки, коли українська спільнота поза межами України стала на допоміжний фронт українському народові в Україні і в цілому СССР. Дякуючи існуванню ЛВУ і ООСЧУ, СУМ та інших організацій Визвольного Фронту в цілому світі, очі спільноти, як цілості, звертаються на допомогу Україні, що є первістком постулатом, ідейним і дійовим, ЛВУ в Канаді.

Український народ бореться в площині ідей, літератури, мистецтва

і науки в напрямі самостійності і незалежності. Психологічно народ готується до вирішальної боротьби. Там є жертви: Мороз, Солока, Каюманський, Осадчий, Горська, Чорновіл, Світличний, Сверстюк і сотні засуджених, або вже збитих, у концентраційних таборах і в камерах для психічнохворих. До них долучуються світоглядово мільйони українців, що страйкують із себе облуку чужих ідей та інтересів і візнають, що нація - це найвищий інтерес людини та її ідеал. Без нації нація до Бога стежки не додієть. Іс наїдлихетніша любов свого близького і жертва йому, ще - любов свого народу і жертва для нього.

Допоміжний фронт, фронт допомоги Україні і українському народові Ліга Визволення України ставить своїми референтами особливого призначенні.

Референтура зовнішньої політики і цільності, яка працює серед інших народів, звертає їх увагу на українську проблематику, ознайомлює з вирішальною боротьбою українського народу, з'єднує до неї їх симпатії, вказує на спільні небезпеки та на спільні інтереси, що можуть служити тіснішій співпраці та сприявати обстанові для допомоги українському народові в його боротьбі.

Референтура зовнішніх з'язків бере участь у міжнародних конференціях, організованих антиболовецьким Бльоком Народів, або іншими міжнародними протикомуністичними організаціями, та на їх теренах і форумах намагається вести протимосковську політику, усвідомлюючи, що за комуністичною ширмою стоїть московський імперіалізм, що є найбільшою загрозою для народів світу, бо він несе диктатуру народам і рабство людині. Московський комунізм - найреакційніша сила світу, за якою криється не лише московський расизм, але й нищення тисячолітніх культур християнських, мусульманських, буддійських народів. Під плащем визволення колоніальних народів Москва просуває свій, найстраничніший в історії світу колоніалізм. ЛВУ організує через референтуру зовнішніх з'язків висилку меморандумів листів і п'єтицій до міжнародних і різних державних інституцій, у яких вказує на дійсність Ф факти, що їх дипломатична тактика прислонює і заміскує перед світом. Різноманітними брошурами, листючками і листами ЛВУ доводить світові і Канаді про стан в Україні і у всіх окупованих Москвою країнах. Референтура зовнішньої політики організує протикомуністичні і протимосковські демонстрації і ними звертає увагу преси та громадянства на постійно актуальні явища московської загрози.

Референтура внутрішньої політики Ліги Визволення України старається вплинути на українську спільноту, щоб вона вмикалася в акцію протимосковського фронту на всіх ділянках життя, де цей фронт існує. Нам відомо, що українська спільнота в цілому ще не піднеслася до повної свідомості: своїх завдань щодо України і не завжди і не всюди службу Україні стимить на їхню місці. Дуже часто деякі українські середовища ставлять на певному місці єдиної інтереси: релігійні, патрійні, соціальні, професійні і т.п. Витворюють партекулірні, провінційні, країові інтереси, зважуючи і недобачаючи головних принципів, якими є нація, її ідеї та інтереси. Таке звуження партекулірне, а з ним і виховання у рузвікому патріотизмі, не дозволяє бачити головного ворога і головного національного фронту, а створює внутрішні фронти, що послаблюють спільноту, знесилують її, чинять її нездібної здатності таке становище, яке зайнити вона повинна і мусить. У висліді такої дійсності розбита спільнота, об'єднана в КУК лише формально, часто стає жертвою ворожої пропаганди, бо місить ворога не тією мірою, якою його треба мірити.

Що недармо не лише деякі організації, але й особи, поставлені на чолі всіх організацій у КУК, не мали здатності оцінки щодо т.зв. "культурного обміну" між Канадою і УССР, уважали УССР - українською державою, а кожного висланника з бойківським прапортом, що говорив чи писав українською мовою бойківську піснюрану у віршованій формі, чи співав на московський лад українських пісень, або танцювали гопак на московський чи інший, підсказуючи до неба, називали братами і сестрами, обіймалися з ними, обсидали їх оплесками і критами.

І треба було як документів Чорновола, треба було як смерти Горської, слова Симоненка, Дзюби, Осадчого і Сверстюка, щоб пересічний українець у Канаді зрозумів, що існує поневолена Україна і український народ і що УССР - це московська колонія, уряд якої судить українських патріотів, тислічі українців виселює з України в Сибір, іде українську молодь на московські фабрики будови, насильно перетворює русифікацію і часто руками таких західників на оду, як академік Білодід та інші вислужники, на всіх ділянках проводить народобиство. Москва найчастіше послуговується руками західників поневолених народів, щоб затамовувати образ і жійність. Неда ма Худощеви носили і носить винищіні союзки для баламучення найбіших і добродушних земляків.

Треба було твердої акції ЛВУ у внутрішній політиці, що грозила виходом ЛВУ з КУК, але достаточно далекозора політика ЛВУ допомогли. Те, що кілька років тому було оспорюване, а навіть висміюване - напр. демонстрації ЛВУ в Оттаві, те саме в Торонто було вже уроблене зусиллям цілої громади, очоленої КУК. У Торонто КУК судився з поліцією за демонстрацію проти Консігні і морально переміг, і це була перемога всієї спільноти українців у Канаді, як це було і спільним зусиллям всієї спільноти.

ЛВУ бореться за національну солідарність всієї української спільноти в Канаді і не хоче обіти собі групового капітулу. Во не йдеться про те, щоб фронт протимосковський був фронтом організацій споріднених з ЛВУ, але щоб це був спільний фронт всієї української громади в Канаді проти московських окупантів в Україні. Цей загальний протимосковський фронт мусить враховувати не лише дію Москви проти українського народу в Україні, але теж її акцію проти українців у цільному світі. Москва пильно вивчає звізничкування суспільне, релігійне і політичне українців у діаспорі і намагається включити свою агентуру в кожен конфлікт, у кожну дискусію, у кожно непорозуміння між українцями, Москва організує не лише окремі промосковські інститути, але фінансує окремі акції, видає газети, журнали, а що найважливіше, творить провокації, щоб спільний фронт українського народу в Україні і в діаспорі поза Україною розбити, роз'єднати і знівечити.

Багато людей дивуться, чому ЛВУ, організації Визвольного Фронту і "Гомін України" так обережно і спокійно ведуть дискусію з іншими українськими середовищами, коли ті, буває, сухого місця не лишають на ЛВУ і "Гоміні України". Відповідаємо: у внутрішній політиці намагаємося злагоджувати конфлікти, щоб не дати Москві нагоди включатися у наші українські непорядки. Во ми знаємо, що ворог лише тоді сильний, коли він має доступ унутр табору, який є у війні з ним.

Ми уважно приглядаємося до тих середовищ, що їх зовсім немає на протимосковському фронті, але вони постійно атакують нас і всі самостійницькі наці сили. В таких випадках ми знаємо, що там загніздилися москов-

ські сили, що б'ють нас із середини.

Особливо важкий є відтинок внутрішньої політики на церковному та культурному фронті. Ліга Визволення України, визнчус принципи нації, живиться на обидві українські Церкви як на національне добро, духовій цінності народу, його культури, його етично-моральних вартостей. В українських Церквах, у їх обрядах і традиціях живуть національні духові вартості, що живуть народ. Тому ЛВУ співпрацює і допомагає усім виявам самостійності українських Церков і їхньої незалежності від чужих впливів, що є позсадниками мовної і культурної денационалізації. Ми є не лише прихильниками і симпатиками патріархального устрою УКЦеркви та організаційного зведення Української Православної Церкви, але докладаємо багато зусиль і прагні для досягнення цих цілей.

Роля українських Церков у країнах діаспори грає першоглядну роль тому, що в Україні не існують легальної ані українська православна, ані католицька Церкви. Сьогодні там, як і уряд - офіційний - є московський, так і офіційна Церква є московська.

Офіційно є теж і культура в Україні, а найсамобутніші форми української культури в Україні, зокрема українську мову, там усувається, ужиття всіма апаратами державної адміністрації. А тому, що культура та її традиції - це основа життя народу чи на рідних землях, чи у країнах нового поселення, вона вирішує ідентичність - самопізнання одиниць у національних групах, тому ще однією з найважливіших референтур діяльності ЛВУ є референтура культури.

На цьому відтинку референтура працює з молодіжними організаціями, що займаються виховними проблемами, як теж з іншими організаціями, що піднімають питання культури, проблеми культури і їх розв'язують. Тут стоять і координатори чинники, як КВОР Білля КУК і СКВОР Білля СКВУ. З організації, що з ними в питаннях культури співпрацює ЛВУ, є НТШ, АДУК і УСОМ. Очевидно, є місци, де спільно виступають різні культурні організації, щоб підняти шану чи Шевченкові чи лесі Українці, чи ін. великим постатям, фольклорним світлом освітленим "нікую" та "мистецтвом" болберицької - московської пропаганди.

Ліга Визволення України стоїть теж і перед проблемою нових кадрів. Отже молоді! І хоч цим займається в першу чергу СУМ, то ЛВУ постійно підтримує виховну справу спільними силами чи то домінками, чи вихованниками, чи теж фінансами. Особливо тут відзначаються кадри жіноцтва при ОД ЛВУ.

Заданим нам не є звітувати ані показування на всю багатогранну плацю, що це виконує Ліга Визволення України. Моїм заданим є показати на найгорініші позиції, яких немає в інших українських організаціях, або які мають інне в нас, як у інших, насвітлення. Часто паруб'я-голоси в наш бік, щоб ми займалися справами, які до нас не належать, або побоювали себе перебудували до обставин, які існують, або до ідей, які тут перемагають чи мають переважну громадянські. Ми мусимо відверто сказати, що ЛВУ не буде міняті своєї ідеології задля бажань тих, для яких є важливими інші ідеали як Україні, або задля тих, що хочуть пристосуватися до ідеалів, які є ідеалами нового неукраїнського оточення.

Хто думає, що ЛВУ є тільки громадською організацією, або що вона може існувати для самого існування, і забуває, що вона покликана працювати

для допомоги визвольній боротьбі українського народу в Україні і в тих формах, як це тут можна чинити, хто думає що відомість від цих завдань, той грубо помилився.

Але не помилився той, хто розуміє, що завданням ЛІГУКРАЇНИ - не лише спільноти українського народу в Україні і його визволення, але, рівночасно, спільноти його землі, його частини в Канаді та в інших країнах діаспори.

Наша допоміжна праця для України буде тим успішніша, чим сильнішою буде українська група в країні свого поселення і не лише у своєму середовищі, але і в суспільності країни, у якій вона живе.

Тільки культурно і політично свідома себе національна група, добре організована і солідарна, у боротьбі за свої права агресивна, може не лише відстоїти своїм представникам шлях до державних інституцій і постів, але теж до парламентарійських, сенатських і міністерських місць. Економічно незалежна може твердо вимагати, а не давати себе підкупити підатком гнилої корупції, щоб бути не лише співгромадянином країни поселення з обов'язками, але й із правами, гідно використаними.

Необхідно мати сильно зорганізовані бази для своїх національних сецедорищ, які були б дистриктами для обирання послів, обстоювання прав на свою мову у школах і т.п., щоб не денационалізуватися, а рівночасно кидати випробуваних і національно свідомих високосвічених і економічно незалежних у гущу інших національних груп, щоб із загальної канадської бази розвести українську економію, українську політику, а навіть культуру, що робить англосакси, французи та жиди. Треба забезпечити свої маси від асиміляції і комплексу меншеварстви, а рівночасно через інтеграцію у канадське життя найсвідоміших своєї ідентичності людей, вчинити Канаду домом життя для частини українців, як ії мають також англійці та французи, щоби з позицій Канади боротися з Москвою, як це боролися в своїх інтересах французи і англосакси із своїми ворогами - Німеччиною Гітлера та Італією Муссоліні. Як жиди з позицій Вашингтона будуть у Палестині Ізраїль.

ж ж ж

На закінченні про саму людину, що має здійснити мету Ліги Визволення України. Бож не сама програма діє. Діє людина, що здійснює програму Ліги Визволення України, а здійснити її, хоч у відмінних формах, як це здійснити треба в Україні, не є легко.

Потрібна ідеалістична людина, яка є запереченням людини сучасної філософії західнього світу. Заперечений поглиблює в тому, що в цьому світі людина вимагає від суспільності лише більше прав для себе, а виконує для неї, і тільки під примусом, мінімально обов'язків.

Тут респектується багатство, отже, гроці. Людина з грішами - це людина з авторитетом. Її садівлють на перше місце, відчиняють її двері і віддають поклон. Коли ж людина жертвує себе для суспільності і витрачає час, у якому може зробити гроці для вигіднішого життя і забезпечення старости, а заплати за суспільну працю не дісталася і залишилася позаду багатих, мусить погодитися з тим, що її уважають меншою царівною, бо бідною. Це є почаття матеріалістичної суспільності.

Ідеологія націоналізму відкидає цю філософію. Найзвартишішою і

гідною пам'яни є та людина, що свій капітал праці і знання віддає народові-спільноті. Вартість має людина моральних якостей і праці для науки, об'єднано зближеністю визволеній народу, за яке мільйони українців усіх поколінь віддали своє життя.

У вільному світі шанується особливість молодих. Статник, що вже фізично і умовно-моментно продуктивні, значінню не має. Коли брати економічну продукцію, з тим можна погодитися. Коли ж брати спільноту не як компанію для продукції вист, а як націю, що продукує духові вартості, то ціна людям не за їх роками праці, а за їхніми вартостями моральними, інтелектуальними то праці для спільноти.

Кожен, хто народився мусить умерти. Ані молодість, ані старість - не є прислієм. Кожен має молодість і кожен має старість, але не кожен зможе золотити собі старість зорчами праці і заслуг перед спільнотою.

Для тих, що відходять, найважливіше, щоб ті, які прийдуть, що без них не буде довгого життя, були гідні своїми якостями продовжити діло тих, що відійшли. Тому одним з найважливіших завдань ЛЗУ є її майбутні кадри та їх якість.

З привітань надісланих на Конференцію:

З нагоди 12-ої Крайової Конференції пересиламо Вам побажання успіхів у Ваших нарадах і рішеннях для добра всієї української спільноти та Ваших організацій зокрема. Шести. Боже!

КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ, Відділ Торонто,
Леоніда ВЕРТИПОРОХ - голова,
Ярослава ВИННИЦЬКА - секретар.

Епархіальна Управа Ліги Українських Католицьких Жінок Торонтонської Епархії складає ширі привітання і побажання якнайбільш успішного переведення XII-тої Крайової Конференції Ліги Визволення України, а проводові витривалості й наснаги у виконанні запланованої праці для росту Вашої Організації.

ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК ТОРОНТОНСЬКОЇ ЕПАРХІЇ
Епархіальна Управа
о. рад. Володимир ЖОЛКЕВИЧ, духовний асистент,
Анна ЧАЙКО, голова, Євгенія ЯНКІВСЬКА, секретар.

З нагоди XII-тої Крайової Конференції Ліги Визволення України Суспільна Служба Українців Канади складає ширий привіт та бажає багато успіхів у цінних нарадах.

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНЦІВ КАНАДИ, Торонто,
Веном ДУДА - голова, М. БОЖИК - секретар

Мір. Юрій Шимко

РОЛЯ І ЗАВДАННЯ МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕНЕРАЦІЇ

В КАНАДСЬКІЙ СПІЛЬНОТІ

/Доповіль виголошена на XII-ій Крайовій Конференції ЛВУ/

На перший погляд сама тема цієї доповіді може навівати думку, що тут ідеться про накидування старшим поколінням визначених напрямів молодій генерації українців в Канаді, щоб назагал ідеалістичне наставлення сучасної молоді /віком від 18 до 30 років/ та її революційно-активістичні стремління не були зведені на негативні рейки в суспільно-політичній площині.

Подібно теж у морально-етичній площині в нашій суспільності помічається певний остріх перед загрозою суспільних течій, які у гедоністично-кітлі наркоманії, вільних статевих зносин, лінгіства, заперечення існуючого ладу у світі та змагання до радикальної і деструктивної переміни суспільства - відкидали би випробувані вартості батьків.

У першого лішого, свідомого молодого українця ця тема може викликати враження типічного настороженого наставлення старшого громадянства та громадських керівників до молоді, які уважають, що сучасна молодь не є достаточно національно спідомою і патріотичною, що вона частинно зденационалізогана та не має охоти працювати на українській "народній ніргі".

В такій ситуації витворюється часто враження, що молода генерація це загублені блукаючі "гігії", яким треба визначувати шлях їхнього життя і напрям їхньої діяльності, визначуючи їхню rol на арені суспільно-політичного життя. Не виглядає так, немов би якесь рука вказувала шлях до великої, ще незавершеної Meti, або якийсь чародійний політично-зрілий палець спрямовував скітоглядогий зір молодшої генерації на точно окреслені і пілкреслені загдання, зрушуячи приспану енергію нібито якогось механічного робота, з метою перетворити його в нового Прометея.

На шастя, в лійсності такго не є. Сьогодні, в добі нового руху молоді, яка організує усткими формами та скітоглядовими новотворами бунтівничий спір по всіх країнах західнього та східнього світу, приписувати їй таку чи іншу rol, накидувати, наказувати чи вимагати виконування накинених загдань, - непотрібно. Вартості та ідеї, які самі собою є захоплюючі своїм змістом та величими цілями, завжди знайдуть попертя і симпатії молоді та змобілізують її до чину. Роля молоді є самовизначена її природно, а питомі її загдання вона сама собі вибирає і визначує, переїшовши, після шостого чи сьомого року життя, дальших 13 до 17 років інституційного оформлення і плекання. Мова тут не про rol і завдання, але про свіломість, про вищий ступінь тої суспільної і національної спідомости, яка є джерелом і виявом зрілості та почуття обов'язку супроти свого народу, людства і довкілля.

Треба призвати факт, що молода людина сьогодні не має змоги включатися в активне ведення і вирішування різних проблем суспільного, економічного та політичного життя, через припізнення між її зрілістю та продовженням інституційним процесом масового пиховання. В тому аспекті виявляється якраз притаманні їй прикмети нетерпеливості, бунту й агресивності. Тому молода генерація виглядає часто деструктивною, емоційно незрілою та важкою для спанування.

Однаке, сьогоднішня молодь у світі, більш як колинебудь в історії, наскрізь ідеалістична і має величезний потенціал енергії, праці, інновації та активної гілданості для ідеї суспільного і національного добра. Ці прикмети гікористогують конструктивні ідеології, але і рівно ж, на жаль,

вміло пропаговані різні деструктивні ідеології і доктрини.

Сьогоднішня молодь наскрізь активістична. Вона не обмежується до критики. Вона хоче діяти. Її акції часом деструктивні, але часто гони дуже конструктивні. Не слова, не мрії, не пічахидні академії, а конкретні проекти дій і чину захоплюють молодь. Сучасна молодь реголюційна і радикальна, бо кожна молода людина в будь-якому періоді історії захаждає природне прагнення спрагедлигости та не терпить ніякої гіпокризії. У своїй принциповості щодо пропогідуваного та здійснюваного слова й діла вона не розуміє компромісу. Вона ненавидить неширість.

Сьогоднішня високо-освічена молодь, широко поінформована про події світі масовими засобами інформації та комунікації, категорично гиступає проти розв'язок, базованих на компромісі ідеалів. Вона бачить і розуміє жах війни та національної і суспільної несправедливості. Якщо протестні режкні молоді західного світу замало спрямовані проти російського імперіалізму, то це є наслідок сильної і вмілої соєтської безнастancoї пропаганди, невистарчальності інформативних агенцій української /і інших/ політичної еміграції та пасивної постаги західних державних потуг.

Це явище, хоч приче, не означає, що західня радикальна молодь ставиться неприхильно до ідеалів людської та національної справедливості, зокрема для понеголених Москвою народів, чи до гигантсько-революційних засад українського націоналізму. Натомість, ідеалістичні прикмети і відкинення суто матеріалістичних інтересів життя у світоглядах молоді серед нашого докілля - це поле для величого попису і урожаю в користь нашого народу і цілого людства.

Звісно якраз береться радикальний рух молодої генерації, під якою системою гона б не жила - капіталістичною чи комуністичною, в Канаді, Америці, Чехо-Словаччині чи в Україні. Всюди він поборює негативні аспекти інституцій даного суспільства, бажаючи знищити існуючий лад та збудувати новий, кращий. Серед нашого і чужого суспільства ці рухи виглядають на перший погляд - утопійними та анархістичними, як і попередні рухи 19-го чи раннього 20-го століття. Серед них, на жаль, досі немає позитивної програми побудови нового суспільства.

Слід відмітити, що цей радикалізм захаждає звернений проти так званого "Естаблішменту". В капіталістичних, чи антикомуністичних країнах, реголюційний рух молоді виступає під прапорами сінтрізму та всіх кольорів соціалізму чи марксизму. Однак у Чехо-Словаччині, наприклад, та в ССР реголюційність молоді виявляється в формі антикомуністичній і націоналістичній. Саме пояснення і опис тих радикальних рухів вимагав би окремої допогілі.

Це явище однак зображує шукання ньогих основних гарантостей, яке дуже притаманне для сучасної молоді. Американський соціолог Чарлз Райх називає цю реголюційну добу "третім ступенем сгідомості". Слід відмітити, що паралельно з рухом, який розпочався на Заході в 60-тих роках, зродився рух "національного відродження", рух "шестидесятників" в Україні. Одні окреслюють цю нову еру на Заході як звільнення від боротьби сил компетиції і антагонізму. Другі окреслюють його як рух т.зв. "нової лівизни" під прапором наук Герберта Маркуза та Сартра в пляні побудови буцім то "третього світу", який заперечує як соєтську комуністичну, так і американську капіталістичну реальність. Входить в детальну аналізу цих процесів не належить до теми цієї допогілі.

Однак, хочемо ми того, чи ні, ми мусимо признати, що живемо в добі неймовірних змін. Технологія, обличчя суспільства, міняються дуже швидким темпом. Хочемо, чи ні, ці зміни мають і будуть мати гелікій вплив на наше зорганізоване суспільство в діаспорі, на процеси змін в Україні, на наші методи і засади гихогення, на зміст, на форму та на силу наших політичних концепцій. Чи хочемо, чи ні, українська молодь в західному світі є серед

молоді країни нашого поселення. Усі вищезгадані прикмети молодої генерації сімдесятих років, роженої після другої світової війни в західному світі, а головно на північно-американському континенті, стосуються і до нашої української молоді в Канаді.

Один автор у статті в "Пластовому Шляху" про впливи оточення на сьогоднішню молодь, твердить, що українська молодь у великий мірі патріотично українська, але своє почуття виявляє у спосіб часто незрозумілий своїм батькам. Це твердження слушне, але слід усвідомити собі, що тут мова про організовану молодь, про ту молодь, яка затрималась при українстві, що становить лише від 15 до 20 гідсотків канадської молоді українського походження. Однак його заявага, що цю молодь тяжко згорувати проти "ворога" і що молодь позіхає, коли чує заклик до боротьби за долю "страхової неческих", що для молоді "це справа далека від реальності життя", - таке твердження згаданий автор напевно би змінив, коли б поговорив з молодими жертвами поліційної брутальності під час анти-косигінської демонстрації в Торонто 25 жовтня 1971 року, або зі студентами і сотками молодих учасників акцій за звільнення Нескорених, з учасниками протестаційних маніфестацій, що гідкувалися по головних містах і столицях ЗСА, Канади, країн Європи, Австралії і латинської Америки, охоплюючи приблизно 60.000 учасників за останніх два роки, і тому около 60% української молоді студентства. Мотивації, форми дії і організації можуть різнятися, але справа боротьби за справедливість, за свободу народу і незалежність української нації, - власно є дуже реальною справою для них.

Правда, що частина української молоді не входить в українське організоване життя, бо не знаходить спонук, щоб там працювати, а при тому "дивиться згори" на українське партійництво, провінційність, тощо. Прагда, що готночас старші її часто спідомо чи неспідомо гідштогують своїм упередженням і недогір'ям. Однак многі знаходять мотивації і довіру і тільки в великих успіхах і досягненнях, бо є співпраця людей зі свободідним рішенням і самостійним геденням діяльності такими формами, які є найбільш сприємливи для молодого покоління і докілля, серед якого воно виросло і живе.

Ми спідомі, що наші організації є найважливішим чинником у житті української спільноти в Канаді. Однак, наша спільнота зникає, якщо не прийде ногий приплив молодих працівників. Вірю, що в нашій організації ми це розуміємо. Старшому поколінню молодь відчина і оцінює їхню жертовність, їхню постяту особистого чи професійного життя для праці в Громадських організаціях. Молодь хоче також мати їхнє погне довіру і шире бажання передати керму в молоді руки. Молоде покоління вже доказало, що воно не зруйнує надбань батьків, але скріпить і розгине їх для крашого забезпечення нашої майбутності. Доброю ілюстрацією цього процесу є напр. активність молодих щодо збереження української спадщини в Канаді на форумі здійснення принципу багатокультурності.

До молоді треба старатись зі зrozумінням і довір'ям, трактуючи їх як рігних, як тих, яким маємо передати в руки майбутнє народу. Коли у всіх спільна мета, з доброю голею можна вирівняти всі непорозуміння. Взаємна критика все ж таки існує і буде існувати, бо це ж нормальне явище в будь-якій організації, в буль-якій спільноті, в будь-якому часі.

Так як молоде покоління 30-тих і 40-тих років подекуди критикувало помилки учасників Визвольних змагань 1918-20-тих років, так і сьогодні покоління 60-тих і 70-тих років критикує недоліки учасників Визвольної боротьби 1930-1950-тих років. Одні чи другі критики ніколи не заперечували ані жертви, ані досягнені боротьби, лише боліли їх неуспіхами і трагічними помилками, шукаючи нових і кращих засобів для завершення спільноти.

Ось, наприклад, коли зайде місяць про спільноту, що проповідує свободу, а одночасно держить понад 40 % населення на рівні економічного кріпацтва, не допускаючи його до користування жими вольностями, які теоретично для них існують; про спільноту, яка проповідує рівнопрагність людини, одночасно підтримуючи примітигну систему припілеїв та елітарних структур; про спільноту, яка гордає про загальне роззброєння та проповідує мир, маючи до своєї ліспозиції такий термо-нуклесарний арсенал, що ним може стерти людство з лиця землі, - то це все у пересічного українця просто викликає образ СРСРСького Союзу, у негритянського активіста - ЗСА, а у молодого українця-активіста одне і друге.

Так як Василь Симоненко велів "мовчати Америкам і Росіям", щоб могти розмогляти з Україною, так і наше свідоме мододє покоління українських активістів геде розмогу з рідним, турбується рідним, не шукаючи взірців-ідеалів ні у Вашингтоні, ні в Москві.

В Канаді українська молодь стала авангардом у змаганні за збереження культурних і національних гаростей української спільноти, де протигником став урядовий опір проти здійснення принципів культурної рівнопрагнності, проти введення налаштання української мови у державних школах, проти конституційних гарантій мовного і культурного розвитку і т.д. Духове і ідейне пов'язання з опором Нескорених в Україні проти насильної русифікації не лише додало більшого стимулу для активізації молоді, але виявило теж однаковість прагнень та спільність ідей.

Серед сучасних обставин канадського досвідів, українське молоде покоління у відношенні до українського політичного життя стоїть на принципі українського націоналізму: не нищенням будувати, але будуванням нищити, усугубати все, що зраджує нахил зберігати стан відсталости.

Молодь впевнена, що для здобуття суверенності і самостійності нації та її оборони треба пілноти наші позиції до світового рівня і виголошувати наші вимоги на світовій арені, а в нашій політичній діяльності та зовнішніх зв'язках не жертвувати принциповістю заради вигідного статусу країни. Українські політичні організації на терені Канади повинні передати в молоді руки такі ділянки праці, як зовнішню політику, діяльність серед політичного канадського життя, дослідну та інформаційну працю.

Вкінці необхідно застосувати засади українського революційного націоналізму до обставин модерного руху і модерних засобів дії в чужому досвіді. Головною засадою повинно бути те, що націоналізм здійснює засаду чину і жадає особистої творчості, особистої жертви та самодіяльності, як чеснот, гідкої одиниці, без огляду на її вік чи поселення. У цьому відношенні всі частини нашої є рівноправні.

Якщо сучасна молодь у світі шукає нових форм спільноти, ногу добу, ногу еру людства, тоді український націоналізм і українська самостійна держава займають у цьому головне й важливе місце. Це становить зламання статус-кво і утворення нового укладу сил також у районі стику трьох континентів - Європи, Африки і Азії. На тому полі Сходу головна битва ще не відбулася. Ще не запало рішення, який народ на карті посінного літопису запишє своє переможне ім'я творця нової історії, тієї нової доби людського ладу, яку революція молодої генерації шестидесятих років започаткувала, підгажуючи себе її авангардом. Наша земля, земля батьків нашої молодої генерації в ліяспорі, - це велетенська піраміда жорторного життя. Останні переможці - московські фараони, збудували собі тут піраміду слави, чи ралше ганьби. Але дух Нескореної землі за півстоліття перетопив у жарі рідні кости на бронзу і вилив сьогодні свій дзвін голосної ідеї. Сьогодні - це лагін Мороза, Дзюби, Чорногола, Стуса, Шухевича, Симоненка, Алли Горської, Слерстюка, Калинця і багатьох інших. Його відгомін піднесла українська студентська молодь закордоном. Його відгомін піднесе на дусі 300.000 студіюючої молоді в Україні. Його відгомін ще піднесе нове

покоління ідеалістів світу.

Той дзвін - це вічна, незрима Воюча Україна. Вона не далася упіймати в аркан і здавити в певно-зав'язаній петлі. Через більш як півстоліття цю Воючу Україну не вдалося вбити, закувати, перевиховати і переворити засобами ліялектичної біології. Свою роль і відповідальність знайшли і зрозуміли шестидесятники, відсмежуючи нове покоління, в якому хоч і було воно виховане на принципах марксизму-ленінізму - глибоко заморінились ідеї українського націоналізму. Виникає питання: чи Валентин Мороз і Юрій Шухевич та сотки Нескорених караються сьогодні за чистоту принципів марксизму-ленінізму, чи за обстоювання права своєї діяльності одиниці і народу в рамках незалежної держави? Відповідь на це питання є очевидна, ясна і безсумнівно самозрозуміла. Зростаюча політична активізація молодого українського суспільства в діяспорі, у висліді руху опору молодої генерації в Україні, є яскравим виявом синтезу традиційних засад визвольної боротьби з діяльністю української молоді закордоном і мета їхня одна: визволити Україну.

Українська активістична молодь у Канаді достаточно виявила свідомість своєї ролі, своєї відповідальності і своїх завдань.

Ми зрозуміли, що затруднювання молодих людей на полі зовнішньої діяльності, у ділянках дослідів, інформації і комунікації, є такою самою важливою потребою, як пости адміністраторів наших домів, працівників народних асекурансій чи громадських кредитівок.

Дивиться з таєї перспективи не означає додержуватись таких чи інших скрайних поглядів. Ніхто не заперечує важливості релігійного, культурного, мистецького, економічного та професійного аспекту громадського життя. Однак ми не можемо нехтувати засадою політичного пріоритету, якщо ми цього вимагаємо чи його нахидаємо молодому українському поколінню в Канаді.

І тому, як я згадував на початку цієї доповіді, тут мова і про роля і завдання молоді відносно політичних ідеалів українського народу і про носіїв тих політичних ідеалів в організованих структурах відносно молоді. Наша організація займає погаже місце не лише серед української зорганізованої спільноти, але і в перспективі взаємного відношення та впливу української громади на всеканадській арені. Ліга Визволення України без сумніву іде в авангарді інших канадських організацій з виключно зовнішньо-політичною орієнтацією спрямованою проти ССР - московсько-советської тюрми народів. Кличі "Свобода народам" і "Свобода людині" - це клічі відповіді для нашої доби. Засади українського революційного націоналізму становлять фундамент визвольних процесів 20-го століття, що захопили ряд країн на всіх континентах світу, у протистоянні до колоніяльних та імперіялістичних систем.

Якщо делегати цієї ІІ-тої Крайової Конференції ЛВУ свідомі ролі і відповідальності нашої організації в діяспорі, немає сумніву щодо відповідності наших політичних засад до вимог часу і реальності обставин. Немає також сумніву стосовно недостатності, а деколи і нездатності, відповідних працівників та засобів. Українська молодь і студентство у вільному світі раличально застиковувались за останніх п'ять років, головно під впливом ідейних процесів в Україні і руху опору Нескорених, стимуллю яких московсько-большевицькими репресіями. Нескорені в Україні збурдили нас тут до більшого зусилля, до ширшого фронту і нових форм боротьби з ворогом закордоном. У спільніх акціях виявилась краща пристосованість молодих до ментальності, обставин і форм дії канадського довкілля. Виявилася їх спроможність щільно змобілізувати публічну опінію, здатність для ефективної масової комунікації та інформації та здібність до керівництва і ведення праці й досягнення максимального успіху.

Рівно ж відчувається часами застереження частини молоді і студентів до частини "старої еміграційної гвардії", що виявляє нахил перерости у стереотипів, надаючи з кожним роком більшої шаблонності як структурі, так і засобам діяльності різних організацій.

Так підтверджується правда, що неплідність ідеї часто виникає внаслідок бюрократичної стерилізації в обставинах зростаючого матеріального добробуту та відсутності чинника "прямої акції", явного конфлікту-зудару з горогом, що пог'язане з фізичними жертвами та мучениками.

Причини для незадоволення з існуючого стану та для критики напевно всюди існують. Нам треба не так турбуватись діягнозом, як радше піднайденням ліку. Наш лік і наша сила - це молоде покоління активістів, яке турбується нашими недоліками і шукає найкращого шляху для завершення наших спільніх ідей - гіддано, скромно, без претенсій і без жодних особистих інтересів.

Майбутнє нашої організації, нашої спільноти в Канаді і нашого народу на рідних землях, пог'язане одним спільним елементом, - елементом боротьби за існування, за життя нації. Молода генерація українців в Канаді, так як і молоде покоління в Україні, - свідомі своїх завдань і обог'язків супроти себе і свого народу, своїх предків і своїх нашадків. Боротьба за багатокультурність у Канаді, що має забезпечити вільний розвиток української спільноти проти загрози асиміляції, ведеться паралельно з загальною боротьбою українського народу в Україні за державну самостійність, за способінне існування і розвиток нації, на сучасному етапі - проти русифікації і колоніалізму в советській московській імперії.

Наша зрілість виявиться тоді, коли ми краще будемо доказувати, не словами, а чином, що наділі немає такої пріоритетності між генераціями, ані такого розбрата в сучасному поколінні, який би не допустив до широго сприймання обопільної критики, для взаємної допомоги, для дальнього скріплення наших рядів - одного спільного солідарного фронту революційного націоналізму. Це основа і пимога нашої трудної лоби для завершення спільного Великого Чину - здобуття волі українському народові і незалежності Української Самостійної Соборної Нації-Держави.

НАДІСЛАЛИ ПИСЬМОВІ ПРИВІТАННЯ НА ХІІ КРАЙОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ ЛВУ І СЕСІЮ ОЖ ЛВУ :

Відділ ОЖ ЛВУ ВІНДЗОР, Онт.: М. ЦІКАЛО - голова, З. МАТИІВ - секретар,

Відділ ОЖ ЛВУ ВЕЛЛАНД, Онт.: Віра АДАМСЬКА - голова, І. ГРЕНДА - секретар,

Відділ ОЖ ЛВУ ЕДМОНТОН, Альта: Л. СКОЛЬНИЙ - голова, М. ПАІК - секретар,

Відділ ОЖ ЛВУ КАЛГАРИ, Альта: Катерина ПАПІРЧУК, секретар,

Відділ ЛВУ - КАЛГАРИ, Альта: М. АНДРІЙШИН - голова, Т. ТКТЬКО - секретар,

Відділ ЛВУ ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, Ман.: Д. ДОМАРАДЗ - голова, Д. ЯКИМЕЧКО - секретар,

Відділ ОЖ ЛВУ СТ. ТОМАС, Онт.: Л. ПАДУЧАК - секретар.

ВСІМ ІМ - НАША НАШИРІША ПОДЯКА.

УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В МИNUЛОМУ І СУЧASНОМУ В УКРАЇНІ
I ЇЇ ЗАВДАННЯ НА ЕMІГРАЦІЇ

/Доповідь виголошена на Сесії ОЖ ЛВУ 23.4.1972/

"Бо лих одна Україна Мати,
 Де хвилі неба голубі,
 Для Неї жити і страждати,
 За Неї вмерти в боротьбі!"

/Ві збірки "Слово і зброя"/

Вже з зарання нашого державного життя український народ поклав величезні жертви при будові й обороні своєї держави. В цій боротьбі рам'я-в-рам'я з мужами стояли й українські жінки.

В нас в Україні роля жінки дуже визначна, вона гідмінна від стилю московсько-рабського життя. Продовж нашої історії зустрічаємо світлі постаті наших жінок, починаючи від нашої Святої Княгині Ольги, яка суворо карає винних за смерть свого мужа князя Ігоря і розумно й справедливо править державою та переходить до історії як одна з видатних володарок на южному престолі в Києві. Вона теж перша християнська володарка Русі-України, що кладе перші підвалини для християнства в нашій землі. Анна Ярославна, що засіла на французькому престолі як дружина французького короля, теж здобула собі прихильну оцінку історії.

В нас жінка завжди була рівнопрагна з мужчиною. В українській родині немає верховодства одного, але є спільна праця й жура за дітей, гармонійна співпраця і спільне обмірювання справ. Жінка приймає участь у громадському житті. І так воно є в нас не від нині.

Пригадаймо матір Великого Гетьмана Мазепи, до якої в монастир ходив з-чата розумний гетьман по поради. Пригадаймо гетьмані і полковниці ко-зацької доби, які в час відсутності своїх чоловіків правили краєм, видали універсали й грали активну роль в політиці. Під час нападів татар приходилося часто українській жінці зі шаблею в руках боронити рідної землі. Колись, коли Батий зруйнував Київ, кожний другий труп на оборонних мурах нашої столиці це був жіночий труп. Коли червоними лунами горіла гетьманська столиця, все жіночє населення знищеного москалями Батурина згинуло в збройній боротьбі смертью воїогників.

За давніми звичаями наших предків і в нашему двадцятому столітті, що свою національно-визвольною боротьбою і відродженням української держави 1918-1920 років нічим не уступає нашій козацькій добі, українська жінка плече об плече стояла в збройній боротьбі зі своїми братами, синами, чоловіками проти всіх ворогів України, бо слобода й честь для неї дорожчі від життя.

Століттями живе цей закон в кропі української жінки й доходити до голосу і чину, коли під мурами Батьківщини з'являється ворог. То ж в часі Визвольних Змагань 1918-1920 років маємо наших воїків-героїнь, що служили в рядах Української Галицької Армії /УГА/, як Олена Степанівна, Софія Галечко, Ольга Басараб та інші.

ОЛЬГА БАСАРАБ - воїк УГА, після проганіх інших визвольних змагань, гроюючи істотою кинулася у вир революційної боротьби УВО, була заарештована польською поліцією і кинута до тюрми "Бригідки" у Львові. 12-го лютого 1924 року вночі була ганебно замордогана польськими опричниками, бо не зрадила їм тайн організації. Ольга Басараб стала патронкою й символом бойових лагерів нашого безстрашного жіночтва, символом перемоги духа над

брутальною фізичною силою, а її життя і смерть стали дороговказом для української молоді на її життєвому шляху. Лави УВО, а згодом ОУН, попогняються жіноцтвом, яке виконує нераз дуже небезпечні завдання. В атентатах на представників польської окупаційної влади, ката політичних в'язнів комісара Чехопського у Львові, чи міністра Перацького у Варшаві, та ін., - роля жінки-революціонерки була необхідна; хто зна, чи ці чини ОУН без участі жінки були б успішними. А даліше, жінки переховували і перевозили підпільну літературу і зброю, виконували обов'язки зв'язкових, курієрок і т.д.

У всіх частинах України, під окупаціями різних займанців, як постава цілого українського народу, так і тому числі теж і української жінки, - була гідна і героїчна. Згадаймо хоч коротко процес Спілки Визволення України і постапу на ньому письменниці Людмили Старицької-Черняхівської, яка відговою з прокурором Панасом Любченком, що заступав лінію Москви, гідно оборонила українську лінію, українську культуру, українську окремішну душу. Черняхівська перемогла Любченка. І кілька років пізніше, хто зна, чи Панасогі Любченкові, при заряджуванні револьвера для себе і своєї дружини, не стояла перед очима Черняхівська і всі замучені й закатовані земляки, для яких Гін, як прокурор, вимагав у 1930-тих роках "достойного покрання", стояли тепер вже не як підсудні, але як судді, ті, що ставили Україну понад усе.

Як у кожній боротьбі, так і в боротьбі українського народу не обходилося без втрат. Тож не диво, що тюрми по всіх містах наповнялися бойовиками УВО, а згодом ОУН, а і тому було теж поважне число і жінок з усіх шарів громадянства - студенток, робітниць та дочек села. В'язниці львівських Бригідок, Тернополя, Станиславова, Дрогобича, Рівного, Луцька, Вронського Хреста та інші були німими спідками тої завзятої боротьби, яка гелася в той час на Західних Українських Землях. Великі політичні процеси, приналежність до ОУН у Львові, Тернополі, Луцьку, Дрогобичі, Рівному, Варшаві та інших містах, потверджують велику участь українського жіноцтва з різних шарів українського народу в боротьбі проти окупантів і гідну та героїчну постапу й високий ідеалізм української жінки. Вона зуміла зреагувати зі щастя подружного життя і материнства та коротати довгі роки в тюрмах в ім'я великої ідеї - визволення свого народу.

Коли на початку другої світової війни впала Польща і Західні Українські Землі зайняла Москва, і вся Україна опинилася в єдиній неголі, а згодом нацистична Німеччина у війні з комуністичною Росією окупувала Україну, витворилася була специфічна ситуація, де Україна мусіла воювати на два фронти проти найбільших потуг тодішнього світу: комуністичної Росії і нацистівської Німеччини за своє право бути господарем на власній землі.

Розпочалася велика двофронтова війна - всенародне повстання ОУН-УПА. Започаткована 30 червня 1941 року противіменська і противосійська війна нашої славної Української Повстанської Армії під проводом легендарного командира ген. Романа Шухевича-Чупринки, продовжувалася ще декілька років після формального закінчення другої світової війни. В лагах УПА у боротьбі проти окупантів України приймав участь геєсь український народ: чоловіки, жінки, молоді і старі, а нагіть діти.

Українська жінка виконувала в цій боротьбі спеціальні загдання, нераз найтяжчі, як функції зв'язкових, медсестер по підпільних лічницях, розгідчичъ, друкарок у підділах тошо. Скільки випадків трагічних, а річночасно героїчних, записала історія боротьби проти німців і москалів, де жінки - бугало - розригали себе гранатами та бункрами, або проковтували отрую, щоб не здатися тортогові. Чи знає історія іншого народу такі геройства? Українська жінка-революціонерка не має собі рівної в історії людства! Український Червоний Хрест при УПА розбудувала українську жінку. Велика в тому

заслуга Катруся Зарицької, що писала своє ім'я золотими буквами в історію визвольних змагань українського народу. Вона до нині ще кається в московсько-більшевицьких концлагеряхдалекої півночі, а разом з нею її співробітниці і товаришки долі й недолі, як Одарка Гусак та многі інші невідомі нам жінки-героїні. Недавно Катруся Зарицька в клезематах Мордогії сльозами і кроп'ю гишила закладку до книжки з гдячності тій людині, що переслава їй листок з дерева з рілної України - рілного Львова.

А чи тільки вони? Галля Левицька, застукана більшевиками ще у 1940 році, розірвала себе гранатою, Олена Теліга, Галина Столляр, Гандзя Демідівська і багато-багато інших - мужньо склали своє життя на жертівнику Батьківщини. Їм же немає ні числа ні рахунку...

5 березня 1950 року в бою проти військ МВД в Білогорії коло Львова гине на полі слаги Гологний Командир УПА ген. Роман Шухевич-Чупринка. З його смертю закінчується найбільш героїчний період в історії УПА, етап генеральського повстання, але не припинилася революційно-визвольна боротьба, яка перейшла у нові форми, прийняла ногі методи. Багато колишніх боївиків ОУН і поякіг УПА опинилися по тюрмах і концлагерях далекої півночі. І - як звичайно - всюди з ними є присутня українська жінка.

Вже від років приходять вістки з України, розказують відвідувачі, пишуть в пресі, в журналах, в книжках різні автори, а головно чужинці, про новий етап боротьби, яка ведеться проти московських окупантів, як в Україні, так і у всіх інших країнах заграбаних Москвою. Очевидці-чужинці, що поділяли спільну недолю по концтаборах, з усіх національностей найбільше цінять українську людину - жінок і чоловіків - за їхню високу моральну стійкість, за те, що вони не втратили віри в Бога і Його правду сіяту, за їх велику любов до своєї поневоленої, але ніколи нескореної, героїчної батьківщини України.

Вони розказують про штрайки, бунти, про боротьбу в московських концтаборах за Богом іні людині прага, про молитовні групи, що їх організували жінки, про українських жінок-самаританок, які несуть поміч рілним братам та співтогоришам недолі в цих нелюдяних умовинах життя.

Хто не пригалусь, як 26 червня 1954 року москалі розчавили танками концлагері Кінгірі в Казахстані 500 українських жінок, що стали в обороні своїх братів і заступили їхіл до табору! Невинна кров безборонних гіязнів-героїнь лилася потоками, зрошуючи казахську землю...

Крім цього, українська жінка мусіла теж виконувати і свої обов'язки специфічні жінки: бути дружиною, матірю, чихогницею своїх дітей, громадською і суспільною робітницею, і то за всяких обставин і окупацій.

В короткій доповіді тяжко згадати всі хоч би тільки найважніші події чи постаті з нашої революційно-визвольної боротьби. На цо було би потрібно докладних студій, багато томів книжок і пера великого майстра, щоб описати лише нашу добу революції 20-го сторіччя. Тут згадано тільки деякі фрагменти, але й ці вже гистарчать, щоб намалювати нам образ української жінки, якої мученицький шлях ішов через польські тюрми, через московські розстріли, голод, масакри 1941 року, через рогонь камер німецьких концтаборів і крижаний холод сибірських пустирів московських концлагерів. Але українська жінка гордо виконувала і виконує наказ української кропи, і коли треба було, - дочки України виходили на барикади!

І далі нині ведеться ця безпошална жорстока боротьба в Україні. Ворог - Москва почав ногу хвилю терору в Україні. Недавно заарештовано багато культурних діячів України - поетів, письменників, митців, а в тому числі теж і жінок, - і це гже з молодого покоління; підготовляються ногі показові процеси та присуди. Побояться ворог знову нового розпліту, побояться України, "цієї квітки, що гиростає серед снігів", - і цей ворог веде новий наступ на знищенння духових гаростостей народу, гіри в Бога, традицій, культури, душі народу. Але марні Його намагання, бо гже не спинити Йому

цього розкіту України, як і жодні засоби не спинять його власної загибелі. Біо молоде покоління України, у сданні зі старшими віком, високо несе прапор боротьби; там немає конфлікту поколінь, між матір'ю і сином, батьком і донькою, Зарицькою і Морозом, чи Горбовим і Аллою Горською.

І коли Аллу Горську, мистиця і громадську діячку, замордувало московське КГБ 28 листопада 1970 року, то цей факт не застрашив її друзів, а навпаки, викликав велику реакцію серед культурних діячів України.

На похороні Алли Олександер Сергієнко між іншим сказав:

"Вона вміла любити людей, аби тільки в людині був корінь - любов до рідного народу, готовість вірно йому служити... Вони /вороги/ ненавиділи її за те, за що ми любимо... Неймовірно тяжко працювати для українського народу, та він завжди давав із себе таких людей, як Алла Горська, готових іти до кінця своєю дорогою... Ми не дамо згасити вогонь, який Ти живила своїм серцем..."

Святослав Сверстюк у своєму слові сказав, що "...це була людина, на яку можна покластися у всьому, як на себе самого, навіть більше ніж на себе. Воно мала щедрий художницький талант віддатися безкорисно й цілком людям і справі, за яку взялася... То була рідкісна людина, що на віки залишиться з нами, як рідна душа..."

Іван Гель у виступі на похороні Алли Горської теж відважно і ясно її характеризує: "Доля Алли схожа на долю її народу... Оця свіжа могила викопана не тільки в багатострадальній українській землі, а й у серці кожного з нас... Алла залишиться для нас вірцем Людини і Мистця, що не знає схилянь перед коньюнктурою і не зважає на "добре" і "лихі" часи, а наполегливо шукає тієї єдиної, для кожного своєрідної дороги, на якій найбільш прислужимось Україні... Ти заслужила на почесне і святе право, подолавши смерть, залишитися серед нас живою, вперто і твердо ступати по судженому нам важкому тернистому шляху..."

Та чи тільки Алла Горська? Їх багато в нашій Україні і тепер, імен яких не можемо ще згадувати. Ось уривки з листів з України: пише дружина, муза якої заслали на довгі роки, а вона залишилася з маленькою дитиною, без жадних засобів до життя, переслідувана, гонена: "Вже 27 днів життя з природою, від сходу до сходу сонця, ввесь час з ним. Тому ми з Тарасиком так любимо подорожувати зі своєю хатою /наметом/ на плечах...". А інша пише: "Коли вдивишся у це все, то й дивно стає, що люди можуть ще сміятися, а матері дітей родити, музику чути..."

Серед таких власне обставин українська жінка там в Україні і всюди, де її загнала люта недоля, розсіявиши по всіх закутках московського червоного царства, мусить бути і дружиною, і матір'ю, і виховницею своїх дітей, і громадською та суспільною діячкою і мистцем, - і вона гідно виконує взяті на себе ці великі й почесні обов'язки, чого доказом є це нове патріотичне, тверде покоління України.

У "Зверненні Воючої України" до всієї української еміграції з 1949 року читаємо, що "Воюча Україна насамперед вимагає, щоб українська еміграція гідно і відповідально репрезентувала свій народ і його визвольну боротьбу перед зовнішнім світом", та що "Воюча Україна рішуче вимагає від української еміграції повної єдності, єдності не на словах, а на ділі, єдності дієвої, єдності на базі визвольної боротьби українського народу на українських землях".

І нині, у грізну годину нації, ми знову чуємо голос НЕСКОРЕНИХ з України: "Не будь Пилатом, що вмиває руки, в тяжку годину, коли козацьке плем'я несе свій хрест на висоту Голгофи... Не маєм права вмерти, доки народ у рабстві... Земля не прийме, викине!"...

Поставмо нині собі питання: Як ми виконали і як ми виконуємо ці вимоги Воючої України і голосу Нескорених України в країнах нашого посес-

лення? Чи виправдуємо ми налії наших братів і сестер на Рідних Землях?

Ми, яких доля розсіяла по цілому світі, поселилися в різних країнах і зразу ж, або включились у вже існуючі українські національні церкви, товариства, організації, або - в міру потреби - творили нові, часом дуже спеціфічні, організації, теж достосовані до обставин даних країн нашого поселення.

Ми маємо велиki успiхи у всiх дiлянках нашого життя, як на полi церковному, органiзацiйному, молодiжному, фiнансово-гospодарському, видавничому, преси i т.д. На вiдтинку зовнiшньо-полiтичному, завдяки пiдтримцi свiдомої й жертвенної частини української емiграцiї та завдяки вiдданостi одиниць, в тому теж з участю жiнок, добре iм'я України вже є знане у всiх країнах Европи, Америки, Azii, Австралiї. На мiжнародnих антикомунiстичних конференцiях завсiди є присутнi представники України та поневолених московським iмперiялiзмом народiв, i там вирiшуються важливi питання прихильно для української справи. На церковному полi ми примусимо до завершення обидвох українських Церков патрiярхатами, i ми вiримо, що коли постава нашої iерархiї буде солiдарна, одностайна i тверда, ми це завершення осягнемо.

Ми знаємо, що проти нас дiють темнi сили всюди у свiтi - навiть у Ватиканi, всюди маємо proti себе того самого ворога - Москву, а Ватикан radi сповiдного миру-спокою, radi так званої "мирної коекзистенцiї" з безбожницькою Москвою, яка закатувала мiльйони людей i далi плянує зробити те same з рештою ще вiльного свiту, - прийняв мовчанкою знищення Української Католицької Церкви в Українi москвинами, зайняв негативне становище до справи нашого патрiярхату, а в повiдомленнi про звiльнення архиєпископа Василя Величкiвського навiть не подав, що вiн єпископ. Ватикан мовчав, коли замордували Аллу Горську, коли судили Мороза i інших, i мовчить, коли Москва переводить новi арешти i пiдготовляє процес i новi засуди над културними дiячами України, якi лише словом, тiльки думкою, пером, пензлем, хотiли висловити свої патрiотичнi i християнськi погляди. Ale той же Ватикан не мовчав, коли були вiдкритi суди над грецькими комунiстами, над басками i комунiсткою Анжелею Дейвiс, якi зi збросю в руках вбивали людей.

На фiнансово-гospодарському вiдтинку ми розбудували кредитову кооперацiю, торговельнi пiдприємства, маємо Великi громадськi domi, оселi для молодi, розбудованi видавництва, пресу i т.д. Через нашi молодiжнi органiзацiї вже перейшли тисячi молодi, молодих людей, якi вже покiнчили високi унiверситетськi студiї, стали професiоналiстами, як iнженери, лiкарi, адвокати, учителi, професори унiверситетiв i т.д. Виглядає, що наш баланс за той час чвертьсторiччя по вiйнi є дуже корисний.

Правдою є, що ми маємо велиki успiхи, ale у всiй цiй нашiй радостi з цього приводу є теж одне "ALE". Як довго ми ще зможемо цей наш стан затримати? Як довго ми ще зможемо цими нашими успiхами жити i радiти? Хто буде провалити цi всi нашi установи, нашу роботу, як прийде час, коли ми вже не зможемо цiєї працi вести? Чи маємо ми nинi достатнє число цих молодих - наших дiтей i чи вони готовi дальше цю нашу працю продовжувати? Перегляньмо списки членок i членiв у наших товариствах, органiзацiях, - розгляньмося мiж собою на наших сходинах, чи справd i ми маємо вже готову нашу змiну? Якщо б вiдповiдь на цi питання була негативна, то значить, що ми в нашiй працi не доглянули найважливiшого. A є пiдстави до такого побоювання, бо вже вiд кiлькох рокiв слiдна журнала в проводах нашого органiзованого життя, що ми не маємо потрiбного поповнення, ведеться пошукування за молодими нашими людьми, нашими дiтьми, що вже тепер повиннi бiставати з нами до працi, як наша майбутня змiна.

І тут знову виринає проблема жiнки - української жiнки-матерi. Чи виконали ми, матерi, нашi обор'язки, що їх на нас накладає велике досто-

їнство матері, по відношенні до Бога і України, як жрекині буття і духа нації? А велика надія покладав на нас Рідний Край, бо у Зверненні Вокуючої України є окремий розділ, в якому пишеться: "Українські жінки на еміграції! Край радіє Вашою активністю і організованістю та досягненнями в результаті успіхами. Ще більше зміцнюйте свою організованість, ще ширше розгортаєте свою активність, як на внутрішньо-еміграційному, так і на зовнішньому відтінках. Пильно зберігайте на еміграції у громадському і родинно-особистому житті світлі традиції українського жіночтва!"

Зосередім нашу увагу тепер спеціально на проблемі дітей, молоді, нашої зміни! Знайдім спосіб, щоб привернути до нашого організованого життя тих наших молодих, які не з нами! Подбаймо про належне виховання тих, які ще не доросли до віку, коли вже відходять з хати, подбаймо про цих ще найменших, бо це вже найвищий час, коли ще можна багато направити.

Бо якщо ми дальше занедбаємо цю найважливішу справу, то всі наші здобутки, дотеперішні успіхи, наши матеріяльні надбання проминуть як часові, коротко-триваючі.

Збераймо увагу при вихованні наших літій, нашої молоді, на вічні праці, не перецінююмо матеріяльних вартостей, цього "золотого тельця", так дуже популярного нині в світі, а спеціально на цьому континенті, бо це є причиною всього зла, апатії та негації культурних і духових надбань нашії та всього людства. Обов'язок української жінки-матері - працювати над вихованням своїх власних дітей, а не залишати їх на платних пильнувальниць, а самій іти на заробіткову працю. Чужі платні виховниці чи пильнувальниці не виховають вам дітей, лише власна родина, а в родині мати, може виховати дітей так, як цього вона собі бажає, як цього вимагає потреба нашої батьківщини України і нашої рідної віри.

У вихованні наших дітей і молоді вкажім їм на великі і світлі полі і постаті української історії. Наголошуймо позитивні й величні полі і постаті, а не лише негативні, пригноблюючі. Вказуймо їм на процеси, які нині проходять в Україні, на супротив молоді там, у царстві московського сатани, вкажім на наших поетів, письменників, журналістів, критиків, мистців, як Василь Симоненко, Алла Горська, Валентин Мороз, Чорновіл, Дзюба, Караганський, брати Горині та многі-многі інші. Ставмо нашим дітям за приклад Юрка Шухевича, сина ген. Романа Шухевича-Чупринки, легендарного командира УПА. Пригадуймо їм про матір Юрка, а дружину генерала - Наталку Березинську-Шухевич, яка Дантове пекло мусіла перейти і ще даліше його переносить. Пригадуймо інших наших геройнь, матерей, дружин, сестер наших провідників та бойовиків ОУН і воїнів УПА та Нескорених в Україні тепер, які твердо стояли і стоять при вірі в Бога батьків своїх та за нашу українську Правду.

Мусимо всіма нам доступними засобами вдержати нашу молодь, щоб не пропала у чужому морю.

Хай світлий приклад життя наших геройнь та геройів, приклад іхньої боротьби та загибелі буде і для нас і для них надхненням на все даліше життя на жертовну працю і службу рідному українському народові і нашій нескореній батьківщині Україні!

"Я все вілдам Тобі, Вкраїно:
Родину любу, рідний дім
І все, що дав мені у віні
Великий Бог: мій дух, мов грім!"

/"Слово і зброя"/

Софія Гончар

УКРАЇНСЬКА МАТИ У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ

"Легко кімінь глодати, як дітей ховати" - каже наша стара припомінка, а в ній стільки мудрості і премудри.

Виховання дитини було, є і буде центральною проблемою людського роду і людської спільноти, а коли говоримо про українські матері, обобли в діаспорі, то її обов'язки виховання дитини є незмірні.

Століттями виховувалась українська мати, баба, прараба в чужій школі, чужій державі, чужими учителями. Вона ж часто не може передати дитині те, чого її вчили. Українська мати мусить свідомо і переконливо вчити своїх дітей виключно з своєго почуття та інстинкту.

Мати в петшу чергу, повинна бути для своїх дітей світиною любові такої потрібної для дитини в кожній фазі її розвитку і росту. Мати не має бути скуча на пестощі та поцілунки для своєго малюта. Якось розказував міністр юнак, що він втік з одного садочка та пішов до другого, бо там була садівничка, яка була виключно вчителькою, а він мав лише чотири роки і потребував більше мамами, як строгої вчительки.

Мати іде заробляти на хліб щоденний, але дитина цього не розуміє що це потреба чи обов'язок. Дитина має свій світогляд і для неї він реальний. Власне тут мати має допомогти своїй дитині зрозуміти належно обставини. Спрійна розмова матері з дитиною дає позитивні наслідки.

Тут в Канаді ми є настільки щасливі, що маємо цілий гід середників які є допоміжні у вихованні дітей. Українська церква і школа є духовим харчем, без якого немислимий півночінний член української родини і громади. Молодіжні організації є тим звеном, яке приковує нашу дитину до двох тисячлітнього історичного стовбура українського буття. Спортивні дружини, студентські товариства, табори, гуртові прогулочки - це все в шаблі до цілого виховання доброї дитини і вирощування добрих патріотів.

Але мати, українська мати, має бути тою силою, яка утримує ті шаблі на відповідному поземі.

Українська мати повинна передати дитині скарб, який привезла з тіднії землі, своїм дітям: нині дне мистецтво, пісні, танці, традиційні звичаї, а над усе рідну мову та віру. Візьмім для прикладу хочби Різдво Христове. Скільки скарбів може українська мати передати наступному поколінню з отих власних звичаїв: коляди, або прогарної нашої святої вечери. Не старайтесь заступити чимсь легким чи модернішим наших звичаїв. Розкажіть своїй доні чи синові про Різдво, Великдень, весілля, Андріївські вечори чи ноchi під Івана Купала на Україні.

Часто нам здається, що нічого не лишилось у дитичій голові з нашою мудрістю, але так вони є. Плоди нашої неутомної праці залишаються в дитині незмінні і спонукують її іти слідами батьків.

Українські батьки, церкви, організації повинні зперте пригадувати українській молоді, щоб молоді женилися виключно між собою. Во лише українське поєднання буде гніздом і запорукою щастя української родини.

Тут пригадується мені проповідь одного священника до шкільної

дітвою. Він між іншим сказав: За кілька років багато з вас буде вже на високих студіях, буде здобувати дипломи, але пам'ятайте, що не треба жити лише для диплому, для куска паперу, ви живіте для України, живіте для української години і здобувайтимі диплом для неї. В пошуку честі будьте добрею, чесною та чистотою людиною.

Пригадаймо собі свою дитину, коли вона приходила зі школи цілком розчарована, без найменшої охоти будь-що робити. Чим ми допомогли їй у хвилинах безнадійності? А дитина в таких хвилинах найбільше потребує батьків, які б знали, коли треба діти до школи і поговорити з вчителем, коли не дозволити на телевізію, коли забрати дитину до бібліотеки, коли їй підуть, коли болитись, а коли мрійті безжурно.

Від дитини треба змогти, щоб вона інформувала родичів, куди іде і як довго буде поза дном. Хоч часто діти нарікають, що їх забагато пильнують, але це є їхній зовнішній бут - борудна їхні задоволення з того, що хтось після них дбає, що хтось ними турбується. Не змогаймо від дитини більше ніж вона здібна осигнути. Дитина не сміє думати, що родичі цікавляться лише її марками "марками".

Переконаймо дитину, що ми цікавимось не її марками, але її власним добрим, бо добре марки це не високі марки, а ті, на якими дитина працює або зважто.

Щоб дитину меніше захоплювала легка і безвідповідальна вулиця, треба її навчити бути відповідальною. Уміти брати на себе обов'язки і виконувати їх. Обов'язки в свою чергу можуть бути тяготами, але також давати задоволення, залежно від способу, яким їх накидається, а тому українська мати має докладати усіх зусиль, щоб виконання кожного обов'язку було для дитини присміне. Це можна осигнути при умілій селекції і мудрому впровадженні відповідних обов'язків, зачинаючи від маленьких і поступово прогресуючи до більш складних. Мати обов'язкову, відповідальну дитину, яка прагне володіти українською мовою - є знаменита річ, але мати улюбленого члена родини, підмірного громадського діяча і гордого обороноця всього того, що є відносної і корисної для української громади - це є похвальне не лише перед народом нашим, але і перед самим Богом. А що є осигнути, треба бути прізвищною українською матір'ю, бути тим ідеалом, в який зацівіли б не лише маленькі, але також і дорослі наші діти.

Стараймось передавати дітям силу любови до своєї родини, до своєї громади, до своєї батьківщини: відкриймо їм двері до пізнання багатства культури нашого народу. Це заздання дуже тіжке і не кожному вдається єсянгнути його створідстково. Причин до того дуже багато, часто залежних від нас, а дуже часто цілком не залежних, але в данім випадку міряється не те, що ми єсянгнули, а те, в якій мірі ми пробували єсянгнути.

ПОСТАНОВИ І РЕЗОЛЮЦІЇ

XII. КРАЙОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЛВУ

П р и в і т а н н я

XII. Крайова Конференція Ліги Визволення України, що відбувається у 30-річчя створення і боротьби Української Повстанської Армії, стверджує, що за ідеї волі і державної незалежності України, за які клали свої голови воїни УНА, продовжуючи визвольну боротьбу попередніх поколінь українського народу - змагається нині нове покоління під советською окупацією. Це патріотична українська молодь, українські діячі культури, українські робітники і селянство, що ставлять опір русифікації і змагають людських і політичних прав для забезпечення свободи і повного розвитку українського народу.

Цьому новому поколінню, яке одержиме вірою у правду України і устами Валентина Мороза заявило ворогові: "будемо битись!" - висловлюємо нашу пошану і заявляємо всебічну нашу допомогу і піддержку, щоб перемогою завершити змагання рідного народу за волю і рівноправність серед державних народів світу.

Конференція вітає український народ і його борців-героїв, яким не страшні ніфафіновані методи терору КГБ, ні засуди на довголітнєув'язнення в тюрмах і концтаборах Сибіру або в психіатричних клініках.

Вітаємо ієрархію Українських Церков і заявляємо всеобщу і повну піддержку ЛВУ змаганням УКЦеркви під проводом Блаженнішого Верховного архієпископа Кир Йосифа за завершення її патріярхатом, і змаганням Української Православної Церкви до поїного структурально-організаційного об'єднання і завершення.

Вітаємо Організацію Українських Націоналістів і її голову Ярослава Стецька.

Вітаємо Український Визвольний Фронт на рідній землі, у всьому світі і в Канаді, та всі українські політичні, громадські, молодіжні, комбатантські, наукові та культурні організації, які стоять на національно-самостійницьких позиціях.

Вітаємо АВН і його складові організації, які дружньо працюють і змагають до ліквідації російсько-большевицької імперії та перемоги передових ідей свободи для всіх народів і людей.

Загальні постанови

XII Крайова Конференція ЛВУ, що відбувається на порозі завершення 25-літньої діяльності нашої організації, стверджує незмінну актуальність ідейно-програмових зasad і напрямників ЛВУ в праці для добра українського народу на батьківщині і української спільноти в Канаді.

Особливо відмічуємо, як вияв природного і здорового процесу в

розвитку української спільноти щораз численнішою участю молодої генерації у громадському житті, в тому зокрема ~~рядах ЛВУ та інших організацій УВФронту.~~ ^{в організованих}

Це відкриває кращі і ширші перспективи для мобілізації і скріплення силового потенціалу української громади в Канаді, щоб а/ забезпечити українській громаді належне місце і права в Канаді, б/ з позицій і за допомогою канадських громадських, політичних і державних установ боротися за перемогу ідей свободи й справедливості для українського народу та за ліквідацію російсько-большевицького колоніалізму.

Визнаємо необхідним продовжувати зусилля для збереження і розгро-
нення співпраці і єдності українських сил в системі КУК у Канаді та СКВУ в світовому маштабі, щоб на базі власних сил добиватися кращих успіхів і признання для українців на всіх ділянках у країнах вільного світу та здобувати приятелів і союзників для українського народу і його визвольної справи.

Конференція остерігає і попереджує українську громаду перед посиленою диверсійно-провокативною акцією большевицької Москви за допомогою т.зв. культобміну і поїздок в Україну, закликаючи до чуйності і рішучої оборони в усіх ситуаціях прав українського народу на свободу і державну незалежність.

Як найрізучіше протестуємо проти переслідування Москвою українського народу і його передових людей, що змагаються за право жити вільним самобутнім життям. Закликаємо всю українську громаду, а зокрема членство ОУВФ, до одностайної і солідарної постави в обороні українського народу.

XII Крайова Конференція ЛВУ визиває все своє членство і кличе всі українські організації, установи й товариства скріпити і збільшити акції в обороні Нескорених, арештованих, переслідуваних, запроторених, що боряться з московським окупантам за належні українському народові права.

Непохитно захищаючи український традиційний характер і автономні права наших Церков, Конференція ЛВУ закликає ієрархію, священство і вірних осох Церков до зближення і співпраці для слави Бога і для добра українського народу.

У 1972 році припадають роковини великих українських історичних подій і постатей: I,000-річчя договору князя Святослава з Царгородом, 375-річчя смерти Северина Наливайка, 300-річчя народження гетьмана Пилипа Орлика, 300-річчя перемоги гетьмана Петра Дорошенка над поляками біля Четвертицівки, 250-річчя смерти гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного, 55-річчя Першого Всеукраїнського Військового З'їзду, 45-річчя Першої Конференції Українських Націоналістів, 40-річчя смерти бойовиків ОУН Василя Біласа і Дмитра Данилишина, 40-річчя голодової облоги України, 30-річчя Української Повстанської Армії, 25-річчя битви УПА з поляками під Балигородом, 25-річчя договору СССР, Польщі і Чехо-Словаччини проти

УПА , 25-річчя смерти провідника ОУН на ЗУЗ Ярослава Старуха, 25-річчя рейду відділів УПА на Захід.

Всі ці річниці говорять про постійну боротьбу України за свою самобутність, незалежність і державність.

XII Крайова Конференція закликає все своє членство, членство всіх ОУВФ та всю українську спільноту в належний спосіб відзначити ці велики річниці української історії.

— — — — —

РЕЗОЛЮЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНІ

1. Організаційна схема, в якій працює ЛВУ, дозволяє співмірний розвиток поодиноких ділянок українського суспільно-політичного життя в Канаді. Організаційна референтура ЛВУ обов'язана творити відповідні умовини для її росту.

2. Передумовою успішної праці є ідейність і жертовність членів. Тому, в противагу до заперечування людських вартостей імперіялістичною системою в УССР, лицарськість, шляхетність, ~~ініціативу~~, пошанування гідності людини, свободу думки і індивідуальну ~~ініціативу~~ вважаємо незаперечними і основними цінностями, які ми черпаємо з традицій морально-етичних принципів націоналістичної ідеології і які зумовлюють ~~та~~ затіснюють дружність, необхідну для добровільної ідейної жертвою праці в громадських установах, спертих на власні сили. На цих засадах була побудована Ліга Визволення України і на них спирається вся її діяльність.

3. З уваги на те, що в останньому часі в загальному українському громадському житті проявляється сильна позитивна тенденція до взаємного наближення, ми доцінюємо і піддержуємо актуальність конструктивних слів голови Проводу ОУН Ярослава Стецька: "...Плекаймо тё, що нас зближує, і уникаймо того, що нас віддає".

4. Праця над приєднуванням членів є справою першої важості. Членодиниця є рушійною субстанцією великої машини, якою є форма організації ЛВУ. Впarrі з почуттям відповідальності за організаційну справність цілості йде усвідомлення питомої важості кожного члена зокрема, що треба постійно враховувати у розгортанні акцій за приєднування нових членів.

5. Плянування, дискусії і дії всіх референтур, як теж поодиноких членів ЛВУ по цій лінії мають проходити в напрямі шукання доріг до нових членів, головно молодих родин і молодих людей, які себе, з різними причинами, ще не опреділили в суспільно-політичній роботі. Їх треба знаходити, з ними треба говорити, їх треба розуміти, і в першу чергу за нашою ініціативою включати в ряди ЛВУ. Особисті і товариські контакти є дуже успішні в такій праці.

6. Успіхи в роботі осягаємо через відповідне плянування праці. До намічування програми праці треба включати молодих членів, як теж

симп'тиків. Належить це робити в формі окремих комісій при референтурах ЛВУ, де можна було б висловлювати, обговорювати і брати до уваги думки, ідеї, проекти, вимоги і потреби української громади, щоб згодом на засіданнях управ іх приймати і примінювати згідно з потребами визвольної справи.

7. Організаційна референтура має бути у тісному контакті з відділами - іх треба відвідувати найменше один раз в рік.

8. З уваги на далеку віддаль від місця осідку Головної Управи ЛВУ, заступники голови Головної Управи ЛВУ в західніх провінціях Канади повинні опікуватися відділами своїх професій.

9. Менш активним відділам слід присвятити особливішу увагу і старатися допомогти їм наладнати працю.

10. Відділи, які є розміщені близько себе, повинні гуртуватись у районі для спільної праці, зокрема при влаштовуванні більших імпрез.

11. Відділи ЛВУ повинні бути в тісному контакті з усіма іншими ~~СУД~~ і відбувати з ними спільні пленарні засідання.

12. Повна і дружня співпраця членства є запорукою успіху і сили У. В. Фронту.

ВНУТРІШНЬО-ПОЛІТИЧНІ

XII. Крайова Конференція ЛВУ, розглянувши проблеми внутрішньої української дійності, внесла такі ствердження:

1. Згідно зі зобов'язуючою для себе назвою, Ліга Визволення України надалі поширюватиме і зміцнюватиме фронт боротьби за звільнення українського народу на рідних землях з російсько-большевицького поневолення, поборюватиме колоніалізм, тоталітаризм та імперіалізм окупантійного режиму.

2. ЛВУ буде змагати до того, щоб концепція революційно-визвольної боротьби за вільну і незалежну державу українського народу стала власністю всіх українців поза межами України.

3. Конференція уважає наскрізь шкідливою концепцію орієнтації на сучасні т.зв. реалітети в УССР. Дійсність в Україні заперечує сподівання на будь-які позитивні зміни в СССР, а в УССР зокрема.

4. Конференція засуджує злочинну політику московського імперського центру стосовно релігії і Церкви в Україні, української мови і культури, шкільництва, історичних пам'яток, селянства, робітництва та інтелігенції, а зокрема висловлює гострий протест проти тривалих репресій, переслідувань і запроторювань українських діячів культури, представників з шерегів молоді, інтелігенції, робітників і селян. Нап'ятновуємо зан-

дальське нищення могил Українських Січових Стільців на Янівському цвинтарі у Львові.

5. Конференція заявляє свою солідарність з українським народом, що є в боротьбі за своє національне і соціальне визволення та протестує проти:

- а/ воюючого атеїзму, якого метою є знищити релігію в Україні, і проти нав'язування Російської Православної Церкви українському народові;
- б/ русифікації, колонізації українських земель росіянами та іншими російськомовними елементами;
- в/ виселювання населення, а зокрема молоді поза межі України, а ув'язнення опірних в тюрмах і концлагерях.
- г/ проти економічно-господарської експлуатації.

6. ЛВУ повністю підтримує змагання Української Православної Церкви до встановлення єдності та щерковного завершення у вільному світі.

7. Конференція заявляє свою солідарність та підтримку змаганням Української Католицької Церкви завершити свою структуру патріярхатом. Помісність УКЦ-це повернення їй належних прав з її патріяршими нововластями.

8. Конференція стоїть на становищі, що громадське завершення в Канаді - Комітет Українців Канади - вимагає докорінних статутових змін по лінії виборності центральних органів, з рівночасним пошануванням і забезпеченням прав головних складових організацій, та реорганізації з метою перенести на членів президії відповідальність за роботу окремих секторів діяльності централі КУК, покликати представництво в Оттаві, посилити зовнішні зв'язки, шкільництво тощо.

9. Конференція вважає, що СКВУ з діючим постійним Секретаріятом як координаційний центр краївих громадських центрів повинен посилити свою діяльність.

10.XII Конференція ЛВУ вважає, що всі національні організації повинні зіграти важливу роль по лінії мобілізації сил і допомоги в роз'яснювальній роботі і дійовій кампанії серед наших співмешканців проти ворога України.

11. Організації Українського Визвольного Фронту, які ідейно об'єднані по лінії обов'язків і статутових завдань, сперті на широкі кола свого членства і українського громадянства, повинні відіграти ініціативну і унапрямлючу роль не тільки в колі українців, але й серед наших співмешканців.

12. Конференція ЛВУ рекомендує продовжувати і збільшувати контакти і взаємини з ОУВФ у всіх країнах та завершити їх координуючою надбудовою Світовим Українським Визвольним Фронтом.

13. Залучення молодшого віку українців у ряди ЛВУ під сучасну пору являється конечним постулатом для зростання нашої організації і української громади. У зв'язку з тим конечна є їх активізація у рядах ЛВУ та переглянення і доповнення методів і форм нашої праці.

14. Конференція уважає, що всебічне зростання української національної групи в Канаді має велике значення не тільки для активізації нашої допомоги боротьбі за священні права українського народу в Україні, але й для добра і майбутності всієї української громадськості в Канаді і всієї канадської спільноти.

15. Члени ЛВУ і широкі кола, а молодше членство зокрема повинні активізуватися у державно-політичному житті Канади, громадському, культурному та професійному і при кожній нагоді і зустрічі актуалізувати ^{питання} українського народу і його боротьби за національне визволення.

16. Конференція визирає своїх членів змінювати, поширювати та голосити гасла збільшеної активності і зацікавлення українською проблематикою, твердо відстоювати чіткість наших позицій та спрямовувати нашу увагу на найважливіші справи і проблеми в Україні і Канаді.

17. XII Конференція пригадує, що до обов'язків членства ЛВУ належить поборювати діяльність 5-ої комуністичної колоні в Канаді, яка з диверсійних мотивів надалі буде пробувати зіграти злочинну коляборантську рою Москви і знутра нас послабити. Відпір будь-якій агентурі Москви мусить бути одностайний і твердий. Те саме стосується й советських посланців, які приїжджають з відкрито агентурно-диверсійними завданнями.

18. Осуджуємо спроби послаблювати сили і діяльність УВФ поширюванням різними способами - говоренням, писанням, цикlostильними виданнями - наклепів на ОУВФ і їхніх провідних людей, що приносить користь лише ворогам українського народу..

19. Конференція стверджує, що господарсько-економічна розбудова українців у Канаді є дуже важливою потенціяльною базою політичної, культурної та всіх інших форм нашої діяльності. Зокрема наше молоде членство повинно активно включатися у вже існуючі українські підприємства та докладати всіх можливих заходів для творення нових.

Зовнішньо-політичні,

1. Розвиток міжнародної політичної ситуації в світі відбувається по лінії забезпечення за собою в першу чергу національної безпеки за помічю союзів і блоків та посидання атомної зброї, при чому всі держави говорять про мир і мирне співіснування, стараючись в міжчасі закріпити за собою догідні позиції на випадок війни.

2. Останніми роками зайдли в повоєннім світовім укладі сил деякі зміни, які в майбутньому можуть мати далекосягле значення. Сюди треба зачислити передовсім недавні зміни в політиці ЗСА та комуністичного Китаю, що матимуть вплив на політичний уклад сил у світі взагалі, а в Азії зокрема.

3. Постійні периферійні конфлікти в світі, зокрема на Близькому

Сході та у В'єтнамі, в яких безпосередньо чи посередньо замішані ЗСА, СССР та ком. Китай, прозрачують правдиве обличчя політики коекзистенції і можуть кожночасно пхнути світ в атомну війну.

Неможливість припинити т.зв. периферійні конфлікти, які є використовувані великоцілевими для досягнення своїх цілей і закріплення догідних позицій на випадок глобального конфлікту, з одної сторони, й технічне упрощення продукції атомної зброї, яку за новою технікою може продукувати цілий ряд менше багатих держав, з другої сторони, створює серйозну загрозу загальної атомної війни.

4. Суперництво між рос. імперією під фірмою СССР та ком. Китаєм за чистоту комуністичної доктрини й провід у комуністичному світі, що є по суті спором обох згаданих потуг за свої національні інтереси, вказують на існуючий поважний розкол у комуністичному світі й поступовий процес фрагментації і декомпозиції. Через зведення комуністичного Китаю до ООН, соєтсько-китайський спір піднесено до ступеня світового видовища і міжнародного зацікавлення, що правдоподібно причиниться до поглиблення і поширення конфлікту. Фрагментація колись монолітного комуністичного бльоку створює нові можливості для вільного світу в боротьбі з комуністичною загрозою.

5. Визвольні процеси поневолених Москвою народів, підсилювані колоніяльною політикою московських загарбників в Україні і в інших т.зв. соєтських республіках, та т.зв. доктрина Брежнєва про обмежену сувереність для сателітів є джерелом росту внутрішнього фронту внутрі соєтського бльоку; при відповідній політиці противників СССР, внутрішні протиріччя комуністичного бльоку можуть привести до розвалу останньої колоніальної імперії - СССР.

6. Методи психологічно-політичної війни, які стосує Москва в боротьбі з Заходом, підтримуючи національно-визвольні змагання колоніальних народів поза межами СССР з метою його розложити, вимагають від Західного світу відповідних протизаходів, що били б по кролюніально-загарбницькій системі СССР. Такими засобами протидії є піддерджа поневолених народів, що стоять у боротьбі за своє визволення з колоніяльної залежності від Москви.

7. Ми є переконані, що тільки серйозна піддерджа Заходом боротьби поневолених народів за визволення, трактована як важливий засіб у боротьбі з Москвою, а не як тільки тактичний прийом, як це є дотепер, дасть Заходові змогу досягнути тривалого миру без риску атомної війни.

8. Загальні протиріччя внутрі СССР постійно зростають. За час понад 50-літнього його існування не розв'язано господарських труднощів, зокрема у сільському господарстві; не заспокоєно слушних домагань поневолених народів для привернення їм свободи й правовости. Русифікація, національний гніт і соціальна несправедливість, економічний визиск і розгул безправства й терору загострюють протиріччя внутрі і послаблюють колоніяльну імперію назовні.

Взявши до уваги вищенакреслену міжнародну ситуацію, положення всередині комуністичного бльоку та внутрі СССР, Конференція стверджує:

9. Уклад міжнародних сил, наростання конфлікту внутрі комуністичного бльоку і протиріч внутрі ССР та зростання національно-визвольних рухів дають українському визвольному рухові нові можливості дії на зовнішньо-політичному відтинку, які він мусить за всяку ціну використати, наголошуючи конечність розвалу останньої колоніяльної імперії ССР.

10. Фрагментація комуністичного бльоку в міру того, як там нарощують ідеологічні, національні, соціальні, політичні та інші протиріччя, збільшує можливості послаблення й упадку нашого головного ворога, Москви. Нашим завданням є зробити все можливе, щоб розвал останньої колоніяльної імперії прискорити.

11. Конференція вважає, що т.зв. політика співіснування, започаткована ССР, є знаряддям советської політики, яка потребує часу на поправу своїх внутрішніх відносин і на розправу зі змаганнями до волі неросійських народів ССР. Тому вільний світ і поневолені народи повинні спільно поборювати згадану політику співіснування як загрозу для одних і других.

12. Конференція засуджує найновіші масові репресії над українськими культурними діячами, арешти української інтелігенції, безправство і терор над українським народом в Україні та закликає всіх українців і наших співгромадян в Канаді - негайно, явно стати в обороні засуджених і не засуджених українців, використовуючи всі, в тому ж дипломатичні засоби для широкої акції на всіх формах канадського життя. Конференція вважає, що ми, як канадські громадяни, не можемо бездільно приглядатися до просування большевицьких впливів у Канаді й повинні все ж усюди розкривати облудну політику Москви й поборювати її всіма нам доступними засобами.

13. Конференція вважає, що збереження нашої національної субстанції, забезпечення нашого розвитку на майбутнє в Канаді та виконання наших зобов'язань відносно України вимагають нашої активної участі в канадському політичному житті. Конференція схвалює зовнішню політику українського визвольного руху та ідейно-політичну концепцію АБН, що має на меті єдино справедливу організацію світу на основі побудови національних держав на своїх етнографічних територіях, після розвалу колоніяльної імперії ССР.

14. Національно-визвольна боротьба всіх поневолених народів світу йде сьогодні за здійснення ідеї свободи народів і людини. Конференція уважає, що національно-визвольні рухи, які сьогодні змагаються до побудови справедливого ладу в світі, покриваються в принципі з цілями Українського Визвольного Руху.

15. Конференція стверджує існування збільшених можливостей для дії українського визвольного фронту в Канаді й закликає членство ЛВУ, українську громаду, а зокрема українську молодь до посилення праці на зовнішньому політичному відтинку.

16. Конференція вважає конечним створити окремий фонд для постійної, фахової і плянової зовнішньо-політичної дії українського визвольного руху.

17. Конференція схвалює та одобрює приступлення ЛВУ до Світової Антикомуністичної Ліги /ВАКЛ/ і закликає ЛВУ користуватись форумом ВАКЛ для ширення наших ідей і нашої концепції побудови нового, справедливого ладу в світі.

ДО СПРАВ КУЛЬТУРИ І ВИХОВАННЯ

І. Крайова Конференція ЛВУ стверджує, що на гідтинку культури відбувається важлива боротьба українського народу з окупантом за збереження самобутності української культури, яку від додного часу ворог нишить у всіх її глязах.

2. Український народ, а зокрема творці спадщої української культури, незгажаючи на жорстокі переслідування, продовжують творити цінності української культури та зберігати пам'ятки її минулого. Зокрема вони стають опір пляноганій КП ССР суцільній русифікації.

3. Конференція протестує проти жорстоких переслідувань діячів української культури, що стають опір духому і фізичному геноциду українського народу, у формі судів, тюрем, концентраційних таборів і засилань до ломів для умого хоріх. Закликає гести акцію всюди, де лише можливо, на захист-оборону переслідуваних і ув'язнених та поширювати їх ідеї та друковані твори.

4. Конференція закликає членство ЛВУ дати піддержку Асоціації Діячів Української Культури /АДУК/, що об'єднує діячів української культури в країнах діаспори і мобілізує їх до творчих виявів та боротьби за самобутні форми української культури, щоб при їх допомозі дати піддержку боротьбі за українські культурні цінності творцям культури в Україні, та перемагати московські впливи всюди й в усіх формах, у яких вони діють.

5. Необхідно дати особливу опіку виховним справам СУМ і ТУСМ, бо це організації того покоління, що повинно перебрати справу продовження життя і діяльності української спільноти в діаспорі і українського народу.

6. Конференція, зокрема, звертає увагу членства ЛВУ на ролю і потребу розвбудови українського шкільництва, курсів українознавства у всіх місцях поселення українців.

7. Щоб здійснити завдання виховання молоді, потрібно забезпечити її гідногідними підручниками та посібниками з ділянок української культури. В цьому напрямі потрібна наша співпраця з усіма українськими виховними організаціями та інституціями в координаційних формах КВОР і СКВОР та Культурної ради при СКВУ.

8. У 1972 році припадають річниці діячів української культури:
825-річчя від обрання Клима Смолятича митрополитом у Києві /27.7.II.147/.

325 річчя смерти митрополита Петра Могили /1647 р./.

250-річчя народження філософа Григорія Сковороди /1722/.

100-річчя народження поета Богдана Лепкого /4.II.1872/.

30-річчя смерти письменниці Ольги Кобилянської /21.3.1942/.

130-річчя народження і 60-річчя смерти /1912 р./ композитора Миколи Лисенка
90-річчя народження мистця професора Київської академії мистецтв Михайла Бойчука /1882 р./.

65-річчя смерти праматурга Івана Тобілевича-Карпенка Карого /15.9.1917/.

55-річчя відкриття Академії мистецтв у Києві /5.12.1917/.

50-річчя смерти композитора Кирила Стеценка /29.4.1922 р./.

35-річчя смерти поета Богдана Ігоря Антонича /6.8.1937/.

30-річчя смерти поета Миколи Вороного /1942/.

30-річчя смерти режисера і актора Леся Курбаса /1942 р./,
30-річчя смерти поетеси Олени Теліги /1942 р./,
25-річчя смерти поета Юрія Клена /30.10.1947 р./,
25-річчя смерти письменниці Катрі Гринегічевої /25.12.1947 р./,
75-річчя смерти письменника Панька Куліша /14.2.1897 р./,
30-річчя смерти драматурга Миколи Куліша /1942 р./.

ДО ВИЛАВНИЧО-ПРОПАГАНДИВНИХ СПРАВ

Українське друковане слого у формі книжки, журналу, часопису, листівки і т.п., має важливе значення в нашій боротьбі з окупантами наших земель.

Москва постійно збільшує видання способі пропаганди, спрямованої проти українських національних сил в Україні і за кордоном. Вона знає силу слога прагди і тому протиставить йому свою пропаганду брехні!

Знаючи це і бручу до угади можливості проникання нашого друкованого і житого слова до наших братів в Україні, XII Крайова Конференція ЛВУ постановляє:

1. Використовувати більше місцегі і позамісцеві радіопередачі і місцегу пресу для інформування якнайширших кругів про газольну боротьбу українського народу, про дійсну ситуацію в Україні і про актуальні проблеми.
2. Подбати про те, щоб усі члени ЛВУ стали уділовцями і передплатниками "Гомону України" та дбали більше про поширення нашої газети.
3. Оживити спрагу кольортажу інших видань організацій У.В.Фронту і поширювати їх серед усієї української громади, зокрема там, де цього колепер належно не було зроблено.
4. XII-та Крайова Конференція ЛВУ рекомендує членству ЛВУ, особливо молоді, розпочати в публічних та університетських бібліотеках українські та іншомовні видання організацій У.В.Фронту, що заставити бібліотеки набугати бажані твори в наших видавництвах для користування широких читацьких кругів.
5. XII-та Крайова Конференція рекомендує Головній Управі ЛВУ приготувати ювілейне видання про діяльність ЛВУ продовж 25 років існування і діяльності.

ФІНАНСОВО-БЮДЖЕТОВІ

1. XII Крайова Конференція ЛВУ з приємністю стверджує повну фінансово-господарську самостійність і самовистачальність нашої організації впродовж усього часу її існування і піді人格, що треба заличувати високій дисципліні подавлючої більності наших відділів і загалу членства та прихильників і підтримкі з боку української патріотичної громади.

2. Спираючись на досліді двох останніх річних конвенцій та беручи до уваги стверджений факт устабілізації існуючої системи нашої організації, Конференція річна:

а/ втримати бюджетний преміонар ГУ ЛВУ в дотеперінній висоті, з відповідними змінами в окремих приходових і відходових позиціях,

б/ збільшити апарат працівників у головній канцелярії ЛВУ до двох осіб з почином наявністю, залинючи задовільну розв'язку цієї справи за Головною Управою ЛВУ.

Конференція рекомандує підвищити річну ставку працівників з \$4,800.00 до \$5,200.00.

3. Приймаючи річний бюджетовий преміонар на найближчу трьохрічну конвенцію, Конференція уважає доцільним:

а/ втримати висоту членської вкладки в дотеперінній висоті, тобто \$8.00 річно від чоловіків і \$6.00 від жінок, з чого 50% остас у відділах а 50% іде до гол. каси, з тим, що четверта XIII Кр. Конференція в 1975 році мала би предложить проект на дальнішу підвищку чл. вкладки до висоти \$10.00 річно;

б/ збільшити надходження зі щорічних обірок Колиди і Писанки як випробуваних головних засобів фінансування праці так Головної Управи ЛВУ і Централі Ом.ЛВУ, як і відділів на місцях; з зібраної суми 25% остас у відділах, а 75% іде до головної каси;

в/ Конференція пригадує обов'язок відділів відсилати до головної каси 40% від суми чистого прибутку з усіх імпрез, що було останнім часом здійснено.

4. Конференція закликає відділи дотримуватись фінансової дисципліни і не залічати в себе сум належних головній касі без згоди на це Головної Управи ЛВУ.

5. Конференція стверджує факт, що найсильнішими під кожною зглядом є ті відділи ЛВУ і Ом.ЛВУ, які є власниками або співвласниками домів чи будівель, що є найпевнішою базою для нормального ведення і розгортання організаційної, суспільно-громадської і рихованої праці. Тому XII Крайова Конференція закликає і заоочує все членство і відділи працювати разом з іншими ОУВФ в тому напрямі, щоб мати свою власну спільну домівку, по можності без розривів, з формальним забезпеченням прав до неї відділів ЛВУ і Ом.ЛВУ, подібно як і інших ОУВФ.

6. Конференція уважає потрібним пригадати, що крім фінансових зобов'язань стосовно Головної Життєви ЛВУ і Централі Ом.ЛВУ все інше членство має ще й інші обов'язки з роції своєї принадлежності до ширшого круга Організацій Українського Визвольного Фронту. Сюди належить:

а/ місце, по можності погоджене, передплатування преси ОУВФ, насамперед органу ЛВУ "Голос України" /разом включуючи Муділів/ до Видавничої Спілки/, і "Шляху Нечемоги", далі - "Вісника ООСУ" і "Визвольного Шляху", а з видомовників - "АВН Кореспонденц" і "Юкрайнісн Ревю"

та ін., як гірнож купування і помирювання книжкових видань ОУВФ.

б/ диктаторська участь у перевороті збірок на визвольний Фонд, Фонд АВН і інші подібні цілі.

Ці додаткові обтяження треба розглядати як самозрозумілі замисли всіх, хто уважає своїм обов'язком і має собі за честь належати до великого другого допоміжного фронту боротьби України з ворогом-Москвою, до круга ОУВФ у вільному світі.

7. Крайова Конференція уповажнює ГУ ЛВУ - в випадку, якщо вийвиться можливим у найближчій майбутній конференції опровергнути і видати великий альманах до 25-річчя ЛВУ - знайти додаткові способи для роздобуття фондів на фінансування цієї великої і потужної плаці, навколо зібрання передплати, згідно з записанням спеціального сподаткування відділів чи окремої збірки або лотерейної розгривки тощо.

----o----

Леоніда Вертипорох:

ЗВІДОМЛЕННЯ ІЗ

СЕСІЇ ОДЛ ВУ

У рамках XII Крайової Конференції Ліги Визволення України 22 і 23 квітня ц.р. в приміщеннях Українського Дому, відбулася у неділю, 23 квітня Сесія Об'єднання Жінок Ліги Визволення України, яку відкрила голова Централі ОДЛ ВУ п-і Марія Солонинка, привітавши 50 учасниць-умандатованіх делегаток з усіх провінцій Канади та гостей. Відзначено 1-хвилинною мінучиною пам'яті померлих членів. Сесію проводило президіє в складі: Марія Солонинка, Наталія Башук, інж. Леоніда Вертипорох і Теофілі Стаків - секретарки, і дві почесні гості - п-і Дарія Степанник - член Головної Управи ОДЛ ОЧСУ з ЗСА та письменниця Ольга Мак.

Протокол з Сесії 1969 р., що його прочитала інж. Леоніда Вертипорох, прийните без змін. Н.Башук прочитала ряд письменних привітів від: СФУМО, Централі Союзу Українок Канади, Централі Організації Українок Канади, Централі Ліги Українських Католицьких лінок з Саскатуну, епархіальної управи лука у Торонті, Комітет Українок Канади в Торонті, від управ відділів ОДЛ ВУ у Віндзорі, Едмонтоні, Калгарі, Ст.Томас. Усно вітало п-і Н.Башук від Централі Комітету Українок Канади і відділу ОДЛ ВУ у Вінніпезі, Усні привіти висловили: п-і Дарія Степанник - від ГУ ОДЛ ОЧСУ та письменниця Ольга Мак. Д-р Р.Малашук, голова Головної Управи ВУ, висловивши пізнання ОДЛ ВУ за успішну працю в системі Українського Визвольного Фронту, побажав росту організації та збільшення молодим членством для чиєного ще розгорнення процесі по лінії завдань, які зробляють членство ВУ. Від Централі АДУК привітав д-р Б.Стебельський. Він відмітив, що дві філії АДУК очолюють пані Леоніда Вертипорох у Торонті і Наталія Башук у Вінніпезі. Виховання молодого покоління і культура належать головно жіноцтву. Вішивка і писанка, що іх створила українська жінка, стали важливюю українською зброєю, якою займаємо тепер світ. Від Крайової Управи СУМ привітав голова міг. Т.Буйник, від О.СУМ І.Кручельницький, п. Лев Корольчук від від-

ділів ЛВУ і Ом ЛВУ у Ванкувері, п.Кахнич від ЛВУ і Ом ЛВУ у Тандер Бей.

Для доповнення звіту з тижневої праці Централі Ом ЛВУ, що його прочитала п-і Гаріл Бонинка на пленарній Сесії Крайової Конференції, по дали короткі звіти члени Централі: Софія Білик - організаційна референтка Ліна Антонович - фінансова реф. і представниця до Суспільної Служби Українців Канади, Оксана Риманішин - культ-осв. реф., Ольга Заверуха - представниця до Канадської Національної лінійкої Ради.

На Сесії звітували представниці відділів з: Гамільтону - А.Сайдівська, Ст.Кетерінс - п-і Кобилецька, Етобікок - О.Дзвобанівська, Едмонтону - Т.Федорів, Судбут - Анна Кузьмич, Онтаріо - Е.Щурковська, Вінніпегу - Н.Банук Торонто - Ст.Луцик: надіслані звіти з Монреалю і Ріджайни прочитали Л.Веттичук і Т.Стаків.

Звіти висвітили помітний розвиток діяльності українського жіноцтва згуртуваного в Ом ЛВУ. Члени Централі відвідали численні поїзди /40/ по відділах Ом і Онтаріо. У відділах присідненою, переважно молодих членів. Треба сподіватися, що в співпраці з старими, досвідченими членками, молоді члени своїм запалом і свіжістю причиняться до пожвавлення праці Ом ЛВУ на всіх відділах нашої діяльності. Усі відділи співпрацювали з чоловічими відділами та іншими організаціями УВФ. Більші відділи відзначали і відзначають 20-та 15-річчя існування.

На культурно-світньому відтинку Ом ЛВУ має гарні досягнення: влаштовуються концерти, академії, чайні прийняття з мистецькими програмами, листавки народного мистецтва, покази народної і історичної нохи, виставки української книжки, організується хорові ансамблі, виданя довгограйні пластинки пісень "Перепеличок" /Вінніпег/ і хору "Верховина" в Едмонтоні. Існують наші хори в Судбурах, Ст.Кетерінс, Етобікок. Наші відділи організують радіомовлення, курси вчинання і писання писанок, беруть участь у традиційних національних світах, у відзначеннях історичних подій та в зустрічах, організованіх Організаціями Візвольного Фронту. На сходинах читаються проповіді з різної тематики.

На вихідному полі співпрацюємо з СУМ, ведемо друкарочки-світлички: в Торонті і Вінніпезі, влаштовуємо і спікуємо імпрезами для малят.

Ом ЛВУ присвячує велику працю суспільній опіці, висилаемо пакунки з одігом та гумові допомоги до Європи, Бразилії, до Аргентини, співпрацюємо з Суспільною Службою Українців Канади. Даемо пожертви на АБН, Візвольний Фонд, СУМ і Рідину школу. Відділи Ом ЛВУ є співвласниками домів ОУВФронту, допомагають здобути фонди на сплату долгів за домівки. Наші відділи і члени є учасниками "Гомону України", в якому Централья веде лінчу сторінку понад 15 років.

На звітниковому відтинку праці ми брали участь у протисоветських демонстраціях і обороні нескарених та піти поїздку Косигіна до Канади, висилали листи до ООН і спалі ув'язнених жінок і діячів культури в СССР. Вислано в цій спрямі листа до Товариства Міжнародної амністії в Англії, і спільно з ГУ ЛВУ до Міжнародного суду в Газі. Централья і відділи Ом ЛВУ висилали листи до папи Павла УГКЦ спів патріархату УКЦеркви і з протестом проти заборони приїзду до Канади Блаженнішого Верховного архієпископа Кир Йосифа Сліпого.

За ініціативою Централі і за фінансовою допомогою Відділів споруджено і передано до наші експонати - книгині Ольги і кнізи Володимира Великого до міського замку - музею Каса Лома в Торонті на постійну українську виставку "Спадщина України". Централі видала памфлет англійською мовою про книгиню Ольгу та посилі картки з кольоровою світлиною експонату кн. Володимира Великого.

Співпрацюємо з усіма організаціями УВФ, а через принадлежність до Комітету Українок Канади з усіма жіночими організаціями Канади, через СФУМО з усіма українськими жіночими організаціями в світі, через Національну лінчу Раду Канади з іншомовними жіночими організаціями.

На Сесії прочитано дві доповіді: п-і Оксана Романишин - "Українська жінка в сучасній дійсності в Україні і на еміграції", та п-і Б. Горлач - "Українська мати у вихованні дітей". Ці доповіді, давнюючи звіти, вказали напрямні для дальнього розвитку праці ОД у всіх важливих секторах нашої діяльності.

Над звітами і доповідями відбулася жива дискусія, в якій брали участь пані: А.Садівська, Е.Диба, Т.Стахів, Вертипорх, Е.Щурівська, Кузьмич, М.Лалашук, Л.Вертипорх, Дарія Степанік, Ольга Мак, Н.Банук, О.Романишин та інші.

На пропозицію Національної комісії, яку очолювало п-і С.Білик, обрано Централю ОД ЛВУ в складі: Марія Солонинка - голова; члени: С.Білик, І.Кризинюк, О.Заверуха, С.Горлач, О.Романишин, Т.Стахів, І.Остапійчук, М.Шкамбара, Л.Вертипорх, М.Опольська, І.Безхлібник, Л.Кузь, М.Бандера, Л.Антонович; заступниці голови з провінцій: Т.Федорів-Едмонтон, Н.Банук-Вінніпег, Н.Ласківська-Ванкувер, Я.Бринівська-Монреаль, С.Саган-Ріджайна.

Зчитано і одноголосно схвалено резолюції, спрощовані Резолюцією комісією у складі: інж. Леоніда Вертипорх, О.Стєців, І.Кризинюк, М.Солонинка і О.Заверуха. Схвалено теж петицію в обороні ув'язнених жінок і арештованих в Україні діячів культури, яку передано до ООН через п-і Л.Степанік.

Сесію закінчено, відспівання національного гимну "Ще не змерла Україна".

---o---

ПОСТАНОВИ І РЕЗОЛЮЦІЇ СЕСІЇ ОД ЛВУ

Українське жіноцтво, зorganізоване в рамках Об'єднання жінок Ліги Визволення України, зібрало 26 квітня 1972 р. у Торонті на Сесії ОД ЛВУ, у рамках 12-ої Крайової Конференції ЛВУ, заявляє повну свою неподільну єдність з тідім народом на Батьківщині і пересилає палкий привіт геройським синам і донькам України, які стоять у перших ланах боротьби за її волю, національну честь і державну незалежність.

Низько клонимо намі гілори перед маєстом геройської смрти сл. п. Алли Герської та незліченними жертвами життя і крові, муки і терпінь не-скорених борців за волю і право українського народу бути познанняним і під нікого незалежним господарем на своїй рідній землі. і при рікчюмо залишитись вірними своєму народові та всіма доступними нам засобами допомагати йому здобути перемогу над імперіялістичною Москвою.

Вітаємо ієрархію, священиків і вірних українських Церков, що

разом з українським народом на Батьківщині і в країнах вільного світу боргтися за перемогу Божої Правди і справедливості.

Висловлюємо нашу підтримку і відданість первоієрархові УКЦеркви-ісповідниківі віри Блаженнішому Верховному архиєпископові Кир Йосифові та замлиємо йому нашу привітальну підтримку в змаганні за помісність і патріархат УКЦеркви.

Рівночасно вітаємо і підтримуюмо природний процес до об'єднання українських православних Церков і повного їх організаційного завершення.

Будемо сприяти і всеціло підтримувати, як найкращай вияв братньої любові, наближення і співпрацю між владиками, духовництвом і вірними наших Церков.

Вітаємо Президента ОУН і його голову Я.Стецька та проводи і членство Організації Українського Визвольного Фронту.

Шлемо найщиріший привіт українській жінці-матері в Україні, яка в найтижчих умовах московсько-більшевицького терору і русифікації виховує молоде українське покоління у любові до рідних традицій, культури і предківської віри.

Сесія ОМ ЛВУ заохочує членство нашої організації більше інтересуватися справами і проблемами, що існують в поневоленій Україні, та доручає читати систематично українські часописи, а в першій мірі передплачувати "Гомін України", в якому щомісяці появляється Сторінка ОМ ЛВУ.

Доручаємо звернути увагу на молодих жінок, придінувати їх до ОМ ЛВУ з метою кращого розгорнення праці на зорянньо-політичному відтинку для поширення серед іншомовного світу наших ідей і правди про Україну та її визвольні змагання.

Знайiplювати підсю з усіма організаціями Українського Визвольного Фронту для ще більшого зміцнення наших позицій внутрі і назовні, щоб досягти ще більше ефективних успіхів у наших спільніх змаганнях і праці.

Включатися в усі політичні акції ОУВФ і КУК. Самим ініціювати і організовувати акції в обороні України і претензіях українських жінок у СССР

Допомогти можливо і матеріально молодіжним організаціям у праці для виховання молодого українського покоління.

ОЖ ЛВУ скріпить акцію суспільної опіки для потребуючих українців діаспори - в Європі, як теж в інших країнах поселення.

Доручаємо опікуватися світличками, садочками, школами, а особливо увагу слід звернути на допомогу рідним школам у Бразилії і Аргентині.

ПРЕЛІМІНАР БЮДЖЕТУ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ЛВУ

на рік 1972 /1973,1974/

Приходи:

1. Членські вкладки і вписове:.....	\$ 7.763.00
2. Вплати відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ:	
а/ на орг. проп. фонд:.....	\$ 500.00
б/ 40% чистого прибутку з імпрез:.....	600.00
в/ зворот коштів поїздок:.....	300.00
г/ збірки:	
Коляда:.....	6.500.00
Писанка:.....	1.500.00

	8.000.00.....8.000.00
г/ на бюджет КУК:.....	1.200.00

	10.600.00 10.600.00
3. Впливи за видання:.....	3.800.00
4. Адміністраційні звороти:.....	1.200.00
5. Впливи на рахунок Централі ОЖ ЛВУ:.....	1.000.00
6. Дотації і інше:.....	1.200.00

	Разом 24.800.00

Розходи:

1. Адміністраційні видатки:	
а/ рент домівки, прибирання, декорації:...1.300.00	
б/ пошта, телефон:.....	600.00
в/ канцелярійне приладдя, бюрові друки:... ..	600.00
г/ інше:.....	200.00

	2.700.00.... 2.700.00
2. Організаційно-пропагандивний фонд:	
а/ платні двох працівників:.....	10.400.00
б/ належності до податкового уряду	
і обезпечення працівників:.....	2.100.00
в/ кошти поїздок/орг. і репрезент./:....	1.700.00

	14.200.00.... 14.200.00
3. Видавничі справи:.....	3.000.00
4. Видатки Централі ОЖ ЛВУ:.....	1.200.00
5. Участь у КУК і інш.організаціях:.....	2.000.00
6. Репрезентативні видатки, пожертви, допомоги:.....	900.00
7. Архів і працівник та інше різне:.....	800.00

	\$ 24.800.00

Д-р Роман Малащук

З НАРОДОМ - ДО МЕТИ

/ Слово на банкеті ЛВУ з нагоди XII Крайової Конференції 22. 4. 1972 /

Наша організація закінчує цими днями /І-го травня/ 23 роки свого життя і діяльності. Ділові справи, пов'язані з нашою діяльністю - в минулому і теж в майбутньому, - обговорюються і вирішуються делегатами на сесіях і комісіях Конференції.

Одесій бенкет, а після нього товариська забава-вечерниці подумано як свободне громадське зібрання делегатів і запрощених гостей, без навантаження діловими справами чи проблемами, а для свободних розмов, обміну думками на довільні теми, для розваги.

Але, де і з якої нагоди ми не зібралися б, то завжди в центрі думок, міркувань, розважань, розмов є Україна - наш рідний край.

Як далеко ми не були б і скільки років не проминуло б, ми завжди і постійно в наших думках і найглибших почуваннях будемо повертатися до України. Так, як соняшник, де б він його не посадили, завжди буде звертатися до сонця, як спраглий до води, або - як написав сьогоднішній поет в Україні: "...ми ідем так, як спраглий іде до Дніпра..."/Шевченкове: "немає другого Дніпра"/, як голодний простягає руку до хліба.

Так ми живемо Україною. Ті ми умилим, теперішнім і майбутнім. Особливо її теперішньою долею, власне - недолею, її болями, її стражданнями, її бажаннями, її боротьбою і змаганнями з московським поневолювачем і окупантом.

Бо ми частина України, в наших жилах пливе українська кров, ми є органічною частиною українського народу. Ми чуємо голос нашого народу, ми чуємо голос борців, тих, що йдуть напереді, які різними способами і в різних формах і різною тактикою і різною зброєю змагаються з ворогом.

Щоправда дехто вдає, що не дочуває цього голосу ані відгомону боротьби, мовляв: "ця боротьба в Україні не набрала досі всенационального характеру", бо якщо б народ боровся, то тоді "кожна українська людина, кожне українське село і місто на всій українській території перетворилися б у точки всенародного опору окупантові...", бо, мовляв, доказ боротьби був би, "якщо б у Києві, Одесі, Миколаєві, Львові чи будь-якому іншому місті українські патріoti побили пику русотяпам...".

Відважно - правда! І дуже лèгко догадатися, де це написано. Так, це написано тут, це звідси, з затишного безпечного місця подаються отакі поучення, поради-вимоги борцям в Україні, які стоять в першій лінії боротьби. І не лише подаються отакі вимоги, але й обвинувачується народ, що він, мовляв, сам себе русифікує, сам не хоче знати ні української мови, ні культури, ні історії, мало сам себе не саджає в московські тюрми.

А ще ось: "коли капіталістичний і комуністичний світи хочуть співжити" /справді хочуть?!, Ніксон їде до Пекіну і Москви, то де ж тут місце для визвольної боротьби, де ж місце для України? Отож "не тратьте сили.." І це має бути їхня допомога Україні.

Ці і такі не чують голосу свого народу: "оглухли не чують... правдою торгують.." - написав про таких Шевченко.

Але ми чуємо голос нашого народу, його передових людей-борців, тих, що не гнуться, не піддаються, не падають на коліна перед ворогом. "Єдиний Мороз, з якого ви /Москва/ мали б величезну користь, це покірний Мороз, що написав покаянну заяву... Але такого Мороза ви не дочекаетесь ніколи!" - написав сам Мороз, в найважчих умовах підсовєтської тюремної дійсності, засуджений на 14 років. "Сидіти за гратаами нікому не легко. Але ж не поважати себе - ще важче. І тому - будемо битись!" Ці слова Валентина Мороза звучать як поклик бойової сурми до боротьби.

І немов у відповідь закордонним дефетистам, які кажуть, що український народ є пасивним, бо визвольна боротьба не є масовою, той же Мороз, що став символом тієї ж боротьби, каже: "Українське відродження ще не стало масовим. Але не тіште собі, що так буде... в таку епоху кожне суспільновагове стає масовим". Це відповідь ворогам і теж і власним маловірам і зокрема по цьому боці.

А так було і вдавину. Були велетні духа і чину, які йшли напереді і кликали інших, і були пігмеї - маленьки люди, трусливи, боязливі "без віри і духа основ". Очевидно, не вони творили історію, а їх слід по них пропадав.

Як же сьогодніше Морозове "покірного Мороза не дочекаетесь ніколи", нагадує Шевченкове "караюсь, мучусь, але не каюсь", а його "будемо битись!" - Шевченкове "вставайте, кайдани порвите!".

І як же з Франковим "вірю в силу духа і в день воскресний твоєго /народу/ повстання!", перекликається сучасне Симоненкове "народ мій є, народ мій завжди буде, ніхто не перекреслить мій народ!" і з Лесею Українкою - "і встане велетень тоді, розправить руки грізні і вмить розірве на собі усі дроти залізні"! І закон тих, що вставали і рвали кайдани: "здобудеш українську державу або згинеш у боротьbi за неї!"

Ні, ні, немає такої сили; щоб могла спинити народ у його поході до волі, до своєї незалежності, самобутності, державності. Показників цього багато: в минулому, в давньоминулому і в сучасному. Народ почув Шевченковий заклик до боротьби: встав і пірвав ворожі кайдани, падав і знову вставав і знову пірвав кайдани. Проголошував свою державність і в 1918 - 19 рр і в 1939 і в 1941 рр., боровся і на відкритих полях боїв, і в підпіллі, і в тюрямах, і в концтаборах і скрізь. Петлюра, Коновалець Чуприка-Шухевич, Бандера - полум'яні семафори на великому шляху української визвольної боротьби.

І ось пише Мороз: "прийшли шестидесятники - Симоненкове покоління" і показали, "що і сьогодні таке геройче діяння можливе і сьогодні воно не безплідне...". "Симоненко чи Вінграновський одним доторком

пробуджували в людях заснулу українську душу, робили їх живими", "принесли в замерзлу українську дійсність іскру одержимості...". "Арешти не загальмували, а прискорили сучасне українське відродження, ера великого страху минула..."

Правда, є і інші: там і тут - "реалісти", пристосуванці, вислужники. Але так теж завжди було. "Реаліст і одержимий презентують собою не логіку і не логічність. Вони просто є репрезентантами двох типів "логіки" /додати б - і двох типів людей/. Але "Україна - це квітка, що виросла сіред снігів. Україна - це квітка - ломикамінь /вислів Лесі Українки/. Україна живе завдяки іншій логіці - логіці одержимості". Так промовляє в Україні сьогоднішнє Симоненкове покоління.

Ми знаємо про них, оцих молодих одержимих. І ми знаємо, що вони самі пишуть, і чого вони очікують від себе і від свого народу і від нас. І чого ворог від них очікує, чому він їх боїться і чому намагається їх нищити.

Але "репресії вже дають зворотній ефект. І кожна нова репресія буде новим бумерангом". "Знищенні стають прапором" - пише Мороз.

Така ось тепер ситуація в Україні. Молода українська генерація високо підняла прапори боротьби за визволення України з-під московської окупації. "І нехай мовчать Америки й Росії, коли я з тобою /Україно .. прим. Р.М./ говорю" - сказав Симоненко. Ми знаємо, про що говорять сини України. Це те ж саме, що говорили їхні батьки, це ж ті самі прапори, що їх несли їхні попередники, це ж ті самі ідеї - вільного, самостійного, незалежного державного життя, за які боролися їхні батьки, їхні діди і прадіди.

А ці ідеї і ці прапори - це і наші ідеї і наші прапори. Ми за них боролися і змагалися на рідній землі. За них боролися і загинули наші друзі, вірні присязі: здобудеш або згинеш!

Ми принесли ці ідеї і ці прапори сюди. Ліга Визволення України від самого початку поставила в центрі своєї діяльності Україну - допомога українській визвольній боротьбі. Справа визволення України з-під московської окупації була тоді й є тепер найважливішою нашою справою.

Різниця між ситуацією, яка була на початку /23 роки тому/, а ситуацією тепер є та, що за той час виросло в Україні нове українське покоління, яке відважно і твердо, безстрашно ступає в сліди своїх батьків. Ми тут і тоді твердили і вірили, що українська визвольна боротьба буде продовжуватися. І так є. І так буде.

І наші завдання тут не змінилися: ми й дальше маємо допомагати українському народові в боротьбі. Не змінилися наші основні засади, наші напрямні, наш шлях. Ми не змінили наших обов'язків, нашої орієнтації ані нашої віри. Наша єдина орієнтація була й є - український народ: наш головний обов'язок був і є - працювати для України, наша віра була й є - віра в перемогу України!

З нами йде наша молодь. Їх ще не дуже багато, але їхні ряди збільшуються. Їх захоплює боротьба їхніх ровесників там далеко - в

Україні, вони стають тут в їхній обороні, вони демонструють, вони ведуть відповідні акції. Наші прапори так, як в Україні, переходятять і тут в руки молодих.

І в цьому запорука, що труди, праця, боротьба, жертви не пішли намарне. Народ, якого кожне покоління бореться за свободу, за свою самобутність, за своє життя, за державність - переможе напевно. Навіть, як комусь здається, що визвольна боротьба українського народу в сьогоднішню "добу відідеологізування політики" - матиме проти себе всю існуючу систему т.зв. вільного і т.зв. комуністичного світу."

Немає і ніколи не буде такої сили, щоб перемогла свободу. Свобода непереможна, невмируща, вічна! І невмиріший народ, що змагається за свою свободу. Ніхто його не переможе!

Цього року минає 30 років як до одвертої збройної боротьби за свободу стала славетна УПА, а з нею народ. Впали тисячі, десятки, сотні тисяч. Але боротьба йде далі, народ бореться далі!

Крокујмо ж і ми тут і у всьому світі з українським народом, і з українським народом ми дійдемо до нашої великої мети!

"ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ", ч. I6, Мюнхен, 16.4.1972:

При віт для ЛВУ

Вітаємо Дванадцяту Крайову Конференцію Ліги Визволення України, що відбудеться в дніах 22 і 23 квітня ц.р. в Торонті /Канада/. Як одна зі складових клітин українського націоналістичного руху, ЛВУ стоїть на передовій позиції боротьби з російськими імперіалістами та з комуністично-советською системою уярмлення націй. За це ЛВУ є об'єктом безперервних большевицьких нападів. В минулому ЛВУ провела ряд вдалих масових політичних акцій проти московського уярмлення України, зокрема під час приїзду московського ватажка Косигіна до Канади та проти фатальної політики потурання російським імперіалістам прем'єром П. Трудо. ЛВУ в значній мірі причиняється до постійного розгортання світового фронту проти Москви, приєднування волелюбних народів до боротьби проти москалів, згідно з концепцією антибольшевицького Бельку Народів. ЛВУ бере активну співучасть у Світовій Антикомуністичній Лізі, а також веде успішну ідеологічну політику проти відідеологізування національно-визвольного руху, проти опортунізму, затрати націоналістичних пірнів; проти небезпечних затій та диверсій різних націонал-комуністичних обманів. Ми широко бажаємо I2-тій Крайовій Конференції ЛВУ успіхів у скріпленні та розбудові націоналістичної визвольної політики.

УКРАЇНСЬКА РАДІОПРОГРАМА Василя ШАРВАНА в Бофало передала на хвилях етеру 22.4.1972:

Сьогодні і завтра відбуваються в Торонті наради I2-ої Крайової Конференції Ліги Визволення України і Сесія Об'єднання Жінок ЛВУ. Цією дорогою пересилаємо наш дружній привіт всім делегатам і учасникам нарад.

З нашими сердечними вітаннями щемо побажання успіху в переведенні Конференції, вислід якої напевно принесе велику користь для всього членства Організації як також для всього нашого народу в Україні й поза її межами. Вірю, що рішення і постанови I2-тої Конференції об'єднають всю патріотичну українську спільному до боротьби проти найбільшого ворога українського народу - червоної Москви. Шести Боже!

ПРИВІТЫ

Велике Спасибі Гам за запрошення. Нехай Господь благословить Вашу працю на добро нашої Церкви і Народу.

З архиерейським благословенням

+ ЙОСИФ кардинал

Дякую за міле запрошення... Запевнюю Хвальну Управу про мої найкращі побажання і благословення, скріплені молитвою на Ваші святі намірення, щоб зберегти нашу українську спільноту в Канаді у вірності своїм прадідним традиціям.

А з близьким уже Світлим празником св. Пасхи мило мені переслати Вам Пасхальний привіт і помножені найкращі побажання, щоби Воскреслий Божествений Спаситель Ісус Христос обдаровував Вас усіх найбагатшими скарбами Своєї безконечної Любові, кріпив наше непохитне довір'я до Його Всесилий потішав успіхами у Вашій діяльності. Христос воскрес! Воістину воскрес!

Відданій у Христі Господі брат і слуга

+ ІВАН, Архієпископ

О. Мирослав МАРУСИН, А.В.

Не маючи змоги особисто бути на Вашій черговій конференції, оцим найсердечніше вітаю всіх її делегатів і бажаю гарного успіху з Ваших нарад для дальшої корисної праці організації Ліги Визволення України, що має на меті здійснення високих ідеалів українського народу.

З висловами пошани й признання за Вашу цінну працю засилаю

архиєрейське благословення.

+ МАКСИМ, Митрополит.

Дорогі подруги і друзі!

Сердечно вітаю Вас з приводу цьогорічної Крайової Конференції і бажаю широко дальших успіхів у Вашій акції за визволення України і розвал російської тюрми народів на національні держави уярмлених народів.

Завжди є мило вітати Вас після бурхливих дій, які проводите в захист воюючої України. ЛВУ - це авантгардна сила національно-визвольного фронту українців в Канаді. Важко було б уявити сьогоднішню всеукраїнську ситуацію серед нашої спільноти в Канаді, якщо б не було многогранної дії ЛВУ. Українська спільнота в Канаді стає важливим чинником, з яким мусять рахуватися і на поставу якої різко реагує Москва.

ЛВУ підняла уже роки тому гасло В ОБОРОНІ НЕСКОРЕНИХ! Воно вже стало прапорним гаслом дії усієї української спільноти на чужині.

Провід революційної ОУН відмічає з признанням дотеперішню діяльність Ліги Визволення України. ЛВУ завжди підкорювала головного ворога - російський імперіалізм, проти якого йде наша боротьба, у ситуації, коли різні скептики і дефетисти сподівалися знайти союзників серед москалів! Фронт проти т.зв. культобміну ЛВУ витримала переможно. Сьогодні вже цей фронт став самозрозумілим. Патріотичний актив розганяє червоноармійські хори, турбує Нікодимів, Євгушенків... Уже народ повстас проти російських шовіністичних "культуртрегерів" і обманців, які винищують українську культуру та її творців, а Заходові презентують свою облудну "мирну коекзистенцію".

Фронт проти Росії треба нам ще могутніше скріпити і ще більш широко його розгорнати. Успіх принесе лише революційна боротьба, збройний зудар

з окупантами у спільному фронті з іншими уярмленими народами в російській імперії. Розбудова АБН, розбудова світового протиросійського фронту, в який активно включилася ЛВУ, - наше незмінне завдання.

Ставка на власні сили, орієнтація на наш підпільний Київ, а не на Пекінг чи Вашингтон, - наш шлях! Революційна ОУН дас розв'язку і дорого-вказ! Вона йтиме твердо і безстрашно, безкомпромісово і невгнuto дотепері-шнім шляхом, хоча б проти неї стали і найпотужніші цього світу! Бо її шлях є шляхом правди, справедливості, волі і державної незалежності!

Вітаючи Вас сьогодні, я хочу відмітити твердість і принциповість у ставленні справи і акції теперішнього голови ЛВУ д-ра Романа Малашука й інших друзів і подруг. Кінчаю закликом: Хай Москва відчує, що ми націона-лісти-революціонери живемо і боремося!

Слава Україні - Героям слава!

ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО

/Телеграма/:

Пересилаю мої найкращі побажання делегатам з усієї Канади, що беруть участь у з'їзді Ліги Визволення України.

Канадський спосіб життя зформований зусиллями, посвятою і розумом багатьох національностей. Гратулюємо Вам за ці якості, що їх виявили канадці українського походження.

В цій частині світу ми зачасто забуваємо зусилля інших для здобуття або втримання свободи. Ваша праця нагадує нам усім про цей факт і також про свободу, яку треба здобути.

Роберт Л. Стенфілд
/Лідер опозиції у парламенті Канади/

В імені Президії Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців оцим маємо шану привітати Вас сердечно із замінченням 23-річної діяльно-сті Ліги Визволення України.

Згаданий період діяльності Вашої організації позначився великим жертвовним вкладом у різних ділянках українського організованого життя в Канаді, а водночас і характеризувався постійною підтримкою української визвольної боротьби. Високо оцінюючи важливу роль, що її сповняє Ліга Визволення України в житті української діаспори, ми віримо, що вона й далі буде продовжувати свою ціннокорисну діяльність напрямлену для добра української спільноти в Канаді і відданого служіння українській Справі та українській Нації.

Президія Секретаріату СКВУ,
Мір. Антін Мельник, Д-р Святомир М. Фостун
Президент Секретар

Дозвольте переслати Вам і всім учасникам Вашої конференції ширий привіт і побажання успіхів так від імені Екзекутиви КУК як і від мене особисто.

Ліга Визволення України є одною з головних організацій, на співпраці яких спирається організаційна структура і праця КУК, і тому Ваші успіхи є рівночасно успіхами і досягненнями цілої української громади в Канаді, якої інтереси Комітет Українців Канади має честь і обов'язок захищати.

КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ,
д-р В. КУШНІР, Президент.

Висловлюємо наші ширі побажання дальших успіхів у такій важливій праці на шляху до визволення нашої поневоленої, але нескореної Батьківщини України. Висловлюємо подяку Головній Управі, Відділам ЛВУ і Відділам ОЖ ЛВУ за ширу моральну і матеріальну допомогу у нашій виховній праці з Юнацтвом СУМ... Бажаємо успішного переведення нарад, що - віримо - буде корисним для всіх Організацій Українського Визвольного Фронту.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В КАНАДІ, Кр.У.
Т. БУЙНЯК, голова, Б. ГІРНИК, секретар

Братерським привітом вітає Головна Управа ООЧСУ Президію, делегатів і учасників XII-ої Крайової Конференції ЛВУ.

В Україні самодури московського великородзинства, спираючись на "глибокий інтернаціоналізм русского народу", за окресленням Л. Брежньова, посилили боротьбу з українською національною ідеєю, невгнутими силами українського націоналізму.

Вітаючи XII-ту Крайову Конференцію ЛВУ, віримо й певні, що вона стане творчим поштовхом до дальшої праці в обороні і підтримці невгнутих сил українського національного становлення в Україні, які кидають у вічі розпаношенному ворогові: "БУДЕМО БИТИСЬ!" Щастя, Боже, у дальшій праці!

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ,
Головна Управа,
І. ВОВЧУК, голова, В. ЛЕВЕНЕЦЬ, секретар

Двадцять три роки великої безпереривної високоідейної праці Ліги Визволення України для справи визволення нескореної України і для добра єміграційної української спільноти в Канаді заслужено висувають Вашу Організацію на чоло зорганізованої патріотичної української громадськості у вільному світі і на становище провідного члена Організації Українського Визвольного Фронту.

Дванадцята Крайова Конференція ЛВУ відбувається в добу посиленого окупаційного терору й особливого напруження в Україні і великих подій у світі. До перебігу Вашої Конференції і її постанов звернені очі не тільки всієї української спільноти, але й чужих чинників...

/До Президії Сесії ОЖ ЛВУ/:

Об'єднання Жінок ЛВУ мало дуже поражний вклад праці в розвиток Ліги Визволення України і Ви можете гордитись на свою діяльність і на свої успіхи, але рівночасно свідомість цих успіхів хай буде заохочено і зобов'язанням продовжувати свою працю ще краще й в будуччині.

Наша Організація високо оцінює Ваш досвід і здобутки праці та доро- жить Вашою співпрацею з нашою організацією. Просимо приняти вислови широї подяки за дотеперішню співпрацю й просимо про таку ж і на будуче.

Дорогі Подруги! Ваша Сесія відбувається в Ювілейному Році 30-річчя УПА. Ото ж хай дух подруг з УПА й ОУН, подруг Нескорених у концтаборах, подруг відомих і невідомих в Україні патронує Вашим нарадам та помоге Вам провести їх якнайуспішніше і сквалити постанови й резолюції в користь дальнішого гарного розвитку Вашої Організації і на скріплення допомоги для визволення України. Щастя Вам, Боже!

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
Головна Управа
Уляна ЦЕЛЕВІЧ Марія НЕСТЕРЧУК, Марія ЛОЗИНСЬКА
голова секретарі

Програма Конференції цікава і дуже актуальна, і напевно дійде в процесі праці до висновків, важливих також і для наших загально-національних справ... Ми спідомі, що Об'єднання Жінок ЛВУ має свою Сесію з рядом важливих організаційних точок. Отож бажаємо повного успіху обом Сесіям у нарадах та в схваленні резолюцій Вашої Конференції.

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
Лідія БУРАЧИНСЬКА, містоголова,
Д-р Наталія ПАЗУНЯК, секретар.

Вітаючи Вас, хочемо висловити наші сподівання й наше місце переконання, що Ліга Визволення України буде й далі продовжувати свою багатогранну діяльність та розвиватиме її в користь української спільноти в Канаді й для добра українського народу, і пілтрумуюватиме визвольну боротьбу української нації в її змаганнях за усамостійнення й творення власного суверенного державного вільного життя.

КООРДИНАЦІЙНИЙ ОСЕРЕДОК УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ І КРАЙОВИХ УСТАНОВ В ЄВРОПІ, Президія
Мір. Антін МЕЛЬНИК   Д-р Святослав М. ФОСТУН
голова   секретар

Високо оцінюючи Вашу працю для добра української спільноти в Канаді, бажаємо успіхів у Вашій праці для визволення нашої нещореної Батьківщини України.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА, Торонто, Канада
Проф. д-р Євген ВЕРТИПОРОХ, голова,
Д-р Богдан СТЕВЕЛЬСЬКИЙ, секретар.

Наша Установа цінить багатогранну діяльність Вашої Організації на культурному, громадському і політичному відтинках життя української спільноти в Канаді та бажає дальших успіхів у праці для добра нашого народу.

Науковий Осередок у Сарсель відячний усім тим Вашим членам, які своїми шедрими пожертвами уможлилють нам продовжувати наукову роботу, що її ми зробимо, язані робити супроти нашої багатостражданої Батьківщини.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА, Сарсель, Франція
Проф. д-р Володимир КУБІЙОВИЧ, голова НТШ у Європі
д-р Інж. Аркадій ЖУКОВСКИЙ, секретар НТШ у Європі

Пересилаємо наш сердечний привіт всім учасникам Конференції і наші ширі побажання найбільшого успіху в її праці на добро українського народу та української спільноти в Канаді.

Важаємо, що дуже важливо у Вашій програмі є точка "Про роль й завдання молодої української генерації в канадській спільноті", бо будучість наша в Канаді залежить від нашої молодої генерації, а її позитивна національна активність залежить від виховання й підготовки тієї генерації в лавах українських національних організацій. Ще раз бажаємо Вам найкращих успіхів.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У КАНАДІ, Президія
Д-р М. МАНДРИКА, Президент,
Проф. М. БОРОВСЬКИЙ, Генеральний Секретар.

З величним призначенням оцінюємо Вашу наполегливу працю для добра української спільноти в Канаді та бажаємо Вам дальших успіхів у Вашій жертвенній праці для визволення нашої нескореної України.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА, Нью Йорк, ЗСА
Проф. д-р Матвій СТАХІВ, голова Амер. НТШ.

Вітаючи Вас сердечно, хочемо підкреслити великий вклад Вашої Організації в українське організоване життя Канади та безперебійну підтримку й допомогу визвольній боротьбі нашого народу, що її в різних формах подавала Ліга Визволення України. Віримо, що Ваша заслужена Організація буде й далі продовжувати свою ціннокорисну працю й діяльність для добра української спільноти в Канаді, української нації і нашої Батьківщини-України.

СОЮЗ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ,
Рада, Президія і Головна Упрага СУБ:
Проф. Володимир ВАСИЛЕНКО, Голова Союзу,
Д-р Степан М. ФОСТУН, Секретар,
Ілан РАВЛЮК, Діловий Директор.

Центральний Комітет Антибільшевицького Бльоку Народів високо цінить Вашу благородну працю для визволення України і інших країн поневолених Москвою і комунізмом. Ми гордимося тим, що Ви є нашим союзником у великій боротьбі за визволення і незалежність наших народів. У кріпкій вірі, що Україна і всі інші країни поневолених сьогодні народів будуть вільні і незалежні, ми сердечно вітаємо Вашу Конференцію.

АНТИБІЛЬШЕВИЦЬКИЙ БЛЬОК НАРОДІВ, Центральний К-т
Д-р Ілія Едмунд ПОКОРНИ, голова Орг.Комісії АБН

/Телеграма:/

Палкий пригіт Конференції ЛВУ і побажання успіхів!

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ, Світова Управа,
Омелян КОВАЛЬ, голова.

Двадцять три роки непрекінної праці за Вами. Минають роки і ділові каденції, але зроблений вклад праці, ідейної, жертовної, плянової, відданої - не пропадає. Вся діяльність ЛВУ спрямована на службу українській визвольній справі, з метою здобути Українську Самостійну Соборну Державу. Дорколя цієї найшляхетнішої ідеї згуртовані многі тисячі членів і прихильників ЛВУ та великого круга Організацій Українського Визвольного Фронту. Ми цілім серцем, тілом і душою разом з Вами.... Дай Боже, щоб впродовж найближчої Вашої ділової каденції сповнилась наша спільна велична візія - мрія і була зреалізована головна мета нас усіх - здобуття і закріплення на гіки УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ СОБОРНОЇ ДЕРЖАВИ.

ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ, Г.Упрага
Микола КУЛИК, голова, Микола КОШІК, секретар.

З величним почуттям пошани до ідеалів, на яких тиховувались борці за долю України та на яких то засадах працюють незчисленні праціники Вашої Організації Ліги Визволення України для добра українського народу, - радіємо разом з Вами Вашими успіхами та бажаємо дальших успіхів у наших спільніх змаганнях на шляху до відбудови Української Самостійної Соборної Держави. Щастя Вам, Боже, у дальшій праці! Слава Україні - Героям Слава!

ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В ЗСА, Г.Упрага
Михайло КОВАЛЬЧИН, голова, Мирослав КЛІМКО, секретар

Ваша Конференція відбувається у часі посиленого ворожого наступу на все, що національне в Україні. Терор, арештування, русифікація, нищення нашої культури й традицій, страшне переслідування наших Церков, напевно будуть основними моментами Ваших нарад, постанов і рішень. Допомога спрощення України та дальший ріст і розгіток нашого українського життя тут у Канаді, є основними завданнями цілої нашої спільноти, які вимагають від нас спільної дії й змагань. ... Бажаємо Вам плідних нарад, дискусій і рішень, які б у своїх заłożеннях продовжували нашу спільну працю на слагу Бога і добро українського народу, аж до того часу, коли Україна стане гільною і незалежною державою.

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНІВ КАТОЛИКІВ ТОРОНТОНСЬКОЇ ЕПАРХІЇ

Катерина КРАВС - голова, Василь ДІДЮК - секретар,

о. д-р Мирон СТАСІВ - духовний асистент.

Вітаємо працю, успіхи і досягнення Головної Управи ЛВУ, її клітин і членства і напрямі завершення основних цілей організації.

Ваша праця серед української громади в Канаді для спрощення України та допомоги українському народові в боротьбі з окупантами викликає признання цілої української спільноти. Особливо в час насильної русифікації і терору на Україні, арештів серед діячів української культури, Ваша організація, як рівнощ другі організації української спільноти, станули на захист ідей свободи для українського народу.

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ І-ОУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ

УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ, Крайова Управа

сот. Богдан ПІДГЛЯЙНІЙ, голова, С. КЛІМЦІВ, секретар.

Бажаємо Крайовій Конференції ЛВУ як найкращих успіхів у її енергійній роботі в наших нелегких вибіркових змаганнях. Хай їй щастить у прямуванні до єсіма нами омріяної мети - здійснення власної Української Державності для загального добра і розгітку українського народу.

БРАТСТВО КАРПАТСЬКИХ СІЧОВИКІВ, Курінь Торонто,

Петро БАЄР, голова, Іван ДУВАЛКО, секретар.

Президія Головної Управи АДУК бажає Головній Управі ЛВУ та Делегатам Крайової Конференції ЛВУ найкращих успіхів у нарадах, бажає цій заслуженій організації сил і снаги даліше працювати і обраному напрямі та здійснити її програму боротьби й остаточну мету - визволення України.

АСОЦІАЦІЯ ДІЯЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ /АДУК/

Президія Головної Управи,

д-р Богдан СТЕВЕЛЬСЬКИЙ, голова.

Вітаємо Президію і всіх учасників Конференції і бажаємо Вам усім багато успіхів. Зосібна сердечно вітаємо старання Ліги Визволення України в напрямі скріплення помісності і завершення патріярхатом Української Католицької Церкви.

КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

КАНАДИ І ЗСА ЗА ЗДІЙСНЕННЯ ПАТРІЯРХАТУ У. К. ЦЕРКВІ

д-р Юліян ПЕЛЕХ, голова, міг. Євген МАСТИКАШ, секретар

Всі ми боремося тут, як і в Україні. І ми поборемо, бо та іскра величного вогню народу Шевченка далі з нами. Нехай слова нашого патрона Миколи Міхновського - "одна едина неподільна самостійна вільна демократична Україна" - будуть дорогоюказом до співпраці між всіма українськими організаціями. Лише тоді ми здобудемо нашу політичну зрілість та причинимось якслід досягнення цих ідеалів нації. Слава Україні!

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ СТУДІЮЧОЇ МОЛОДІ

ім. М. МІХНОВСЬКОГО /ТУСМ/, Крайова Управа Канади
Орест ДУБАС, голова.

Просимо передати учасникам Конференції наш ширий привіт і призначення за Вашу довголітню працю, спрямовану на визволення України. Ваша праця, як і всіх організацій У. В. Фронту, є великим вкладом до боротьби українського народу за волю, а зокрема тепер вона є необхідною конечністю. Довголітнє жорстоке поневолення України не зламало волелюбних змагань народу і вони з кожним роком міцніють, але з другого боку викликають щораз більші репресії ворога. В такій ситуації українські організовані сили у вільному світі, які ставлять собі за ціль визволення України, стають перед збільшеною відповідальністю. Свідомість збільшеної відповідальності викликає потребу ще більшого поширення і скріплення дотеперішньої діяльності. Бажаємо Вам як найуспішніших нарад і рішень, які причиняються до дальнього росту і ще більшого скріплення так корисної діяльності Ліги Визволення України.

УКРАЇНСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА в Лондоні, Англія,
Редакція "ВІЗВОЛЬНОГО ШЛЯХУ",
І. ДРАВАТ, Ю. ЗАВЛОЦЬКИЙ.

Ми завжди пінили і гордились цією важливою і позитивною працею, яку виконує Ваша Організація на добрі і користь нашої спільноти тут, а посередній на рідних землях, а на будуче бажаємо Вам ще кращих успіхів у Вашій праці, щоб Ваші бажання, стремління і задуми осягнули якнайкраші результати та щоб Ви могли вже свої найближчі Конференції відбувати спільно із своїми побратимами у золотоверхому Києві, у вільній і соборній Україні.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
Д-р Олег ВОЛЯНСЬКИЙ, голова,
Д-р Володимир СЕМКІВ, секретар.

Дякуємо дотеперішній Головній Управі враз із всіма Відділами за співпрацю з нашою установовою та бажаємо новообраній управі дальших успіхів у праці для визволення нашої Батьківщини.

УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА з.т.
- Колишній Український Червоний Хрест -
Проф. Д-р Ярослав ГИНИЛЕВИЧ, Голова,
Марія ПАНЕЙКО, Секретар Ради.

Найсердечніше бажаємо Вам успішних нарад, якнайбільше творчих задумів, вілданости Вашій шляхетній ідей серед загалу членства, щоб споконвічний дух Рідної Землі, віра в Його невмирущість були тією силою, яка лучила б Ваших членів у сильні звена борців за свободу й вільний розвиток культури нашого народу, за право бути господарем на своїй землі. СКОВ!

ПЛАСТ, Організація Української Молоді, Кр.П.Старши
Пл.сен.Роман ВЖЕСНЕВСЬКИЙ, голова,
Пл.сен. Ігор ВЕЛИГОРСЬКИЙ, діловод зв'язків.

Слідкуючи за працею ЛВУ в боротьбі за визволення України з-під московсько-большевицького поневолення і нищення наших тисячлітніх здобутків релігійних, культурних, нищення нашого народу голодом, тюрмами, вивозами на Сибір, висловлюємо признання всім ВШановним Членам ЛВУ за їхню працю і бажаємо успішного переведення XII Крайової Конференції ЛВУ. Рівночасно складаємо широсердечну подяку Головній Управі ЛВУ за фундацію на Дім Української Молоді в Сіднею і в залученні пересилаємо Грамоту.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АВСТРАЛІЇ,
Осередок ім. ген.хор. Тараса Чупринки в Сіднеї,
Богдан ГУТ, голова, В.МАЙКОВСЬКИЙ, секретар.

Бажаємо найкращих успіхів в реалізації намічених Вами завдань і цілей, спрямованих на допомогу нашему поневоленому московським окупантам народові, в його змаганні, в Україні й у вільному світі, за національне і державне визволення.

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ПОМІЧ, Піттсбург, ЗСА.
Ланій НИКОНЧУК, гол. секретар.

З усного привітання п. Володимира МАЗУРА, голови У.Н.Помочі, на банкеті з нагоди ІІ Крайової Конференції ЛВУ:

"... Дорогі Полеги і Друзі! Наполеон Бонапарт сказав, що "Хто не напружує всіх сил, той має найбільші шанси програти". Прийшов час напруживати всі сили! Стукаймо далі у двері чести і совісти всього світу! Хто стукає, тому відчинають - учитъ нас Святе Письмо. Зрушені організаціями У. В. Фронту, в тому Лігою Визволення України, велики народні українські сили в діяспорі, оті наші масові демонстрації в обороні Нескорених, мужні виступи українських студентів і всієї молоді, - все це активно допомагає борцям в Україні... О, ні, не даремно в степах України пролилася кров нашої армії в 1918-20 роках, не даремно марщували Похідні Групи революційної ОУН на схід, не даремно 30 літ тому була створена героїчна Армія Волі - УПА. Діє "закон про незнишимість духової енергії", про який писав Євген Сверстюк. І він буде діяти аж до нашої остаточної перемоги над московським імперіалізмом, і він буде діяти в нашій вільній, Українській Самостійній і Соборній Державі. І в силі цього закону дісте Ви, дісмо ми всі й будемо - "БУДЕМО БИТИСЬ!" як сказав Валентин Мороз.

На протязі всього часу свого існування ЛВУ проробила велику суспільно-громадську і політичну працю, чим доказала, що поставлені у залеженнях її статуту завдання - допомога у визволенні України - є для неї найосновнішим завданням. Дванадцята Крайова Конференція ЛВУ проходить у часі, коли ворог нестримно лютує в Україні, мобілізуючи всі свої сили й ресурси на її цілковите знищення. Дух українського національного відродження не дає йому спокою. Наповнюються тюрми і концтабори новітніми героями, які навіть в обличчі смерти, сміло і відважно заявляють: "Будемо битись!" Ми вповні переконані, що всі наради, постанови і рішення Конференції будуть проходити під знаком з'єднання всіх наших сил, у допомозі нашим братам і сестрам у боротьбі за їхні людські і національні права. Шасти, Боже, у дальшій праці. Україна бореться і переможе!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ в ЗСА і Канаді,
Василь ДІДЮК, Голова Головної Ради У.Н.С.

...Запевняємо, що в час вілбуття Конференції ми будемо серед Вас, у духовій єдності, та радітимемо Вашими здобутками, що вкорочують тернистий шлях у здобутті державності України. Ваша велимизаслужена організація була буде в майбутньому для нас провідною одиницею серед свідомого українства і на доказ цього - ми з гордістю зачислили Т-во "Просвіта" в Аргентині до великої родини Організацій Українського Визвольного Фронту, що могли ствердити Ваші делегати в часі свого побуту в Аргентині на вілкритті пам'ятника Генісів України Тарасові Шевченкові в Буенос Айресі...
Хочемо ще раз висловити ширу подяку численній делегації Вашої Організації на вілкритті пам'ятника з Вельмишановним л-ром Романом Малашуком на чолі, та за дружню і шедру матеріальну допомогу... Ще раз вітаємо та бажаємо Вам великих успіхів у ділових нарадах та у всій Вашій праці на шляху до визволення України.

ЦЕНТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО "ПРОСВІТА" В АРГЕНТИНІ
Осип ГАЛАТЬО, голова, Василь КОСЮК, секретар.

Ліга Визволення України в Канаді на протязі свого 23-річного існування дала приклад, що і в тяжких обставинах на чужині, свідомі українці - сини й доньки Матері нашої України, прийняли на себе обов'язок, єдналися й працювали для добра українського народу. Во тим лише зможемо допомогти у визволенні нашого народу з московського ярма-поневолення. Бажаємо як найкращих успіхів у відданій праці для добра української спільноти в Канаді, як також для добра в приспішенні дня визволення з московського ярма українського народу. Щастя Вам, Боже!

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА У ШВЕЦІЇ, Стокгольм,
Кирило ГАРБАР, голова.

Бажаємо Вам успішно відбути 12-ту Крайову Конференцію, як рівно ж добрих і корисних успіхів на майбутнє в праці для добра української громади в Канаді і для рідних братів і сестер в Україні.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ, Централь, Едмонтон
Леся ІВАСЮК, голова, М. КЕРНІЦЬКА, секретар.

Ми бажали б, щоб Ви були єсповнені почуття, що вся наша сумівська сім'я є з Вами і щоб ця свідомість додавала Вам сили для проникання у найскладніші проблеми нашого буття та в їх вирішуванні для успішної дії і осягнення нашої великої мети - здобуття Української Суверенної Соборної Держави. Нехай Господь допомагає надалі і благословить Вашу добру працю на славу Україні!

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В КАНАДІ, Осередок ТОРОНТО
Б. ЛИШИШИН, голова, Б. ГІРНИК, діловий секретар

Ми належно оцінюємо вклад Вашої праці у боротьбу українського народу за його повну державну сувереність. Радіючи осягами Вашої діяльної Організації, ростом національних сил і веденої Вами невтомної праці, бажаємо всім нашим братам українцям під Вашою кермою сильно стояти в обороні та за об'єднання усіх українських етнографічних земель у вільній самостійній соборній Українській Державі.

Зі ширим лемківським привітом СЛАВА УКРАЇНІ!

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВШИНИ В КАНАДІ,
Відділ ч. 20. ім. композитора о.М.Вербицького в Т-ті
Т. ГУЛИЧ - голова, П. КІЦАК - секретар

Провід Спортивного Товариства "УКРАЇНА" - Торонто, враз з членством і спортивним активом сердечно вітають Президію і учасників ХІІ-тої Крайової Конференції ЛВУ та бажають великих досягнень у її важливих нарадах для облегчення національного і церковного важкого буття українського народу під сучасну пору. Щастя Вам, Боже!

Спортивне Товариство "УКРАЇНА" Торонто,
Михайло ШМОТОЛОХА, голова.

Широцердечно бажаємо успішного переведення нарад та багато успіхів у корисній праці для духовного збереження української нації на еміграції та осягнення нашої спільноти мети - звільнення України.

ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ
Відділ в Елмонтоні,
Кость ТАЛАНЧУК - голова.

Україна переживає тепер тяжку, неповторну і відповідальну годину. Більшевицький терор, знущання, визиск, тортури і затроявання кращих людей стали щоденним явищем. Терор прийняв ще жахливіші і більш витончені форми, ніж за Йосифа Жахливого. Всі сподівання українських патріотів. Краю звернені тепер до вільної Канади та Америки, де перебувають найбільш скучення свідомих українців у вільному світі.

Ми віримо, що праця ХІІ-тої Крайової Конференції Ліги Визволення України спричиниться у великій мірі до кристалізації наших визвольних концепцій та до консолідації всіх українських визвольних сил у боротьбі з співіснувальщиною, мосто-будуванням та захопленням новими виявами національ-комунізму.

Ми віримо, що ХІІ-та Крайова Конференція ЛВУ правильно оцінить тяжкий стан всього, що є українське та Боже в Україні, і накреслить ясні плани для ефективного виконання великої місії вільних українців у боротьбі за визволення нашого народу з комуно-московської окупації і в поборюванні шкідливих поразницьких культ-обманних лібералістичних тенденцій, поширюваних ворогами України серед нашого загалу, на еміграції. У цьому хай допоможе Вам Господь! Христос Воскрес - Воскресне Україна!

Радіопрограма "ПІСНЯ УКРАЇНИ", Торонто,
Прокіп НАУМЧУК - керівник, і всі співробітники.

Крім зачитованих у цьому збірнику привітань, що надіслали на ХІІ-ту Крайову Конференцію короткі привітальні листи або телеграмми:

Дост. Вільям Дж. ДЕЙВІС, прем'єр Онтарія,

Дост. Елом ГРОССМАН, міністер скарбу Онтарія,

Дост. Вільям ДЕННІСОН, мейбр м. Торонта,

адв. Артур МАЛОНІ, корол. радник,

рел. Іван ВЛАДИЦЯ, член Головної Управи ЛВУ /неприсутній через хворобу/, ЦЕНТРАЛЬНИЙ СОЮЗ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА: мгр. Олег РОМАНЧИН, голова,

Зиновій ЗВАРИЧ, секретар,

БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, Станіця Торонто,

М. ДЕВОССЕР - голова, М. ХАРХАЛІС - секретар,

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ - Відділ АДУК, Торонто,

інж. Леоніда ВЕРТИПОРОХ - голова, Ірина ШУМСЬКА-МОРОЗ - секретар,

СОЮЗ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА КАНАДИ, Крайова Екзекутива, Марко БОЙЧУН -

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КЛЮБ - ТОРОНТО, Роман СЕМИНОВИЧ - голова,

Роксолляна ІЛЬНИЦЬКА - писар,

ВСІМ ЇМ - НАША НАЙЩИРІША ПОДЯКА.

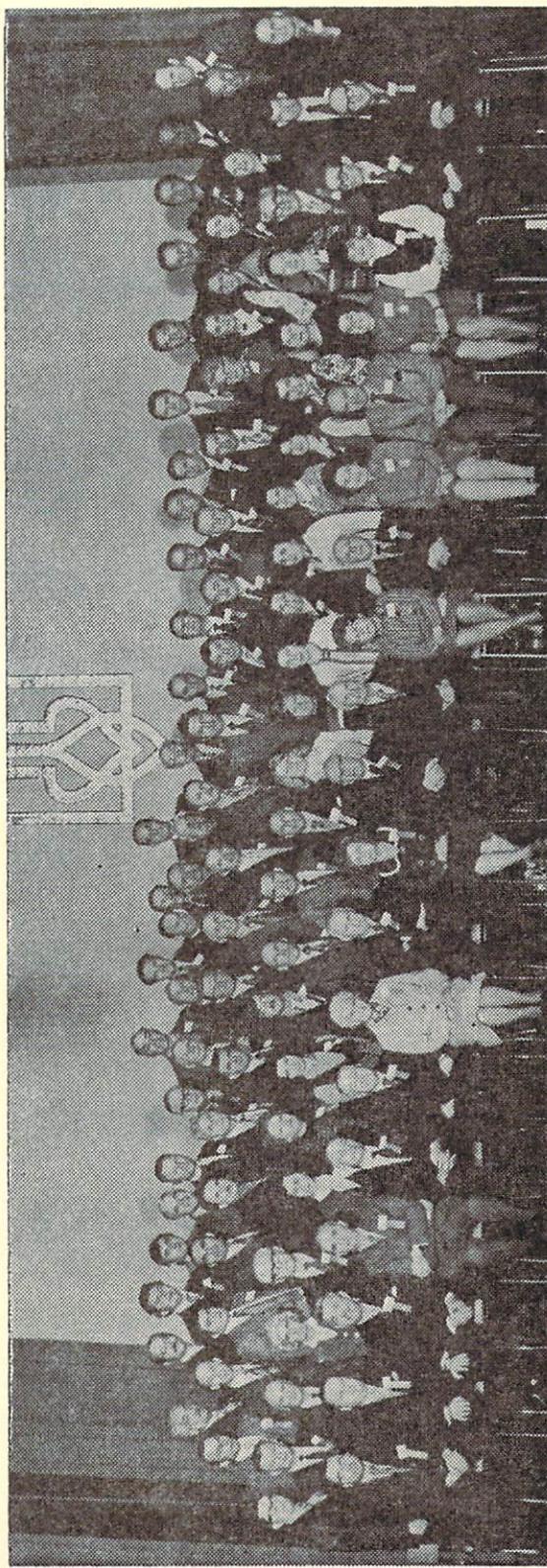

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

в рр. 1969-1971 члени ЛВУ і ОЖ ЛВУ:

Ч.	Ім'я і прізвище	Дата смерти	Відділ:
1.	Бл.п. Анна Стефанишин	1.1.1969	ОЖ ЛВУ Ошава
2.	" Андрій Соробей	6.3.1969	ЛВУ Едмонтон
3.	" Григорій Данилків	3.2.1969	ЛВУ Монреаль
4.	" Микола Магулішин	4.2.1969	ЛВУ Монреаль
5.	" Анна Янович-Дзядик	1.4.1969	ОЖ ЛВУ Ошава
6.	" Степан Збура	1.5.1969	ЛВУ Ванкувер
7.	" Григорій Василюк	16.5.1969	ЛВУ Ст. Томас
8.	" Петро Буратинський	19.5.1969	ЛВУ Ст. Кетерінс
9.	" Іван Пікневич	11.7.1969	ЛВУ Судбури
10.	" Михайло Клюс	18.7.1969	ЛВУ Лондон
11.	" Стефанія Куник	13.7.1969	ОЖ ЛВУ Торонто
12.	" Лев Мізунь	25.10.1969	ЛВУ Куксвіл
13.	" Михайло Ляжовський	31.10.1969	ЛВУ Гамільтон
14.	" Антін Цинцар	16.11.1969	ЛВУ Едмонтон
15.	" Юліян Шумський	16.11.1969	ЛВУ Вінніпег
16.	" о. Степан Фіголь	19.11.1969	ЛВУ Ошава/Ред Лей
17.	" мбр. Олександер Масляник	27.11.1969	ЛВУ Едмонтон
18.	" Олена Кутова	7.1.1970	ОЖ ЛВУ Торонто
19.	" Степан Янкевич	31.7.1970	ЛВУ Ошава
20.	" Василь Лисенкос	21.8.1970	ЛВУ Торонто
21.	" Михайло Хороб	13.9.1970	ЛВУ Торонто
22.	" Іван Росіл	27.9.1970	ЛВУ Тандер Бей
23.	" Марія Прийма	15.10.1970	ОЖ ЛВУ Гамільтон
24.	" інж. Олександер Наливайко	26.10.1970	ЛВУ Торонто
25.	" Євстахія Коберницька	1.12.1970	ОЖ ЛВУ Торонто
26.	" Сергій Полікша	24.11.1970	ЛВУ Вінніпег
27.	" Володимир Камінський	1.12.1970	ЛВУ Ванкувер
28.	" Дмитро Мицик	7.2.1971	ЛВУ Летбридж
29.	" Кирило Бусько	18.2.1971	ЛВУ Торонто
30.	" Марія Олійник	22.2.1971	ОЖ ЛВУ Віндзор
31.	" Павло Фіра	11.3.1971	ЛВУ Гамільтон
32.	" Теодор Кузб	17.3.1971	ЛВУ Торонто
33.	" Лев Петрушевич	30.4.1971	ЛВУ Торонто
34.	" Ярослав Рапа	10.5.1971	ЛВУ Торонто
35.	" Іван Шевчук	18.7.1971	ЛВУ Едмонтон
36.	" Степан Дащекевич	13.8.1971	ЛВУ Едмонтон
37.	" д-р Володимир Острівський	3.11.1971	ЛВУ Торонто
38.	" Маркіян Булка	4.10.1971	ЛВУ Едмонтон
39.	" Степан Волощук	9.11.1971	ЛВУ Торонто
40.	" Самійло Гук	28.11.1971	ЛВУ Монреаль
41.	" Андрій Гарасимів-Бугайський	18.11.1971	ЛВУ Тандер Бей
42.	" Михайло Притула	31.12.1971	ЛВУ Торонто
43.	" Михайло Стасів /помер у Рочестері, ЗСА/ 1969		ЛВУ Ст. Кетерінс
44.	" Онуфрій Мілян	1971	ЛВУ Ст. Кетерінс
		в 1972 році:	
1.	" Анна Харко	5.1.1972	ОЖ Судбури/Торонто
2.	" Осип Карабін	18.2.1972	ЛВУ Тандер Бей
3.	" Петро Куйбіда	24.2.1972	ЛВУ Тандер Бей
4.	" д-р Іларій Чеховський	15.3.1972	ЛВУ Калгари
5.	" Василь Корбак	19.4.1972	ЛВУ Ошава
6.	" Петро ГРИЦАК	1.4.1972	ЛВУ Монреаль.

ВІЧНА ІМ ПАМ'ЯТЬ !

УЧАСНИКИ XII КРАЙОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЛЗВУ

У першому ряді зліва: інж. Я. Чолій, В. Мазур, Я. Припляк, інж. В. Безхлібник, В. Макар, д-р С. Вертипорех, п-і Н. Вараниця, д-р Б. Стебельський, інж. Л. Вертипорех, д-р Р. Малецук, інж. М. Кравців, п-і М. Солонинка, мjr. І. Іванчук, п-і О. Романишин, В. Дідюк, п-і О. Заверуха, п-і Н. Бапуць, проф. М. Андрющів, М. Бартків.